

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วิทยานิพนธ์ งานวิจัย

PhD 130059

การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์
ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

นางสาวอรพรรณ ตุ่นมี

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2564

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวอรรพรรณ ตุ่นมี แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร)

กรรมการ ว่าที่ร้อยตรี

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชูกำแหง)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรณู ชุยกะเดื่อง)

กรรมการ

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ประยงค์ หัตถพรหม)

(ผู้ศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน 10 ค.ศ. 2564 ปี.....

- ชื่อเรื่อง : การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
- ผู้วิจัย : นางสาวอรพรรณ ตุ่นมี
- ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ ดร.ประยงค์ หัตถพรหม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง
- ปีการศึกษา : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (80/80) 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือหลังเรียน กับเกณฑ์ร้อยละ 80 3) ศึกษาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือหลังเรียน กับเกณฑ์ร้อยละ 80 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/7 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 43 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 14 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ 3) แบบวัดทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล จำนวน 5 ฉบับ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ร้อยละ (%) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบสมมติฐาน t-test (One Samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) = 81.39/83.88 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 16.78 คะแนน

คิดเป็นร้อยละ 83.88 แสดงว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3) ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวิส ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนมีคะแนนการอันเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 83.81 อยู่ในระดับดีมาก มีคะแนนการเช็ตคิดเป็นร้อยละ 82.86 อยู่ในระดับดีมาก มีคะแนนการตบคิดเป็นร้อยละ 81.90 อยู่ในระดับดีมาก มีคะแนนการเสิร์ฟคิดเป็นร้อยละ 80.48 อยู่ในระดับดี มีคะแนนการสกัดกั้นคิดเป็นร้อยละ 83.33 อยู่ในระดับดีมาก คะแนนรวมทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 82.48 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก แสดงว่านักเรียนมีผลคะแนนของทักษะพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล การเรียนหลังเรียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติพื้นฐาน กีฬาวอลเลย์บอลตามแนวคิดของเดวิสประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมมีระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.748)

คำสำคัญ: ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล; แนวคิดของเดวิส; กิจกรรมกลุ่มร่วมมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

[Handwritten Signature]

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : Developing Basic Fundamental Skills of Volleyball Based on Davies' Instruction Model Integrating Cooperative Learning for Prathomsuksa 5 Students

Author : Miss Orapan Tunmee

Degree : Master of Education (Program in Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Dr.Prayong Hattaprom
Assistant Professor Dr.Poosit Boontongtherng

Year : 2021

ABSTRACT

The purpose of this research were to 1) develop Basic Fundamental Skills of Volleyball based on Davies' instructional model integrating cooperative learning for Prathomsuksa 5 students with an efficiency of 80/80 2) compare Prathomsuksa 5 students' learning achievement between before learning and after learning by using Davies' instructional model integrating cooperative learning with an efficiency of 80 percent, 3) study Prathomsuksa 5 students' learning skill between before learning and after learning by using Davies' instructional model integrating cooperative learning with an efficiency of 80 percent and 4) study Prathomsuksa 5 students' satisfaction toward learning by using Davies' instructional model integrating cooperative learning. The sample used for the study consisted of forty-two Prathomsuksa 5/7 students at Lak Muang Maha Sarakham School, 2nd semester of academic year 2020. They were Purposive Sampling selected. The instruments used were 14 lesson plans, a 40-items test, 5 basic fundamental skills of volleyball practical tests and a 20-items satisfaction questionnaire. The statistic used for analyzing the data were mean, percentage, standard deviation and t-test (One Samples)

The results of study were as follow; 1) a Basic Fundamental Skills of Volleyball based on Davies' instructional model integrating cooperative learning lesson plan for Prathomsuksa 5 students' had an efficiency of 82.61/82.11 which met the criteria set at 80/80 2) The students' achievement after using Davies' instructional model integrating cooperative learning

had the average score at 16.78 which representing 83.88 percent shows that the learners had progress in learning than before using them at the .05 level of significant 3) The students' practical skills after learning had the average score of under handing at 83.81 percent, the average score of setting at 82.86 percent, the average score of spiking at 81.90 percent, the average score of serving at 80.48 percent, the average score of intercepting at 83.33 percent, which had the total score at 82.48 percent shows that the learners had progress in learning and 4) The students' satisfaction toward learning by using Davies' instructional model integrating cooperative learning overall was in the high level ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.748)

Keywords: Basic Fundamental Skills of Volleyball, Davies' instructional model, Cooperative Learning

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก อาจารย์ ดร.ประยงค์ หัตถพรหม ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร ประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชูกำแหง กรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.อริญ ชูยกระเดื่อง กรรมการสอบ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาและแนะนำ ตลอดจนตรวจทานแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรคำ คุณครู ดร.เตือนใจ แสงไกร คุณครูกำชัย สารมาคม และคุณครูกัญชลิ ศรีขาวชัย ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจทานแก้ไขวิทยานิพนธ์ และให้คำแนะนำในการใช้เครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ให้สำเร็จสมบูรณ์ ลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครูทุกท่าน และขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดาญาติพี่น้อง รวมถึงทุกท่านที่มีส่วนร่วมช่วยเหลือแนะนำ และเป็นกำลังใจ อันสำคัญในครั้งนี้ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ลุล่วงไปได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาแต่บิดา มารดา บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน สิ่งใดอันจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมและเปิดโอกาส ต่อผู้ต้องการศึกษาค้นคว้าเป็นความรู้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นวิทยาทานแก่ทุกท่าน

นางสาวอรพรรณ ตุ่นมี

สารบัญ

หัวข้อเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.3 ขอบเขตการวิจัย	4
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	10
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2552	10
2.2 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	12
2.3 กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ	15
2.4 การเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส	22
2.5 แผนการจัดการเรียนรู้	23
2.6 ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล	30
2.7 การหาประสิทธิภาพ	34
2.8 ความพึงพอใจในการเรียนรู้	37
2.9 บริบทโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม	40
2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	42
2.11 กรอบแนวคิดในการวิจัย	50
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	51
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	51
3.2 เครื่องมือวิจัย	51

หัวเรื่อง	หน้า
3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย	52
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	61
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	62
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	62
บทที่ 4 ผลการวิจัย	67
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	73
5.1 สรุป.....	73
5.2 อภิปรายผล	74
5.3 ข้อเสนอแนะ	77
บรรณานุกรม	78
ภาคผนวก	84
ภาคผนวก ก เครื่องมือวิจัย	85
ภาคผนวก ข วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย	134
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	146
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์	153
การเผยแพร่ผลงานวิจัย	162
ประวัติผู้วิจัย	163

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1	การกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ และเวลา (ชั่วโมง) 53
3.2	การกำหนดจำนวนแบบทดสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้..... 55
3.3	เกณฑ์การประเมินทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์) 57
3.4	เกณฑ์การประเมินทักษะการส่งลูกวอลเลย์บอล (เซ็ต) 57
3.5	เกณฑ์การประเมินทักษะการตบลูกวอลเลย์บอล 58
3.6	เกณฑ์การประเมินทักษะการเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอล 58
3.7	เกณฑ์การประเมินทักษะการสกัดกั้น (ป้องกันการตบ) 59
4.1	ผลการวิเคราะห์คะแนนระหว่างเรียนและหลังเรียน จำนวน 14 แผน ของกิจกรรม การเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 68
4.2	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญ ทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละ 80 กับคะแนนสอบหลังเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 69
4.3	แสดงคะแนนหลังเรียนทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอล นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ โดยเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละ 80 69
4.4	แสดงระดับคุณภาพคิดเป็นร้อยละของคะแนนหลังเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ 70
4.5	แสดงความคิดเห็นของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอล ระหว่างเรียนและหลังเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ 71
ข.1	ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ 135
ข.2	แสดงค่า IOC ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จากผู้เชี่ยวชาญของเกณฑ์คะแนน 137
ข.3	แสดงค่าความยากง่าย อำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์..... 139
ข.4	แสดงความสอดคล้องระหว่างเกณฑ์ระดับคุณภาพและเกณฑ์การให้คะแนน นักเรียนชายและนักเรียนหญิง..... 141

ตารางที่	หน้า
ข.5 แสดงค่า IOC ของเกณฑ์ระดับคุณภาพ.....	143
ข.6 แสดงความสอดคล้องแบบสอบถามความพึงพอใจ	144
ค.1 แสดงคะแนนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลตามแนวคิดของเดวิส ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	147
ค.2 คะแนนการทดสอบปฏิบัติระหว่างเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวิส ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	151

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	50
-----	---------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังหลักของชาติให้มีความเป็นมนุษย์ที่สมดุลและเป็นคนดี มีปัญญา มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีความสุข มีทักษะชีวิตที่ดี มีสุขภาพที่ดี รักการออกกำลังกาย มีสุขภาพจิตที่ดี มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีจิตสำนึกของการเป็นพลเมืองไทยและพลโลกที่ดี มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะ มีความสามารถในการแก้ปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และมีทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษา การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พื้นฐานที่ว่าทุกคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ สามารถใช้ทักษะชีวิตและนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ อยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างบุคคล รู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่อาจส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่นได้ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, น. 1-7)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นสาระการเรียนรู้ที่ทุกคนจะต้องศึกษาและเรียนรู้ด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายด้านดำรงสุขภาพ ด้านเสริมสร้างสุขภาพ และด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต แต่ละบุคคล ครอบครัว และชุมชน ซึ่งสุขศึกษาจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่กันไป และพลศึกษาจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวในการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา เพื่อเป็นเครื่องมือในการที่พัฒนา ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งการมีสมรรถภาพทางกายที่ดีเพื่อสุขภาพและในการเล่นกีฬา ดังนั้นสุขศึกษาและพลศึกษาจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีความสามารถในการพัฒนาสุขภาพจนมีวิถีชีวิตและการมีสุขภาพดี โดยมีทั้งความรู้ ความเข้าใจ ทักษะกระบวนการ คุณธรรม และจริยธรรม ค่านิยมตามหลักการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และตามจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผลรวมสุดท้าย คือ ผู้เรียนมีการพัฒนาองค์รวมสมบูรณ์ในการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้น และแรงจูงใจกำหนดเป้าหมายที่แท้จริง และมีคุณค่า (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, น. 164)

สาระที่เป็นกรอบเนื้อหาหรือขอบข่ายองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ประกอบด้วย 1) การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ 2) ชีวิตและครอบครัว 3) การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล 4) การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค 5) ความปลอดภัยในชีวิต กีฬาวอลเลย์บอลที่ได้กำหนดไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา สาระที่ 3 การเคลื่อนไหวการออกกำลังกาย การเล่นเกม การเล่นกีฬาไทยและ กีฬาสากล มาตรฐาน พ 3.1: เข้าใจและมีทักษะในการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและการ เล่นกีฬา มาตรฐาน พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬามีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชม ในสุนทรียภาพของการกีฬา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 22-31)

จากเหตุผลดังกล่าว จึงได้มีการคิดค้นวิธีการสอนและสร้างสื่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา กีฬาวอลเลย์บอล ที่ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน นำวิธีการเรียนโดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ ทักษะพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลมาใช้ประกอบการเรียนการสอนในเรื่องทักษะพื้นฐานของกีฬาวอลเลย์ ต้องการให้นักเรียนมีการพัฒนาทุกด้าน นักเรียนมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองอย่างอิสระมากขึ้น มีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้ฝึกฝนด้วยตนเองให้มากที่สุด โดยครูต้องคำนึงถึงความสามารถของนักเรียนเป็นหลัก ครูดูแลนักเรียน อย่างใกล้ชิดมากขึ้น ทำให้ครูผู้สอนสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสอน โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติทักษะ พื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล เพื่อนำผลการเรียนรู้และการพัฒนาทางด้านทักษะกีฬาวอลเลย์บอลไปใช้ และเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนกีฬาวอลเลย์บอลต่อไป

กีฬาวอลเลย์บอล เป็นกีฬายอดนิยมชนิดหนึ่งที่คนในโลกนี้นิยมเล่นกันอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้เพราะวอลเลย์บอลเป็นชนิดกีฬาที่มีความโดดเด่นและมีเสน่ห์ในในการเล่นที่สามารถสร้างนันทนาการ และความสนุกสนานเฝ้าใจให้กับผู้ชมไม่แพ้กีฬายอดนิยมชนิดอื่น ๆ อีกทั้งอุปกรณ์การแข่งขันไม่ว่าจะเป็น ลูกบอลหรือสนามการแข่งขันสามารถจัดหาได้ง่าย ๆ รวมทั้งวิธีการเล่นและกติกาการแข่งขันก็ไม่ยุ่งยาก สลับซับซ้อน ผู้ไม่เคยเล่นหรือศึกษามาก่อนเพียงได้ลงไปสัมผัสบอลก็สามารถฝึกซ้อมได้เริ่มต้นการเล่น วอลเลย์บอลได้หรือผู้ชมเพียงนั่งสังเกตวิธีและกติกาการเล่นไม่นานก็สามารถเข้าใจในเกมการแข่งขัน ได้ไม่ยาก ด้วยเหตุนี้วอลเลย์บอลจึงเป็นชนิดกีฬาที่ประชาชนให้ความสนใจในการเล่นและติดตาม ชมเกมการแข่งขันเป็นจำนวนมากซึ่งปัจจุบันประชาชนที่ให้ความสนใจและติดตามเชียร์และชมการแข่งขัน กีฬาวอลเลย์บอลมีไม่ต่ำกว่าหนึ่งพันล้านคนใน 210 ประเทศ โดยปัจจุบันวอลเลย์บอลเป็นกีฬาสากล ที่เป็นทางกีฬาสัมพันธ์ที่มีการจัดการแข่งขันทุกรายการทั้งระดับประเทศและระดับระหว่างประเทศ เช่นในประเทศไทย คือ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ เป็นต้น กีฬารายการระดับนานาชาติ เช่น โอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ และวอลเลย์บอลเวิลด์คัพชิงแชมป์โลกทั้งยังเป็นกีฬาอาชีพ

ที่มีการจัดการแข่งขันสกีวอลเลย์บอลอาชีพไปทั่วโลก วอลเลย์บอลจึงจัดเป็นกีฬาสากลอย่างแท้จริง (อภิชาติ อ่อนสร้อย และปรีชา ศิริรัตน์ไพบุลย์, 2557, น. 12)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ เป็นการจัดกิจกรรมที่เป็นการฝึกให้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันไปเป็นทักษะใหญ่ เน้นพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกัน ผู้เรียนได้เรียนเป็นกลุ่ม ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีจุดเน้นอยู่ที่การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ และสติปัญญา ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะที่ต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติได้ในภาพรวม โดยสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ การสาธิตให้ผู้เรียนดูนั้นจะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไป ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ซึ่งเมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมแต่ละทักษะทั้งหมดแล้ว ครูผู้สอนควรวิเคราะห์ทักษะย่อย ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ แล้วสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนได้สังเกตและปฏิบัติตามในแต่ละส่วนอย่างช้า ๆ ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตหรือแบบอย่างให้ดู หากผู้เรียนติดขัดในจุดใด ครูผู้สอนควรให้คำแนะนำและช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนปฏิบัติได้ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ครูผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยในส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งครบทุกทักษะ ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ครูผู้สอนอาจจะแนะนำเทคนิคและวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ดีขึ้น เช่น ปฏิบัติได้ถูกต้องและสวยงามขึ้น ทำได้รวดเร็วขึ้น เป็นต้น ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติในแต่ละทักษะได้แล้ว จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ (ทิตานา แชมมณี, 2553, น. 25)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนแต่ละทักษะได้ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ที่ถูกต้องและนำไปฝึกให้เกิดความชำนาญ อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ในอนาคตที่จะเกิดกับเยาวชนที่จะเล่นกีฬาวอลเลย์บอลเพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาทักษะกีฬาวอลเลย์บอลในระดับต่าง ๆ ให้มีมาตรฐาน และเพื่อเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมพลศึกษาแก่ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนต่อไปด้วยเพื่อให้การเรียนรู้บรรลุตามวัตถุประสงค์และทำให้กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (80/80)

1.2.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

1.2.3 เพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

1.2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 340 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

1.3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/7 จำนวน 43 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.3.2 ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

1.3.2.1 ตัวแปรต้น คือกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ

1.3.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล
- 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 3) ความพึงพอใจ

1.3.3 ขอบเขตด้านเนื้อหาสาระ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือเนื้อหาเรื่องทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

1.3.3.1 การยืนในท่าเตรียมพร้อม มีหลักปฏิบัติโดยทั่วไปดังนี้ ขาและเท้า ยืนให้ขาและเท้าห่างกัน ประมาณ 1 ช่วงไหล่ เท้าทั้งสองขนานกันหรือจะให้เท้าหนึ่งอยู่หน้าอีกเท้าหนึ่งก็ได้ งอเข่าและให้เข่าเข้าหากัน เล็กน้อย ยกส้นเท้าขึ้นเล็กน้อย จุดศุนย์ถ่วงหรือน้ำหนักตัวอยู่บนปลายเท้า แขนทั้งสองอยู่ข้าง สองแขน

ยกขึ้นและงอเล็กน้อย หุบข้อศอกเข้าหากัน ข้อมืออยู่เหนือเข่าเล็กน้อย หน้าฝ่าเท้าทั้งสองเข้าหากัน นิ้วแยกออกตามธรรมชาติ ตาสองตามองลูกวอลเลย์บอลตลอดเวลาเหมือนกับแมวที่เตรียมพร้อมคอยจ้องจะจับหนู

1.3.3.2 การเคลื่อนที่เล่นลูกวอลเลย์บอล มีลักษณะการเคลื่อนที่เพื่อเล่น มีดังนี้

1) การเคลื่อนที่ไปข้างหน้า ประกอบด้วยการก้าวเท้า การวิ่ง การพุ่งตัว การสไลด์ตัวไปกับพื้น

2) การเคลื่อนที่ไปด้านข้าง ประกอบด้วยการก้าวเท้าไปด้านข้าง การก้าวไขว้เท้า การสไลด์เท้า การพุ่งตัวไปด้านข้างเข้าหาลูกวอลเลย์บอลและการเคลื่อนตัว

3) การเคลื่อนที่ไปด้านหลัง ประกอบด้วยการก้าวถอยหลัง การสไลด์เท้า การหมุนตัวกลับแล้วพุ่งเข้าหาลูกวอลเลย์บอล

1.3.3.3 การเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์) หลักสำคัญในการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์) มีลักษณะท่าทางในการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์) ดังนี้

1) หายมือทั้งสองข้าง

2) เอามือหนึ่งไปวางซ้อนทับอีกมือหนึ่ง

3) รวบมือให้นิ้วหัวแม่มือชิดติดกัน

4) ใช้มือใดมือหนึ่งกำหมัด

5) ใช้อีกมือหนึ่งโอบหมัด

6) ให้นิ้วหัวแม่มือทั้งสองชิดติดกันกำมือ

7) กำมือทั้งสองข้าง

8) นำมือทั้งสองข้างมาชิดกัน

9) ให้นิ้วหัวแม่มือทั้งสองข้างเสมอกัน

10) ยืนเท้าใดเท้าหนึ่งอยู่ข้างหน้าห่างกัน ประมาณ 1 ช่วงไหล่

11) ย่อเข่าลงให้หัวเข่าเลยปลายเท้าเล็กน้อยก้มลำตัวให้หัวไหล่อยู่ในแนวระดับของเข่า

12) ยกสันเท้าขึ้นเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่ที่ปลายเท้าทั้งสองข้าง ทรงบริเวณโคน

หัวแม่เท้าใต้ฝ่าเท้า

13) จับมือในท่าที่ถูกต้อง แขนทั้งสองเหยียดตั้ง ตามองที่ลูกบอล

1.3.3.4 การส่งลูกวอลเลย์บอล (เซ็ท) หลักสำคัญในการส่งลูกวอลเลย์บอล (เซ็ท) มีลักษณะท่าทางในการส่งลูกวอลเลย์บอล (เซ็ท) ดังนี้

1) ยกมือทั้งสองขึ้นประมาณหน้าผาก มือทั้งสองห่างจากใบหน้าประมาณ 1 กำมือ

(10 เซนติเมตร)

2) กางนิ้วออก กางข้อศอกออกเล็กน้อย ข้อศอกอยู่ระดับเสมอไหล่หรือสูงกว่าเล็กน้อย กางนิ้วออกนี้วงเป็น

- 3) เคลื่อนที่ไปที่ลูกบอลจะตกให้ลูกบอลอยู่เหนือศีรษะบริเวณหน้าผาก
- 4) ย่อเข้า ยกมือให้จุดสัมผัสบอลกับนิ้วมือห่างจากหน้าผาก 20 ซม

1.3.3.5 การตบลูกวอลเลย์บอล หลักสำคัญในการตบลูกวอลเลย์บอล มีลักษณะท่าทางในการตบลูกวอลเลย์บอล ดังนี้

- 1) การวิ่งเคลื่อนที่เข้าหาจุด
- 2) เตรียมกระโดดห่างจากจุดที่ลูกบอลตกประมาณ 1 ฟุต
- 3) กระโดดเหวี่ยงแขนทั้งสองไปข้างหลัง น้ำหนักตัวไปข้างหลัง เข่างอ
- 4) เหวี่ยงแขนทั้งสองขึ้นข้างหน้า พร้อมกับถีบเท้าทั้งสองกระโดดลอยตัว ขึ้นตรง ๆ
- 5) แขนขวาเงื้อมไปข้างหลัง งอแขนเล็กน้อย แขนมือ ตามองดูบอลตลอดเวลา
- 6) จังหวะที่จะตบ ให้กดไหล่ซ้ายลง พร้อมกับตบลูกบอลให้แรงส่งจากข้อมือ

ศอก ไหล่ และลำตัว

- 7) ลงสู่พื้นด้วยเท้าทั้งสองในลักษณะย่อตัว

1.3.3.6 การเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอล หลักสำคัญในการเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอล มีลักษณะท่าทางในการเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอล ดังนี้

- 1) ตำแหน่งการยืน
- 2) การโยนลูกบอล
- 3) การเหวี่ยงแขน

4) จุดที่มีอกระทบลูกบอล ท่าทางในการเสิร์ฟ ก่อนที่ผู้เล่นจะเริ่มทำการเสิร์ฟ ต้องรู้ตัวเองว่าตนเองถนัดเสิร์ฟท่าทางแบบใดตามที่ได้ฝึกฝนมา ถ้าเคยฝึกฝน หรือถนัดเสิร์ฟลูกท่าทางแบบใด ต้องเสิร์ฟลูกตามแบบนั้นตลอดการแข่งขัน เพราะการเปลี่ยนท่าทางการเสิร์ฟบ่อย ๆ ย่อมทำให้ประสิทธิภาพการเสิร์ฟเสียไป ลักษณะของการเสิร์ฟโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

1. การเสิร์ฟลูกมือล่าง
2. การเสิร์ฟลูกมือบน

1.3.3.7 การสกัดกั้น (ป้องกันการตบ) หลักสำคัญในการสกัดกั้น (ป้องกันการตบ) ลูกวอลเลย์บอล มีลักษณะท่าทางในการสกัดกั้น (ป้องกันการตบ) ดังนี้

- 1) ยืนแยกเท้าออกประมาณ 1 ช่วงไหล่
- 2) มือทั้งสองยกขึ้นกางฝ่ามือออก
- 3) งอเข่าเล็กน้อย
- 4) ศีรษะตั้งตรงมองไปข้างหน้า

5) กระโดดขึ้นเพื่อสกัดกั้นลูกตบของฝ่ายตรงข้าม

1.3.4 ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 สถานที่วิจัย คือ โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม โดยใช้เวลาในชั่วโมงเรียนปกติ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 14 ชั่วโมง

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะไว้ ดังนี้

กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ หมายถึง ระเบียบวิธีการสอนเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติ ส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและเร็วขึ้น ระเบียบวิธีการสอนเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติ ซึ่งมีการเรียนรู้ 5 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะที่ต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติได้ในภาพรวม โดยสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ การสาธิตให้ผู้เรียนดูนั้นจะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไป ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ซึ่งเมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมแต่ละทักษะทั้งหมดแล้ว ครูผู้สอนควรวิเคราะห์ทักษะย่อย ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ แล้วสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนได้สังเกตและปฏิบัติตามในแต่ละส่วนอย่างช้า ๆ ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตหรือแบบอย่างให้ดู หากผู้เรียนติดขัดในจุดใด ครูผู้สอนควรให้คำแนะนำ และช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนปฏิบัติได้ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ครูผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยในส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งครบทุกทักษะ ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ครูผู้สอนอาจจะแนะนำเทคนิคและวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ดีขึ้น เช่น ปฏิบัติได้ถูกต้องและสวยงามขึ้น ทำได้รวดเร็วขึ้น เป็นต้น ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติในแต่ละทักษะได้แล้ว จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มแบบคละความสามารถ กลุ่มละประมาณ 4-6 คน มีทั้งนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยที่สมาชิกทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบงานของตนเองและงานของกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นให้กำลังใจและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์ที่ติดต่อกันเพื่อให้ได้เรียนรู้ บรรลุตามวัตถุประสงค์ และคะแนนจากความสำเร็จของแต่ละคนเป็นคะแนนความสำเร็จของกลุ่ม รวมทั้งทุกคนเห็นคุณค่าในความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตในสังคมต่อไป

ทักษะปฏิบัติกีฬาบอล หมายถึง ทักษะพื้นฐานที่ใช้ในการเล่นกีฬาบอล ซึ่งทักษะทั้งหมดจำเป็นต้องใช้ในการแข่งขัน ในการฝึกนอกจากผู้เล่นจะสามารถปฏิบัติทักษะพื้นฐาน ทั้งหมดได้แล้วยังต้องสามารถเชื่อมโยงการเล่นในแต่ละทักษะได้ด้วย สำหรับการเป็นทีมนั้นหากผู้เล่น ไม่มีความชำนาญในแต่ละทักษะพื้นฐานที่เกี่ยวกับการเล่นบอลก็จะทำให้การเล่นเป็นทีมทำได้ยาก ทักษะที่ใช้ในการเล่นบอล ได้แก่ การเล่นลูกสองมือล่าง (ฮันเตอร์) การเล่นลูกสองมือบน (เซ็ท) การตบลูกบอล การเสิร์ฟลูกบอล และการสกัดกั้น (ป้องกันการตบ) ทักษะเหล่านี้เป็นทักษะ เบื้องต้นสำหรับผู้เล่นบอลสามารถวัดได้จากแบบวัดทักษะพื้นฐานกีฬาบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (E_1/E_2) หมายถึง ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการเรียนด้วยการพัฒนา ทักษะปฏิบัติกีฬาบอลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ของเดวิส ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ ที่ผ่านการทดสอบหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยมีความหมาย ดังนี้

80 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ ได้จากคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งหมด จากการประเมินทักษะปฏิบัติกีฬาบอลระหว่างเรียน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ได้จากคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งหมด จากการประเมินทักษะปฏิบัติกีฬาบอลและการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนและ ต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุความสำเร็จ หรือเป็นความรู้สึกที่พอใจต่อสิ่งทำให้เกิดความชอบ ความสบายใจ และเป็นความรู้สึกที่บรรลุถึงความต้องการ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลในการเรียนวิชาพลศึกษา และมีเจตคติต่อวิชาพลศึกษา

1.5.2 เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้และได้สื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพที่หลากหลายเพิ่มมากขึ้น เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้มีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น

1.5.3 เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและรายวิชาอื่น ๆ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มมีส่วนร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวิส ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
3. กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
4. การเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส
5. แผนการจัดการเรียนรู้
6. ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล
7. การหาประสิทธิภาพ
8. ความพึงพอใจในการเรียนรู้
9. บริบทโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
11. กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดจุดมุ่งหมายของการพัฒนาผู้เรียนไว้ที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 นั่นคือมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความรู้และทักษะ พื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาดูการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ เต็มศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 4)

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 4-6) ได้กล่าวถึงมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ช่วยทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับเห็นผลคาดหวังที่ต้องการ ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจนตลอดแนว ซึ่งจะสามารถช่วยทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่นและสถานศึกษาร่วมกันพัฒนา หลักสูตรได้อย่างมั่นใจทำให้การจัดการหลักสูตรในระดับสถานศึกษามีคุณภาพและมีความเป็นเอกภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้เกิดความชัดเจนเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และช่วยแก้ปัญหาการเทียบโอนระหว่างสถานศึกษา ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติจนถึงระดับสถานศึกษาจะต้องสะท้อนคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเป็นกรอบทิศทางในการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ และครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่คาดหวังได้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งระดับชาติ ชุมชน ครอบครัว และบุคคลต้องร่วมรับผิดชอบโดยร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศรัทธา และนำไปประกอบอาชีพต่อไป จึงกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม มีจริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าในตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาที่ตนเองนับถือ และยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. รู้และเข้าใจ มีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร การคิดแก้ปัญหา และการใช้เทคโนโลยีในทักษะการชีวิต
3. การมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลกที่ดี ยึดมั่นในชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกัน ในสังคมอย่างมีความสุข

2.2 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียน เมื่อเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งกำหนดไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็นสำหรับเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน สถานศึกษาสามารถพัฒนาเพิ่มเติมได้ สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นสาระหนึ่งใน 8 สาระของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นกลุ่มสาระที่มีความหมาย และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนโดยตรง เพราะครอบคลุมเรื่องสุขภาพที่เป็นพื้นฐานจำเป็นต่อชีวิตความเป็นอยู่ของผู้เรียนแต่ละคน โดยมุ่งพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งด้านสาระความรู้ที่เกี่ยวกับสุขภาพที่จำเป็นที่ผู้เรียนต้องรู้ด้านการสร้างเจตคติและค่านิยมที่ดีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เช่น ความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเอง การเคารพสิทธิของผู้อื่น และกฎกติกาของสังคม เป็นต้น และด้านกระบวนการปฏิบัติในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพที่ยั่งยืน โดยกำหนดลักษณะสำคัญ 3 องค์ประกอบ (กรมวิชาการ, 2545, น. 1) คือ

1. สาระกำหนดเป็นหัวข้อใหญ่ ๆ สำหรับสถานศึกษาที่จะนำไปพิจารณากำหนด หัวข้อย่อยและรายละเอียด ผนวกกับข้อมูลพื้นฐานด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสุขภาพ ปัญหาสุขภาพ ของผู้เรียน สาธารณสุขของชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น สิ่งแวดล้อมในชุมชนและท้องถิ่น การเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติแล้วนำมาจัดสาระการเรียนรู้ เป็นรายปี/รายภาค กำหนดการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาค หน่วยการเรียนรู้และแผนการเรียนรู้ต่อไป

2. มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นผลการเรียนรู้หรือข้อกำหนดด้านคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์ของผู้เรียนภายหลังการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานครบ 12 ปี

3. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นผลการเรียนรู้หรือข้อกำหนดด้านคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์ของผู้เรียนภายหลังการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นช่วงชั้น โดยแบ่งเป็น 4 ช่วงคือ ช่วงชั้น ป.1 - ป.3, ป.4 - ป.6, ม.1 - ม.3 และ ม.4 - ม.6

2.2.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาไว้อย่างชัดเจน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 2-3) ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 5 สาระ 6 มาตรฐาน เพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติในการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหวการออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกัน

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยาสารเสพติด และความรุนแรง

2.2.2 คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. เข้าใจความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกาย และรู้จักดูแลอวัยวะที่สำคัญของระบบนั้น ๆ
2. เข้าใจธรรมชาติการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม แรงขับทางเพศของชายหญิง เมื่ออย่างเข้าสู่วัยแรกรุ่นและวัยรุ่น สามารถปรับตัวและจัดการได้อย่างเหมาะสม
3. เข้าใจและเห็นคุณค่าของการมีชีวิตและครอบครัวที่อบอุ่นและเป็นสุข
4. ภูมิใจและเห็นคุณค่าในเพศของตน ปฏิบัติสุขอนามัยทางเพศได้ถูกต้องเหมาะสม
5. ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพและการเกิดโรค อุบัติเหตุ ความรุนแรง สารเสพติดและการล่วงละเมิดทางเพศ
6. มีทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานและการควบคุมตนเองในการเคลื่อนไหวแบบผสมผสาน
7. รู้หลักการเคลื่อนไหวและสามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย เกม การละเล่นพื้นเมือง กีฬาไทย กีฬาสากลได้อย่างปลอดภัยและสนุกสนาน มีน้ำใจนักกีฬา โดยปฏิบัติตามกฎกติกา สิทธิและหน้าที่ของตนเอง จนงานสำเร็จลุล่วง

8. วางแผนและปฏิบัติกิจกรรมทางกาย กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพ ได้ตามความเหมาะสมและความต้องการเป็นประจำ

9. จัดการกับอารมณ์ ความเครียด และปัญหาสุขภาพได้อย่างเหมาะสม

10. มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ขอมูลข่าวสารเพื่อใช้สร้างเสริมสุขภาพ

2.2.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิชาพลศึกษา เป็นวิชาพื้นฐานที่ได้จัดทำขึ้นตามสาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล มี 2 มาตรฐาน ได้แก่

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา ตัวชี้วัดชั้นปี

1. จัดรูปแบบการเคลื่อนไหวแบบผสมผสาน และควบคุมตนเองเมื่อใช้ทักษะการเคลื่อนไหวตามแบบที่กำหนด

2. เล่นเกมนำไปสู่กีฬาที่เลือกและกิจกรรมการเคลื่อนไหวแบบพลัด

3. ควบคุมการเคลื่อนไหวในเรื่องการรับแรง การใช้แรง และความสมดุล

4. แสดงทักษะกลไกในการปฏิบัติกิจกรรมทางกายและเล่นกีฬา

5. เล่นกีฬาไทยและกีฬาสากลประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างละ 1 ชนิด

6. อธิบายหลักการและเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรม

มาตรฐาน พ 3.2 ระวังการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพในการกีฬา โดยมีรายละเอียดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางในแต่ละระดับชั้น ดังนี้

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. ออกกำลังกายอย่างมีรูปแบบเล่นเกมที่ใช้ทักษะการคิดและตัดสินใจ

2. เล่นกีฬาที่ตนเองชอบอย่างสม่ำเสมอ โดยสร้างทางเลือกในวิธีปฏิบัติของตนเองอย่างหลากหลาย และมีน้ำใจนักกีฬา

3. ปฏิบัติตามกฎ กติกา การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ตามชนิดกีฬาที่เล่น

4. ปฏิบัติตนตามสิทธิของตนเอง ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น และยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเล่น เกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนเสริมสร้างสุขภาพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลและครอบครัว มุ่งเน้นให้พัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ ค่านิยม โดยมีสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. การเจริญเติบโตของมนุษย์
2. ชีวิตและครอบครัว
3. การเคลื่อนไหวและการออกกำลังกาย
4. การเสริมสร้างสุขภาพและสมรรถภาพ
5. ความปลอดภัยในชีวิต

2.3 กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือได้รับการพัฒนาขึ้นโดย Rabart E. Slavin ซึ่งปัจจุบัน มีอยู่หลากหลาย เทคนิคการสอน เน้นพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกัน ผู้เรียนได้เรียนเป็นกลุ่มผลความสำเร็จ เป็นความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งครูผู้สอนสามารถพิจารณาในการเลือกใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา สาระนั้น ๆ ได้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีหลากหลาย ความหมาย หลากหลายทฤษฎี ซึ่งมีองค์ประกอบ หลักการจัดกิจกรรม รูปแบบการจัดกิจกรรมแตกต่างกัน ดังที่จะกล่าวต่อไปนี้

2.3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้แตกต่างกัน ดังนี้

สมศักดิ์ ภูวิภาวธรรม (2544, น. 3) กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่าเป็นวิธีการ ที่มีการจัดกลุ่มทำงานเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน เป็นการจัดกลุ่มที่มีโครงสร้าง อย่างชัดเจน สมาชิกทุกคนในทีมจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในการเรียนรู้ และจะได้รับการกระตุ้น ให้เกิดแรงจูงใจเพื่อที่จะช่วยเหลือเพิ่มพูนการเรียนรู้สมาชิกในทีม

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545, น. 174) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่ม ประกอบด้วย สมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และ ในความสำเร็จของกลุ่มโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมทั้งเป็นการให้กำลังใจแก่กัน คนที่เรียนเก่ง จะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อน สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเท่านั้น

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2547, น. 134) กล่าวถึงความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือ กันได้เรียนรู้โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเป็นลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงาน ร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการพึ่งพาอาศัยกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในเรื่องส่วนตนและ ส่วนรวมเพื่อให้ตนเอง และสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

วีชรา เล่าเรียนตี (2547, น. 2) กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า ไม่ใช่การสอน โดยให้นักเรียนเข้ากลุ่มแบบปกติ แต่กิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องเน้นการเรียนรู้ ร่วมกันอย่างจริงจัง ของสมาชิกกลุ่มทุกคน เป็นการมุ่งส่งเสริมพัฒนาทักษะทางสังคมและ พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ช่วยเหลือ พึ่งพาแนะนำซึ่งกันจนงานบรรลุผลสำเร็จ ครูต้องติดตาม ดูแลการเรียนรู้และปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียน ตลอดเวลาให้ทุกคนรับผิดชอบต่อผลงานของ ตนเองและของกลุ่ม

ทีศนา แชมมณี (2550, น. 265) กล่าวถึงความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า พัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือของ Jhonson & Jhonson ซึ่งให้เห็นว่า ผู้เรียนควรร่วมมือกัน ในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันกัน ซึ่งการร่วมมือกันต้อง อาศัยหลักการพึ่งพาอาศัย การมีปฏิสัมพันธ์กัน ทักษะทางสังคม กระบวนการทำงานกลุ่ม และมีผลงานรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบได้

จากความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือดังกล่าว สรุปว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนรู้ ให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม โดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะทำความเข้าใจบทเรียน และรับผิดชอบงานร่วมกัน ช่วยเหลือสนับสนุน มี ปฏิสัมพันธ์ต่อกันเพื่อแก้ปัญหาของกลุ่ม การเรียนรู้ ร่วมกันทำให้สมาชิกทุกคนได้พัฒนา ผลงานของตน อันจะส่งผลไปยังผลงานของกลุ่มให้ประสบความสำเร็จ ตามเป้าหมาย

2.3.2 องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือจะมีประสิทธิภาพ ถ้าสมาชิกภายในกลุ่มมองเห็นคุณค่าของการทำงาน ร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งกรมวิชาการ (2544, น. 5-8) สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546, น. 134-135) กล่าวถึงองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (Positive Interdependence) หมายถึง การที่สมาชิก ในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน
2. การปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในระหว่างการทำงานกลุ่ม (Face to face promotive interaction) เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มให้ประสบความสำเร็จ
3. การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individuat accountability) เป็นการจัดกิจกรรม เพื่อให้แน่ใจว่าสมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องาน
4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and small group skills) นักเรียนควรได้รับการฝึกทักษะที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ
5. กระบวนการกลุ่ม (Group process) สมาชิกจะต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ ของสมาชิกในกลุ่ม ดังนั้นผลงานของกลุ่มจะได้รับอิทธิพลมาจากการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการ ทำงานของสมาชิกในกลุ่ม

2.3.4 หลักการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

หลักการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ อรรถพร พรสีมา (2540, น. 57) และสนอง อินละคร (2544, น. 116) กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสรุปได้ ดังนี้

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย ๆ ประมาณกลุ่มละ 2-6 คน โดยคณะกรรมการ
2. สมาชิกภายในกลุ่มมีการแบ่งงาน แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ความสำเร็จของสมาชิกทุกคน ถือเป็นความสำเร็จของกลุ่ม
3. แต่ละกลุ่ม มีการเรียนรู้หรือทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน สมาชิกของกลุ่มต่างช่วยเหลือ แลกเปลี่ยน ยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน และให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน
4. ทดสอบหรือตอบปัญหาหรือรายงานหน้าชั้นเพื่อหาผลสำเร็จของกลุ่ม โดยนำคะแนนของทุกคนในกลุ่มเป็นคะแนนของแต่ละคน
5. สร้างขวัญและกำลังใจ โดยการมอบรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณหรือให้โบนัสแก่กลุ่มที่ประสบผลสำเร็จ

2.3.5 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Instructional model of cooperative learning) มีหลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบนั้นมีการพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อที่จะพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่ง ทิศนา แคมมณี (2550, น. 265-272) นำเสนอกระบวนการเรียนการสอนที่นิยมใช้กัน 8 รูปแบบ ดังนี้

1. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ Jigsaw
  - 1.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มแบบคณะกรรมการ เก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (Home group)
  - 1.2 สมาชิกในกลุ่มของเราได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาสาระในแต่ละส่วน และหาคำตอบในประเด็นปัญหาที่ครูผู้สอนมอบหมายให้
  - 1.3 สมาชิกในกลุ่มของเราแยกไปรวมกับสมาชิกกลุ่มอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายในเนื้อหาเดียวกัน ตั้งเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญขึ้นมา และร่วมกันทำความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่ได้รับมอบหมายอย่างละเอียด และร่วมกันอภิปรายหาคำตอบในประเด็นปัญหาที่ครูผู้สอนมอบหมายให้
  - 1.4 สมาชิกในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กลับไปสู่กลุ่มบ้านของเรา แต่ละคนช่วยสอนเพื่อนในกลุ่มให้เข้าใจในสาระที่ตนได้ศึกษาร่วมกันกับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เช่นนี้สมาชิกทุกคนก็จะได้รับรู้ภาพรวมของสาระทั้งหมด
  - 1.5 ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบ แต่ละคนจะได้คะแนนเป็นรายบุคคลและนำคะแนนของทุกคนในกลุ่มบ้านของเรามารวมกัน เป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดได้รับรางวัล

2. กระบวนการเรียนการสอนรูปแบบ STAD (Student teams achievement divisions)

2.1 จัดให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มแบบความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านเรา

2.2 สมาชิกในกลุ่มบ้านเราได้รับเนื้อหาสาระ และศึกษาเนื้อหาสาระนั้นร่วมกัน เนื้อหาสาระนั้น อาจมีหลายตอน ซึ่งผู้เรียนอาจต้องทำแบบทดสอบในแต่ละตอน และเก็บคะแนนของตนเองไว้

2.3 ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้าย ที่เป็นการทดสอบรวบยอดและนำคะแนนของตนไปหาคะแนนพัฒนาการ ซึ่งหาได้ดังนี้ คะแนนพื้นฐานได้มาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบย่อยหลาย ๆ ครั้งที่ผู้เรียนแต่ละคนทำได้ คะแนนที่ได้จากการนำคะแนนทดสอบครั้งสุดท้ายลบคะแนนพื้นฐาน

2.4 สมาชิกในกลุ่มบ้านเรานำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุด กลุ่มนั้นได้รางวัล

3. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ TAI (Team assisted individualization)

3.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มแบบความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านเรา

3.2 สมาชิกในกลุ่มบ้านเรา ได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน

3.3 สมาชิกในกลุ่มบ้านเรา จับคู่กันทำแบบฝึกหัด

3.3.1 ถ้าใครทำแบบฝึกหัดได้ 75% ขึ้นไปให้ไปรับการทดสอบรวบยอดครั้งสุดท้ายได้

3.3.2 ถ้ายังทำแบบฝึกหัดได้ยังไม่ถึง 75% ให้ทำแบบฝึกหัดซ่อมจนกระทั่งทำได้แล้ว จึงไปรับการทดสอบรวบยอดครั้งสุดท้าย

3.4 สมาชิกกลุ่มบ้านเราแต่ละคน นำคะแนนทดสอบรวบยอด

4. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ TGT (Teams-games-tournament)

4.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มแบบความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านเรา

4.2 สมาชิกในกลุ่มบ้านเรา ได้รับเนื้อหาสาระ และศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน

4.3 สมาชิกในกลุ่มบ้านเรา แยกย้ายกันเป็นตัวแทนกลุ่มไปแข่งขันกับกลุ่มอื่น โดยจัดกลุ่มแข่งขันตามความสามารถ คือ คนเก่งในกลุ่มบ้านของเราแต่ละกลุ่มไปรวมกัน คนอ่อนก็ไปรวมกับคนอ่อนของกลุ่มอื่น กลุ่มใหม่ที่รวมกันนี้เรียกว่า กลุ่มแข่งขันกำหนดให้มีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน

4.4 สมาชิกในกลุ่มแข่งขันเริ่มแข่งขันกัน

5. กระบวนการเรียนการสอนรูปแบบ Cooperative integrate reading and composition (CIRC) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียน โดยเฉพาะรูปแบบนี้ ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรมคือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเรียน โดยมีขั้นตอน ดังนี้

5.1 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถในการอ่าน นักเรียนในแต่ละกลุ่มจับคู่ 2 คน ทำกิจกรรมการอ่านแบบเรียนร่วมกัน

5.2 ครูจัดทีมใหม่โดยให้นักเรียนแต่ละทีมมีนักเรียนต่างระดับความสามารถอย่างน้อย 2 ระดับ ทีมทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น เขียนรายงาน แต่งบทความ ทำแบบฝึกหัด และทำแบบทดสอบต่าง ๆ และมีการให้คะแนนจากผลงานของแต่ละทีม ถ้าทีมใดได้คะแนน 90% ขึ้นไปจะได้รับประกาศเกียรติบัตร เป็น “ซูเปอร์ทีม” หากได้รับคะแนนตั้งแต่ 80-89% ก็จะได้รับ รางวัลรองลงมา

5.3 ครูพบกลุ่มการอ่านประมาณวันละ 20 นาที แจกวัสดุประสงคในการอ่าน แนะนำคำศัพท์ใหม่ ๆ ทบทวนคำศัพท์เก่า ต่อจากนั้นครูจะกำหนดและแนะนำเรื่องที่จะอ่าน แล้วให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ครู จัดเตรียมไว้ให้ เช่น อ่านเรื่องในใจแล้วจับคู่ อ่านออกเสียงให้เพื่อนฟัง และช่วยกันแก้จุดบกพร่องหรือครู อาจจะให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม วิเคราะห์ตัวละคร วิเคราะห์ปัญหาว่าเรื่องจะเป็นอย่างไรต่อไป เป็นต้น

5.4 หลังจากกิจกรรมการอ่าน ครูนำการอภิปรายเรื่องที่จะอ่าน โดยครูจะเน้นการฝึกทักษะต่าง ๆ ในการอ่าน เช่น การจับประเด็นปัญหา การทำนาย เป็นต้น

5.5 นักเรียนรับการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ นักเรียนจะได้รับคะแนนเป็นทั้ง รายบุคคลและทีม

5.6 นักเรียนจะได้รับการสอนและฝึกทักษะการอ่านสัปดาห์ละ 1 วัน เช่น ทักษะ การจับใจความสำคัญ ทักษะการอ้างอิง ทักษะการใช้เหตุผล เป็นต้น

5.7 นักเรียนจะได้รับการเรียนการสอนเขียน ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกหัวข้อการเขียน ได้ตามความสนใจ นักเรียนจะช่วยกันวางแผนเขียนเรื่อง และช่วยกัน ตรวจสอบความถูกต้อง และในที่สุด ตีพิมพ์ผลงานออกมา

5.8 นักเรียนจะได้รับการบ้านให้เลือกอ่านและหนังสือที่สนใจ และเขียนรายงานเรื่องที่จะอ่าน เป็นรายบุคคล โดยให้ผู้ปกครองช่วยตรวจสอบพฤติกรรมการอ่านของ นักเรียนที่บ้าน โดยมีแบบฟอร์มให้

6. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ Lt (Learning together)

6.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มและแต่ละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน

6.2 กลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน ศึกษาเนื้อหาร่วมกัน โดยกำหนดให้แต่ละคน มีบทบาทหน้าที่ช่วยกลุ่มในการเรียนรู้ ตัวอย่างเช่น

6.3 กลุ่มสรุปคำตอบร่วมกัน และส่งคำตอบนั้นเป็นผลงานกลุ่ม

6.4 ผลงานกลุ่มได้คะแนนเท่าไร สมาชิกทุกคนในกลุ่มนั้นจะได้คะแนนนั้นเท่ากันทุกคน

7. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ GI (Group investigation) รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนช่วยกันไปสืบค้นข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้ร่วมกัน โดยดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

7.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มแบบละความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 4 คน

7.2 ให้กลุ่มย่อยศึกษาในเนื้อหาพร้อมกัน โดย

7.2.1 แบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ แล้วแบ่งกันไปศึกษาหาข้อมูลหรือคำตอบ

7.2.2 ในการเลือกเนื้อหา ควรให้ผู้เรียนอ่อนเป็นผู้เลือกก่อน

7.3 สมาชิกแต่ละคนไปศึกษาหาข้อมูล/คำตอบมาให้กลุ่ม แล้วนำมาอภิปรายร่วมและสรุปผลการศึกษาร่วมกันภายในกลุ่ม

7.4 กลุ่มเสนอผลงานกลุ่มต่อชั้นเรียน

8. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบคอมเพล็กซ์ (Complex instruction) รูปแบบนี้ได้พัฒนาขึ้นโดย Elizabeth Cohen เป็นรูปแบบที่คล้ายคลึงกับรูปแบบ GI เพียงแต่จะเน้นการแสวงหาความรู้เป็นกลุ่มมากกว่าการทำให้เป็นรายบุคคล นอกจากนั้นแล้วงานที่ให้อย่างเป็นลักษณะของการประสานสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทักษะหลายประเภท และเน้นให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยการจัดงานให้เหมาะสมกับความสามารถเฉพาะทางของผู้เรียนที่ อ่อน Cohen เชื่อว่า หากผู้เรียนได้รับรู้ว่ามี ความถนัดในด้านใดจะช่วยให้ผู้เรียนมี แรงจูงใจในการพัฒนาตนเองในด้านอื่น ๆ ด้วย

สรุปได้ว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือได้รับการพัฒนาออกเป็นหลายรูปแบบหรือหลายเทคนิค แต่ทุก ๆ รูปแบบของการเรียนแบบร่วมมือจะยึด หลักการพื้นฐานอันเดียวกัน คือ แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม นักเรียนในกลุ่มมีความสามารถ แตกต่างกัน ให้นักเรียนในกลุ่มได้ร่วมมือกัน ฟังพาดูด้วยกันในการเรียนรู้ อาศัยทักษะ กระบวนการกลุ่มหรือการทำงานร่วมกัน

2.3.6 บทบาทครูกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้น ครูจะต้องมีความรู้และเข้าใจในการจัดกิจกรรมว่าในแต่ละแบบ การเรียนร่วมมือ นั้น ครูควรทำอย่างไรบ้าง เพื่อให้การจัดกิจกรรมเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและ ได้ผลตามที่คาดหวังไว้ กนกพร แสงสว่าง (2540, น. 26) อรพรรณ พรสีมา (2540, น. 63) และ วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2542, น. 34) กล่าวถึงบทบาทของครูในการเรียนแบบร่วมมือสรุปได้ ดังนี้

1. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม โดยกำหนดขนาดกลุ่มประมาณ 2-6 คน ตามความเหมาะสมและความสามารถ

2. กำหนดบทบาทและพฤติกรรมของสมาชิกภายในกลุ่มให้ชัดเจน ชี้ทางกรอบกิจกรรม ให้แต่ละกลุ่มเข้าใจวิธีการและกฎเกณฑ์การทำงาน

3. จัดบรรยากาศการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
4. เป็นที่ปรึกษาและชี้แนะแนวทางให้กับทุกกลุ่ม คอยติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม
5. ยกย่อง ชมเชย เมื่อผู้เรียนแต่ละกลุ่มให้ความร่วมมือกันในการทำงานกลุ่มจนประสบผลสำเร็จ
6. วัดและประเมินผลทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม ให้ครอบคลุมด้านวิชาการ ด้านทักษะและกระบวนการทำงานกลุ่ม

2.3.7 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบต่าง ๆ มีประโยชน์ต่อผู้เรียน ซึ่ง วัฒนาพร ระวังบุทช์ (2541, น. 44-45) พิมพ์ันต์ เตชะคุปต์ (2543, น. 6) และกรมวิชาการ (2544, น. 41) กล่าวไว้สรุปได้ ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกเสริมสร้างบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน มีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น และลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน ส่งเสริมให้คนเก่งได้ช่วยเหลือคนอ่อน
3. ลดปัญหาหนีเรียนในชั้นเรียน ผู้เรียนจะให้กำลังใจ ยอมรับและร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทุกคนรับผิดชอบในความสำเร็จของกลุ่ม
4. ช่วยยกระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยของทั้งห้องเรียน เมื่อผู้เรียนเก่งช่วยเหลือผู้เรียนอ่อน เขาจะเรียนรู้ความคิดรวบยอดของสิ่งที่กำลังเรียนได้ชัดเจนขึ้น ขณะที่ผู้เรียนอ่อนสามารถเรียนรู้จากเพื่อนที่ใช้ภาษาใกล้เคียงกันได้ง่ายกว่าเรียนจากครู
5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ได้ศึกษาค้นคว้าทำงาน และแก้ปัญหาด้วยตนเอง และมีอิสระที่จะเลือกวิธีการเรียนรู้ของตน
6. ผู้เรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนแบบร่วมมือ เสริมสร้างทักษะทางสังคม และทักษะการสื่อสาร
7. การเรียนแบบร่วมมือช่วยเตรียมผู้เรียนให้ออกไปใช้ชีวิตในโลกของความเป็นจริง ซึ่งเป็นโลกที่ต้องอาศัยความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน

2.4 การเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์

2.4.1 ความหมายของวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์

Davies (1971, pp. 50-56, อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2553, น. 25) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติไว้ว่าทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านี้ได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้นมี 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะที่ต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติได้ในภาพรวม โดยสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ การสาธิตให้ผู้เรียนดูนั้นจะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไป

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ซึ่งเมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมแต่ละทักษะทั้งหมดแล้ว ครูผู้สอนควรวิเคราะห์ทักษะย่อย ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ แล้วสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนได้สังเกตและปฏิบัติตามในแต่ละส่วนอย่างช้า ๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตหรือแบบอย่างให้ดู หากผู้เรียนติดขัดในจุดใด ครูผู้สอนควรให้คำแนะนำ และช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนปฏิบัติได้ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ครูผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยในส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งครบทุกทักษะ

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ครูผู้สอนอาจจะแนะนำเทคนิคและวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ดีขึ้น เช่น ปฏิบัติได้ถูกต้องและสวยงามขึ้น ทำได้รวดเร็วขึ้น เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติในแต่ละทักษะได้แล้ว จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบและฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เริ่มจากครูจะเป็นผู้สาธิตการปฏิบัติก่อนที่จะให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยที่ไม่มีการสาธิตให้ดูเป็นตัวอย่าง เมื่อครูผู้สอนเห็นว่านักเรียนปฏิบัติได้แล้ว จึงสอนเทคนิคและวิธีการที่จะช่วยให้การปฏิบัติของนักเรียนนั้นรวดเร็วและมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น เมื่อนักเรียนฝึกทักษะย่อยต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบย่อยของทักษะทั้งหมดแล้ว จึงนำทักษะเหล่านั้นมาสู่การปฏิบัติที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ เป็นการสัมพันธ์และเชื่อมโยงกันระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองทางกลไก ตั้งแต่ 2 คู่ขึ้นไป โดยมีการตอบสนองเกิดขึ้นจากสิ่งเร้าและการตอบสนองเป็นคู่ ๆ ต่อไป

2.5 แผนการจัดการเรียนรู้

2.5.1 ความหมายของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เดิมเรียกว่าแผนการสอนนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ไว้แตกต่างกัน ดังนี้

พรพิมล พรพีรชนม์ (2550, น. 220) กล่าวว่า การวางแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการเตรียมกิจกรรมและข้อมูลที่จะต้องใช้ในการสอนของผู้สอนล่วงหน้าอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 2) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้คือแนวการดำเนินการและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ซึ่งมีส่วนสำคัญประกอบด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหา (สาระการเรียนรู้) วิธีการจัดกิจกรรม (กระบวนการเรียนรู้) สื่อการเรียนรู้ (แหล่งการเรียนรู้) และการประเมินผลผู้เรียน (กระบวนการวัดและการประเมินผล)

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, น. 213) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความหมายเช่นเดียวกับแผนการสอนกล่าวคือ เป็นแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การใช้สื่อการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น. 281) กล่าวว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า คือแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดผลประเมินผล ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ชวลิต ชุกาแพง (2553, น. 94) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึงเอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรของครูผู้สอน ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละครั้งโดยใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา เวลาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้เป็นไปอย่างเต็มศักยภาพ

สรุปได้ว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ คือ แผนการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้จริง เพื่อเป็นแนวทางให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดประเมินผล สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5.2 ความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ประภาพร สุขพูล (2544, น. 49) ได้สรุปความสำคัญของแผนการสอน ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ครูใฝ่ศึกษาหาความรู้ ทั้งหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้เหมาะสม

2. ครูได้เตรียมการสอนไว้ล่วงหน้า

3. อำนวยความสะดวกแก่ครูที่ไม่มีประสบการณ์ด้านการสอน

4. ให้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอนแทน เมื่อติดธุระหรือลา

5. ทำให้การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

6. เพื่อเป็นแนวทางในการแนะนำหรือนิเทศการเรียนการสอน

สุวิทย์ มูลคำ (2549, น. 58) ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดีวิธีเรียนที่ดีที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา

2. ช่วยให้ครูผู้สอนมีคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย

3. ช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่าการสอนของตนได้เดินไปในทิศทางใด หรือทราบว่าจะสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไร และจะวัดผลและประเมินผลอย่างไร

4. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใฝ่ศึกษาหาความรู้ทั้งเรื่องหลักสูตรวิธีการจัดการเรียนรู้จะจัดหาและใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลประเมินผล

5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอน (จัดการเรียนรู้) แทนได้

6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้และพัฒนาแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อการศึกษา

7. เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน สำหรับประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะครูให้สูงขึ้น

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนมีความสำคัญในการทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดีวิธีเรียนที่ดีที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา ช่วยให้ครูผู้สอนมีคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย ทำให้ผู้สอนทราบว่าการสอนของตนได้เดินไปในทิศทางใด หรือทราบว่าจะสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไร

2.5.3 องค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550, น. 27) กล่าวว่า องค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่มีรูปแบบตายตัวขึ้นอยู่กับหน่วยงานหรือสถานศึกษาแต่ละแห่งจะคิดดัดแปลงตามความเหมาะสมอย่างไรก็

ตามลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะมีรูปแบบคล้ายกันโดยองค์ประกอบของแผนการเรียนรู้เกิดขึ้นจากความพยายามตอบคำถามดังต่อไปนี้ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2551, น. 281-282)

1. สอนอะไร (หน่วยหัวเรื่องความคิดรวบยอดหรือสาระสำคัญ)
2. เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)
3. ตัวสาระอะไร (โครงร่างเนื้อหา)
4. ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนการสอน)
5. ใช้เครื่องมืออะไร (สื่อการเรียนการสอน)
6. ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ (วัดผลประเมินผล)

เพื่อสอดคล้องกับคำถามดังกล่าวจึงกำหนดให้แผนการสอนมีองค์ประกอบดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้หน่วยที่สอนและสาระสำคัญ (ความคิดรวบยอด) ของเรื่อง
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. สาระการเรียนรู้
4. กิจกรรมการเรียนการสอน
5. สื่อการเรียนการสอน
6. วัดผลประเมินผล

ดังนั้น ในการจัดทำแผนการเรียนรู้จึงต้องเขียนให้ครบทุกหัวข้อดังกล่าว (ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ, 2545, น. 54) กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. หัวเรื่อง (Heading)
2. สาระสำคัญ (Concept)
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective)
4. เนื้อหาสาระ (Content)
5. กิจกรรมการเรียนรู้ (Activities)
6. สื่อการเรียนรู้ (Material & Media)
7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment)

สรุปได้ว่า การจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการจัดทำเพื่อตอบคำถามว่าสอนอะไร สาระสำคัญคืออะไร เพื่อจุดประสงค์อะไร มีเนื้อหาสาระว่าอย่างไร ใช้วิธีการใด ใช้เครื่องมืออะไร ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ ประกอบด้วย หัวเรื่อง (Heading) สาระสำคัญ (Concept) จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective) เนื้อหาสาระ (Content) กิจกรรมการเรียนรู้ (Activities) สื่อการเรียนรู้ (Material & Media) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment) ซึ่งในการเขียนต้องให้ครบทุกหัวข้อดังกล่าว

2.5.4 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2538, น. 19) กล่าวถึง ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือแผนการสอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรฯและเอกสารค้นคว้าต่าง ๆ
2. วิเคราะห์คำอธิบายของแต่ละทักษะที่หลักสูตรกำหนด
3. กำหนดจุดประสงค์ย่อย
4. วิเคราะห์จุดประสงค์ในคู่มือครู
5. กำหนดหน่วยการเรียนรู้และคาบเรียน
6. กำหนดจุดประสงค์ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้
7. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
8. การกำหนดสื่อและอุปกรณ์
9. การวัดและประเมินผล

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น. 288) กล่าวว่า การเขียนแผนการสอนเป็นงานสำคัญอย่างยิ่งของผู้เป็นครูเพราะเป็นการเตรียมการสอนที่สมบูรณ์ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตรอย่างแท้จริงในการเขียนแผนการสอนผู้สอนต้องศึกษาเอกสารหลักสูตรเป็นเบื้องต้นก่อนที่จะลงมือเขียนโดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ที่จะสอน
  - 1.1 จุดประสงค์ประจำวิชา
  - 1.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
  - 1.3 คำอธิบายรายวิชา
  - 1.4 โครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา
  - 1.5 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้
  - 1.6 แผนการเรียนรู้
2. ศึกษาแนวการสอนของกรมวิชาการเพื่อ

2.1 ศึกษารายละเอียดสาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละช่วงระดับ และระดับระดับว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่เพื่อเพิ่มเติมอีกให้สมบูรณ์

2.2 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้หรือไม่ถ้าไม่สอดคล้องควรปรับและนำมาเขียนในแผนการสอนให้ชัดเจนต่อไป

2.3 นำกิจกรรมในแนวการสอนมาพิจารณาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในการเขียนแผนการสอนต่อไป

3. ชั้นเขียนแผนการสอน เป็นขั้นสำคัญซึ่งผู้เขียนต้องวางแผนอย่างรอบคอบโดยกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริงกำหนดสื่อการสอนและการวัดผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอนอย่างไรก็ตามควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นกระบวนการและใช้กระบวนการต่าง ๆ

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ที่จะสอน เช่น จุดประสงค์ประจำวิชา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ แผนการเรียนรู้ศึกษาแนวการสอน เขียนแผนการสอน

2. ศึกษาแนวการสอน เพื่อศึกษารายละเอียดสาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละช่วงระดับและระดับประคต วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และนำกิจกรรมในแนวการสอนมาพิจารณาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในการเขียนแผนการสอนต่อไป

3. ชั้นเขียนแผนการสอน เป็นขั้นตอนสำคัญในการวางแผน โดยกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ กำหนดสื่อการสอน และการวัดผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน

2.5.5 การทำแผนการจัดการเรียนรู้

สำลี รักสุทธี และคณะ (2544, น. 18) กล่าวว่า การทำแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร ต้องศึกษาหลักสูตรอย่างกว้างขวางและอย่างลึกในวิชาและรายวิชา ที่สอน เช่น ศึกษาโครงสร้างของวิชา จุดประสงค์ของวิชา สื่อการเรียนการสอนที่กำหนดในรายวิชา คำอธิบายรายวิชาและธรรมชาติของวิชา เป็นต้น

2. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลาและกิจกรรม วิเคราะห์ได้จากคำอธิบายรายวิชา โดยให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์ของวิชาและจุดประสงค์ของหลักสูตร

3. หากวิธีสอน กลวิธีสอนจะต้องสอดคล้องกับหลักสูตร โดยใช้ทักษะกระบวนการ และทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ ตลอดทั้งประสมประสานระหว่างประสบการณ์และจินตนาการของผู้สอนเอง แต่วิธีการสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้มากที่สุดจะต้องยึดหลักให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติให้ค้นพบคำตอบด้วยตนเอง เพื่อให้นักเรียนได้เป็นผู้คิดเป็น ทำเป็นและเห็นช่องทางในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

4. จัดทำสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนจะต้องสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งอาจจะเป็นสื่อที่ใช้อยู่แล้วหรือสื่อที่คิดขึ้นใหม่ก็ได้ แต่ต้องให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาด้วย

5. จัดทำเครื่องมือวัดผลและประเมินผล เครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับหลักสูตร โดยเครื่องมือเหล่านั้นจะต้องวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ตลอดทั้งครอบคลุมถึงกระบวนการวางแผนของนักเรียนทั้งจากสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลองด้วย

6. กำหนดโครงสร้างสำหรับ 1 รายวิชา การกำหนดโครงสร้างสำหรับหนึ่งรายวิชาสามารถปฏิบัติได้ 2 ลักษณะ กล่าวคือ โครงสร้างอย่างสังเขปและโครงสร้างอย่างละเอียด เป็นการวางโครงสร้างโดยสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาเวลา กระบวนการ สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลให้เห็นภาพรวมตลอดใน 1 รายวิชา ส่วนโครงสร้างอย่างสังเขปเป็นการวางโครงสร้างโดยสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาและเวลา เพื่อให้เห็นภาพรวมทั้งหมดใน 1 รายวิชา

7. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ขยายจากโครงสร้าง เป็นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปใช้ในแต่ละคาบ/ชั่วโมงอย่างละเอียดและปฏิบัติได้จริง ทั้งนี้โดยมีส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้การดำเนินการสอนบรรลุเป้าหมาย ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งมีมากมายหลากหลายข้อแตกต่างกันไป แต่ส่วนสำคัญที่ขาดไม่ได้จะต้องมีในแผนการจัดการเรียนรู้ คือ

7.1 สารสำคัญ

7.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

7.3 กิจกรรมการเรียนการสอน

7.4 สื่อการเรียนการสอน

7.5 การวัดผลและประเมินผล

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดทำแผนการเรียนรู้จะเริ่มจากการศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลาและกิจกรรม หาเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาจัดทำสื่อการเรียนการสอน จัดทำวิธีการวัดและประเมินผล จากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

2.5.6 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรประกอบด้วยกิจกรรมหลาย ๆ อย่างและหลาย ๆ วิธีการ ก่อนที่จะใช้แผนการจัดการเรียนรู้ใด ควรจะมีการประเมินผู้เรียนก่อนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเลือกวิธีการและกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม เพื่อผู้เรียนจะได้ไปสู่พฤติกรรมที่คาดหวัง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องมีรายละเอียดชัดเจนถึงกิจกรรมนักเรียน บทบาทของครู การใช้สื่อ การวัดผล จนผู้อ่านมองเห็นภาพพฤติกรรมจริง ๆ ในห้องเรียนได้สมบูรณ์ จึงถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีและไม่จำเป็นต้องทำบันทึกการสอนอีกก็ได้เพราะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจนใช้แทนบันทึกการสอนได้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เข้าลักษณะ 4 ประการ (สุวิทย์ มูลคำ, 2549, น. 55-56) คือ

1. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมให้ผู้เรียนเป็นผู้ได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยครูเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะส่งเสริมหรือกระตุ้นให้กิจกรรมดำเนินไปตามความมุ่งหมาย
2. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเองโดยครูพยายามลดบทบาทจากผู้บอกคำตอบมาเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหาให้ผู้เรียนคิดแก้หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง
3. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการมุ่งให้ผู้เรียนรับรู้และนำกระบวนการไปใช้จริง
4. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่น หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูปราคาสูง

สำลี รักสุทธี และคณะ (2546, น. 16) กล่าวว่า จะประเมินตัดสินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างไร ว่าเหมาะสมดีแล้วหรือไม่ ว่าได้ตัดสินโดยการนำแผนการจัดการเรียนรู้นั้นไปใช้จริงในการจัดการเรียนการสอน ว่าสามารถดำเนินการให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดีเพียงใดและสามารถให้นักเรียนได้เกิดทักษะกระบวนการและเกิดการเรียนรู้ต่าง ๆ ครบถ้วนตามจุดประสงค์เพียงใด

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีนั้น นอกจากต้องครอบคลุมกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ลักษณะ คือ ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติเองเปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง เน้นทักษะกระบวนการและส่งเสริมให้ผู้เรียน เน้นการใช้วัสดุอุปกรณ์ในท้องถิ่นแล้ว แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องผ่านขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้วย จึงจะทำให้การจัดกิจกรรมประสบผลสำเร็จตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้จริง เพื่อเป็นแนวทางให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดประเมินผล สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย หัวเรื่อง (Heading) สาระสำคัญ (Concept) จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective) เนื้อหาสาระ (Content) กิจกรรมการเรียนรู้ (Activities) สื่อการเรียนรู้ (Material & Media) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment) ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีนั้น ต้องครอบคลุมกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ลักษณะ คือ ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติเองเปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง เน้นทักษะกระบวนการและส่งเสริมให้ผู้เรียน เน้นการใช้วัสดุอุปกรณ์ในท้องถิ่น และต้องผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้วย จึงจะทำให้การจัดกิจกรรมประสบผลสำเร็จตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

2.6 ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล

พิชิต ภูติจันทร์ (2546) กล่าวถึงทักษะวอลเลย์บอลไว้ว่า ทักษะต่าง ๆ ที่ใช้ในการเล่นวอลเลย์บอลมีหลายอย่าง เช่น การเคลื่อนที่เพื่อเล่นลูกบอล การส่งลูกบอล การตักลูกบอล การตบลูกบอล การบล็อก

อุทัย สงวนพงศ์ (2544, น. 9) ทักษะเฉพาะตัวในการเล่นวอลเลย์บอลจะต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจให้ถูกต้องเพราะการมีพื้นฐานการเล่นที่ดีและถูกต้องย่อมทำให้ประสบผลสำเร็จในการเล่นขั้นสูงต่อไป ซึ่งทักษะเบื้องต้นของการเล่นวอลเลย์บอล ประกอบด้วย การยืนในท่าเตรียมพร้อม การเคลื่อนที่เพื่อเล่นลูกบอล การเล่นลูกด้วยมือล่าง การเล่นลูกด้วยมือบน การเสิร์ฟ และการสกัดกั้น

อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์ (2546, น. 33) กล่าวถึงทักษะพื้นฐานในการเล่นวอลเลย์บอลไว้ว่า ทักษะหมายถึง ความสามารถที่ร่างกายสามารถปฏิบัติหรือกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างชำนาญคล่องแคล่ว ทั้งนี้จากการฝึกฝน หรือประสบการณ์ที่ได้เคยปฏิบัติมาในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล การเรียนรู้ทักษะพื้นฐานให้สามารถปฏิบัติได้เป็นอย่างดีนับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นยิ่ง เพราะถ้าผู้เล่นมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติทักษะต่าง ๆ อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องก็จะช่วยให้ผู้เล่นได้สนุกสนานกับการเล่นและช่วยให้ประสบผลสำเร็จ ในการเล่นอีกทั้งเป็นความสามารถพื้นฐานที่นำไปสู่การเรียนรู้ทักษะในขั้นสูงต่อไป

ทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล ประกอบด้วยทักษะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ 1) ทักษะการเล่นลูกมือล่าง (underhand pass) 2) ทักษะการเล่นลูกมือบน (overhand pass) 3) ทักษะการเสิร์ฟ (serving) 4) ทักษะการตบลูกบอล (hitting or smashing or spiking) 5) ทักษะการสกัดกั้น (blocking) ทักษะกีฬาวอลเลย์บอลที่สำคัญและเป็นพื้นฐานของการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลมีดังนี้การยืน ในท่าเตรียม การเคลื่อนที่พื้นฐาน ทักษะการเล่นลูกมือล่าง ทักษะการเล่นลูกมือบน ทักษะการเสิร์ฟ ทักษะการตบลูกบอล ทักษะการสกัดกั้น ซึ่งหลักสูตรวิชา พ 42102 (วอลเลย์บอล 2) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีศึกษา จะเน้นทักษะการเล่นลูกมือล่าง ทักษะการเล่นลูกมือบน ทักษะการเสิร์ฟ ทักษะการตบลูกบอล และทักษะการสกัดกั้น

อุทัย สงวนพงศ์ (2534, น. 9-58) กล่าวถึงทักษะการเล่นวอลเลย์บอลว่า ทักษะเฉพาะตัวมีความจำเป็นและสำคัญมาก ดังนั้น ผู้เล่นจะต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจให้ถูกต้อง เพราะการมีพื้นฐานที่ดีและถูกต้องย่อมทำให้ประสบผลสำเร็จในการเล่นขั้นสูงต่อไป ทักษะเบื้องต้นในการเล่นวอลเลย์บอล ประกอบด้วย

1. การยืนในท่าเตรียมพร้อม มีหลักปฏิบัติโดยทั่วไปดังนี้ ขาและเท้า ยืนให้ขาและเท้าห่างกันประมาณ 1 ช่วงไหล่ เท้าทั้งสองขนานกันหรือจะให้เท้าหนึ่งอยู่หน้าอีกเท้าหนึ่งก็ได้ งอเข่าและให้เข่าเข้าหากันเล็กน้อย ยกส้นเท้าขึ้นเล็กน้อย จุดศูนย์กลางหรือน้ำหนักตัวอยู่บนปลายเท้า แขนทั้งสองอยู่ข้าง สองแขนยกขึ้นและงอเล็กน้อย หุบข้อศอกเข้าหากัน ข้อมืออยู่เหนือเข่าเล็กน้อย หันฝ่าเท้าทั้งสองเข้าหากัน นิ้วแยกออกตามธรรมชาติ ตาสองตามองลูกวอลเลย์บอลตลอดเวลาเหมือนกับแมวที่เตรียมพร้อมคอยจ้องจะจับหนู
2. การเคลื่อนที่เล่นลูกวอลเลย์บอล มีลักษณะการเคลื่อนที่เพื่อเล่น มีดังนี้
  - 2.1 การเคลื่อนที่ไปข้างหน้า ประกอบด้วย การก้าวเท้า การวิ่ง การพุ่งตัว การสไลด์ตัวไปกับพื้น
  - 2.2 การเคลื่อนที่ไปด้านข้าง ประกอบด้วย การก้าวเท้าไปด้านข้าง การก้าวไขว้เท้า การสไลด์เท้า การพุ่งตัวไปด้านข้างเข้าหาลูกวอลเลย์บอลและการเคลื่อนตัว
  - 2.3 การเคลื่อนที่ไปด้านหลัง ประกอบด้วย การก้าวถอยหลัง การสไลด์เท้าการหมุนตัวกลับแล้วพุ่งเข้าหาลูกวอลเลย์บอล
3. การเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์) มีหลักสำคัญในการเล่นลูกด้วยสองมือล่าง ดังนี้
  - 3.1 การยืนเตรียมพร้อม
  - 3.2 การประสานมือ
  - 3.3 จุดสัมผัสลูกวอลเลย์บอล
  - 3.4 แรงเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์)
  - 3.5 การพุ่งตัวเข้ารับลูกวอลเลย์บอลบอล
4. การเล่นลูกด้วยสองมือบน (เซต) มีหลักปฏิบัติที่สำคัญ ดังนี้
  - 4.1 ยกมือทั้งสองขึ้นประมาณหน้าผาก กางนิ้วออก
  - 4.2 กางข้อศอกออกเล็กน้อย ให้ท่อนแขนบนกับท่อนแขนล่างทำมุมในลักษณะมุมฉาก
  - 4.3 หายฝ่ามือและเงยหน้าขึ้น
  - 4.4 ย่อเข่าลงเล็กน้อย
  - 4.5 พยายามให้ลูกวอลเลย์บอลสัมผัสนิ้วมือด้านใน
  - 4.6 ขณะนิ้วมือสัมผัสลูกวอลเลย์บอล ให้ผล็ลูกวอลเลย์บอลขึ้นด้วยแรงสปริงของนิ้วมือพร้อมกับส่งข้อมือ ศอกและเหยียดเข่าออกไป
5. การเสิร์ฟ คือการเริ่มต้นการเล่น โดยการใช้มือหรือแขนตีบอล ให้ข้ามตาข่าย การเสิร์ฟโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ
  - 5.1 การเสิร์ฟลูกมือล่าง มีหลักการปฏิบัติดังนี้
    - 5.1.1 ผู้เสิร์ฟยืนในเขตเสิร์ฟ หันหน้าเข้าหาตาข่าย แยกเท้าห่างกันประมาณ 1 ช่วงไหล่

5.1.2 ถือลูกวอลเลย์บอลด้วยมือที่ไม่ถนัด ยกลูกไว้ระดับหน้าท้อง งอข้อศอก และ โนมตัวไปด้านหน้าเล็กน้อย แล้วเหวี่ยงแขนข้างที่ถนัดไปด้านหลังจนสุด พร้อมกับโยนลูกวอลเลย์บอล ขึ้นตรง ๆ และไม่ควรถูกให้สูงกว่าระดับไหล่

5.1.3 จังหวะที่ลูกวอลเลย์บอลเริ่มตก ให้เหวี่ยงแขนข้างที่ถนัดกลับมาด้านหน้า ตีลูกวอลเลย์บอลบริเวณส่วนหลังด้านล่างของลูกวอลเลย์บอล ขณะที่แขนถนัดเหวี่ยงจากด้านหลัง มาด้านหน้าควรย่อเข่าลงเพื่อช่วยเพิ่มแรงส่งด้วย

5.1.4 ลักษณะมือที่ตีลูกวอลเลย์บอลอาจจะใช้การแบมือ กำหมัดหรือสันมือ ในการตีลูกวอลเลย์บอลก็ได้ แต่แขนที่เหวี่ยงไปตีลูกวอลเลย์บอลต้องเหยียดตึง เมื่อตีลูกวอลเลย์บอล ไปแล้วให้เหวี่ยงแขนตามลูกวอลเลย์บอลเพื่อช่วยบังคับลูกบอลให้ไปในทิศทางที่ต้องการ

5.1.5 สำหรับการเสิร์ฟลูกมือล่าง อาจจะหันด้านข้างเข้าหาตาข่ายก็ได้ มีหลักการเสิร์ฟ เช่นเดียวกับการเสิร์ฟลูกสองมือล่างหันหน้าเข้าหาตาข่าย แต่การยื่นของผู้เสิร์ฟจะต้อง หันข้างที่ไม่ถนัด เข้าหาตาข่าย

5.2 การเสิร์ฟลูกมือบน มีหลักการปฏิบัติดังนี้

5.2.1 ยืนถือลูกวอลเลย์บอลด้วยมือทั้งสองข้าง หันหน้าเข้าหาตาข่ายงอเข่าทั้งสองข้าง เล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าหลัง

5.2.2 โยนลูกวอลเลย์บอลขึ้นตรง ๆ สูงพอประมาณ

5.2.3 ขณะโยนลูกวอลเลย์บอลให้ยกแขนข้างที่ถนัด ยกศีรษะ แอนท้อง บิดลำตัวเล็กน้อย

5.2.4 ขณะตีลูกวอลเลย์บอล ให้ถ่าน้ำหนักตัวจากเท้าหลังมาเท้าหน้า ต่อหน้าอก แขนงอข้อศอก ใช้เท้ายันพื้นขึ้นเล็กน้อย หมุนตัวเล็กน้อย แขนข้างที่ถนัดเหยียดขึ้นเหนือไหล่ ใช้ฝ่ามือตี ตรงกลางหลังของลูกวอลเลย์บอล

6. การเล่นลูกเหนือตาข่าย มีหลักการปฏิบัติดังนี้

6.1 การก้าวเท้าเพื่อกระโดด ควรก้าวด้วยความเร็วและการกระแทกพื้นอย่างเต็มที่ จะทำให้สามารถกระโดดได้สูงขึ้น

6.2 ขณะก้าวเท้า เมื่อน้ำหนักอยู่บนเท้าซ้าย เป็นช่วงที่จะรวบเท้า

6.3 การก้าวเท้าที่ 2-4 ต้องก้าวให้ยาวและรวดเร็วพร้อมทั้งเหวี่ยงแขนทั้งสองไปข้างหลัง

6.4 ก้าวที่ 4-5 ไม่ควรก้าวพร้อมกัน เท้าที่อยู่ข้างหน้าควรวางเท้าหลังประมาณเท่ากับช่วงไหล่

6.5 ขณะจะกระโดดตีลูกวอลเลย์บอลต้องเหวี่ยงแขนทั้งสองข้างไปข้างหน้า และให้สูงขึ้น อย่างรวดเร็ว เพื่อช่วยในการกระโดดและต้องพยายามให้ศอกข้างที่ถนัดอยู่ข้างหลังใบหู

6.6 ขณะจะกระโดดจากพื้น เท้าที่อยู่ข้างหน้าต้องพ้นจากพื้นก่อนเท้าหลังเล็กน้อย

6.7 การเหวี่ยงแขน เพื่อช่วยให้กระโดดได้ดี แขนทั้งสองข้าง ต้องเหวี่ยงขึ้นอย่างรวดเร็ว และเหวียดข้างไม่ถนัดไปข้างหน้าเหมือนจะจับลูกวอลเลย์บอล ให้ข้อศอกข้างที่ถนัดอยู่หลังใบหู แอ่นลำตัวไปข้างหน้า

6.8 การเหวี่ยงแขน ต้องเหวี่ยงแขนข้างที่ถนัดเหวียดตรงไปยังลูกวอลเลย์บอลและตีลูกวอลเลย์บอลด้วยฝ่ามือและข้อมือของแขนข้างถนัด โดยหักข้อมือขณะเหวี่ยงลำตัวโค้งไปข้างหน้า

6.9 การลงสู่พื้น ควรลงสู่พื้นด้วยเท้าทั้งสองพร้อมกันและลงสู่พื้นด้วยปลายเท้าในลักษณะที่ย่อตัวคือเอาปลายเท้าลงสู่พื้นพร้อมกับงอเข่า พับตัวลงเล็กน้อย เมื่อลงสู่พื้นให้อยู่ในลักษณะท่าเตรียมพร้อมที่จะเล่นลูกวอลเลย์บอลต่อไป

7. การสกัดกัน มีหลักการปฏิบัติดังนี้

7.1 เคลื่อนที่สู่ตำแหน่งเพื่อสกัดกัน

7.2 การกระโดด ให้ย่อเข้ากระโดดเท้าคู่ป้องกันในแนวตั้ง ห่างจากตาข่ายพอประมาณ นิ้วมือเหวียดออกและให้เหวียดแขนทั้งสองขึ้นเหนือศีรษะในเวลาเดียวกับที่กระโดด

7.3 การปะทะลูกวอลเลย์บอล ต้องพยายามยกแขนทั้งสองชิดกัน เพื่อไม่ให้ลูกวอลเลย์บอลหลุดทะลุเข้ามาให้ข้อมือไปข้างหน้า เพื่อเป็นการบังคับลูกวอลเลย์บอลตกสะท้อนกลับไปบนแดนของฝ่ายตรงข้ามในเวลาเดียวกันสามารถยื่นมือข้ามเหนือตาข่าย ในขณะที่ทำการสกัดกันได้

7.4 การลงสู่พื้นทันทีทันใด แขนหรืออวัยวะส่วนใด ๆ จะสัมผัสตาข่ายไม่ได้ ผู้เล่นต้องลงสู่พื้นสนามในทิศทางเดิมด้วยเท้าคู่ งอเข่าและอยู่ในท่าที่พร้อมจะเล่นต่อไป

จากข้อมูลทีกล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเล่นกีฬาวอลเลย์บอลจะต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจให้ถูกต้องเพราะการมีพื้นฐานการเล่นที่ดีและถูกต้องย่อมทำให้ประสบผลสำเร็จในการเล่นขั้นสูงต่อไป ซึ่งทักษะเบื้องต้นของการเล่นวอลเลย์บอล ประกอบด้วย การยืนในท่าเตรียมพร้อม การเคลื่อนที่เพื่อเล่นลูกบอล การเล่นลูกด้วยมือล่าง การเล่นลูกด้วยมือบน การเสิร์ฟ และการสกัดกัน ทั้งนี้จากการฝึกฝนหรือประสบการณ์ที่ได้เคยปฏิบัติมาในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล การเรียนรู้ทักษะพื้นฐานให้สามารถปฏิบัติได้เป็นอย่างดีนับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นยิ่ง เพราะถ้าผู้เล่นมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติทักษะต่าง ๆ อย่างคล่องแคล่ว และถูกต้องก็จะช่วยให้ผู้เล่นได้สนุกสนานกับการเล่นและช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการเล่นอีกทั้งเป็นความสามารถพื้นฐานที่นำไปสู่การเรียนรู้ทักษะในขั้นสูงต่อไป

2.7 การหาประสิทธิภาพ

2.7.1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่มีการพัฒนารูปแบบหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทดลองใช้ และหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์ของแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนการนำไปใช้

2.7.2 ความหมายประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2542, น. 494-499) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ระดับคุณภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นระดับที่ผู้สร้างแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้พึงพอใจว่าหากแผนการจัดการกิจกรรมเรียนรู้นั้นมีค่าถึงระดับนั้นแล้ว แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้นั้นก็จะมีคุณค่าที่จำต้องนำไปจัดการเรียนรู้กับผู้เรียน

เผชิญ กิจระการ (2544, น. 51) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ผลรวมของการหาคุณภาพ (Quality) ทั้งเชิงปริมาณที่แสดงเป็นตัวเลข (Qualitative) ที่แสดงเป็นภาษาที่เข้าใจได้เป็นผลที่แสดงถึงผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ถูกต้องถึงเกณฑ์ที่คาดหวัง

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (ม.ป.ป., อ้างถึงใน วาสนา บุญชู, 2547, น. 28-30) การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้แล้วนำผลมาปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้ทดลองจริง เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ระดับคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่วัดได้จากคุณภาพของผู้เรียน

2.7.3 ความสำคัญการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

เผชิญ กิจระการ (2544, น. 49-52) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่มีการพัฒนารูปแบบหรือนวัตกรรมใหม่ๆ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทดลองใช้และหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการนำไปใช้ต่อไป

ชวลิต ชุกก่าแพง (2553, น. 131) กล่าวว่า การวิจัยทางหลักสูตรและการสอน นักวิจัยจะใช้การจัดการเรียนรู้เป็นนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งต้องหาคุณภาพของนวัตกรรมที่ใช้

บุญชม ศรีสะอาด (2553, น. 153) กล่าวว่า เมื่อครูทำการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนหรือวิธีสอนหรือนวัตกรรม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการทดลองใช้และหาประสิทธิภาพของสื่อที่พัฒนา เพื่อที่จะมั่นใจในการที่จะนำไปใช้ต่อไป

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและนำมาทดลองจริงการทดลองใช้ จะช่วยทำให้เกิดความมั่นใจในการนำไปใช้

2.7.4 หลักการในการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

บุญชม ศรีสะอาด (2552, น. 115) กล่าวว่า การเลือกเกณฑ์เพื่อกำหนดค่าประสิทธิภาพของสื่อการสอนหรือนวัตกรรม ควรพิจารณาจากหลายปัจจัย เช่น ประเภทของสื่อหรือนวัตกรรม สติปัญญาของกลุ่มผู้เรียนวุฒิภาวะของผู้เรียน และวัตถุประสงค์ของการเรียน เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาทักษะต้องใช้เวลามากกว่า ยกตัวอย่างเช่น สื่อหรือนวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาความรู้ อาจกำหนด E_1/E_2 ที่ 80/80 ส่วนสื่อหรือนวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะต่าง ๆ อาจกำหนด E_1/E_2 ที่ 75/75 เป็นต้น

ประสาธน์ เนืองเฉลิม (2554, น. 81-87) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ กระบวนการที่สำคัญอยู่ 2 วิธี ได้แก่ การหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach)

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผลกระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของนวัตกรรมการเรียนการสอน โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Experts) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่าซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร

$$CVR = \frac{2N_1}{N} \quad (2-1)$$

เมื่อ CVR แทน ประสิทธิภาพเชิงเหตุผล
 N_1 แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ผู้เชี่ยวชาญจะประเมินการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้นในลักษณะของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) (นิยมใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ) นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินของแต่ละคนไปแทนค่าในสูตรสำหรับค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับจะต้องอยู่ในระดับมากขึ้นไปคือค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ถึง 5.00 ค่าที่คำนวณได้ต้องสูงกว่าค่าที่ปรากฏในตารางตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญจึงจะยอมรับว่าสื่อมีประสิทธิภาพถ้าได้ค่าไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดต้องปรับปรุงแก้ไขสื่อและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์วิธีนี้จะนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือเช่น แผนการจัดการจัดการเรียนรู้แบบฝึกทักษะ เป็นต้นส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่จะพิจารณาจากร้อยละของกระบวนการเรียนการสอน โดยจะแสดงค่าเป็นตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 75/75$, $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 85/85$ เป็นต้น

เกณฑ์ 75/75 ในความหมายที่ 1 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัด หรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการส่วนตัวเลข 75 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือว่าเป็น ประสิทธิภาพของผลลัพธ์เกณฑ์ 75/75

เกณฑ์ 75/75 ในความหมายที่ 2 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนร้อยละ 75 ทำแบบทดสอบ หลังเรียนได้คะแนนร้อยละ 75 ทุกคน ส่วนตัวเลข 75 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบ หลังเรียนครั้งนั้นได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75

เกณฑ์ 75/75 ในความหมายที่ 3 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบ หลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ส่วนตัวเลข 75 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ที่นักเรียน ทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียนโดยเทียบกับคะแนนที่ได้ก่อนการเรียน

เกณฑ์ 75/75 ในความหมายที่ 4 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนร้อยละ 75 ทุกคน ส่วนตัวเลข 75 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน แต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 75

การยอมรับประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 75/75 ดังนี้

1. สูงกว่าเกณฑ์ คือ ตั้งเกณฑ์ E_1/E_2 ไว้แล้วได้ค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่น ตั้งเกณฑ์มาตรฐานไว้ 75/75 แล้วคำนวณค่าประสิทธิภาพพบที่เรียนสำเร็จรูปได้ 80/80
2. เท่าเกณฑ์ คือ ตั้งเกณฑ์ E_1/E_2 ไว้แล้วได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เช่น ตั้งเกณฑ์มาตรฐานไว้ 75/75 แล้วคำนวณค่าประสิทธิภาพพบที่เรียนสำเร็จรูปได้ 75/75
3. ต่ำกว่าเกณฑ์ คือ ตั้งเกณฑ์ E_1/E_2 ไว้แล้วได้ค่าประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกินร้อยละ 2.5

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือหรือนวัตกรรมการเรียนการสอน (E_1/E_2) เป็น ขั้นตอนทำการจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้แล้ว การที่จะสรุปได้นำนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพหรือไม่จะต้องมีการกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการพิจารณา และยอมรับความ ผิดพลาด ได้ไม่เกินร้อยละ 2.50

2.8 ความพึงพอใจในการเรียนรู้

2.8.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์นั้นนักเรียนจะต้องมีความพึงพอใจในรูปแบบหรือวิธีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และลักษณะของ ความพึงพอใจในการเรียนมีหลายรูปแบบ เช่นพึงพอใจในตัวผู้สอน พึงพอใจสื่อหรือนวัตกรรมพึงพอใจเทคนิควิธีการสอน เป็นต้น และได้มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนรู้ไว้มากมาย ดังนี้กล่าวถึงความพึงพอใจไว้ในทัศนะต่าง ๆ ดังนี้

Morse (1958, p. 19) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาวะจิตที่ปราศจากความเครียด ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของมนุษย์มีความต้องการ ถ้าความต้องการได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วน ความเครียดก็จะน้อยลง ความพึงพอใจก็จะเกิดขึ้นและในทางกลับกันถ้าความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง ความเครียดและความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

Vroom (1970, p. 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทัศนคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้นและทัศนคติด้านลบ จะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจนั่นเอง

Wolman (1973, อ้างใน ภนิดา ชัยปัญญา, 2541, น. 11) กล่าวว่า ความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับความสำเร็จตามที่มุ่งหวัง หรือตามความต้องการ

วิรุฬ พรรณเทวี (2542, น. 18) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวัง หรือมีความตั้งใจมาก และได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้าม อาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้

สมหมาย เปียถนอม (2551, น. 5) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นทัศนคติอย่างหนึ่งที่มีลักษณะเป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นรูปร่าง เป็นความรู้สึกส่วนตัวที่เป็นสุขเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของตนและเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมในการแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ความพึงพอใจทำให้บุคคลเกิดความสบายใจหรือตอบสนองความต้องการที่ทำให้เกิดความสุขรวมทั้งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องก็เป็นปัจจัยทำให้เกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เป็นไปในทางบวกของผู้เรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทัศนคติหรือความรู้สึกที่เป็นไปในทางบวกของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างไรก็ตาม ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นความรู้สึกไม่สามารถมองเห็นได้ แต่สามารถวัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก โดยความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง

สำหรับการวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความพึงพอใจ ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย ระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบของข้อคำถามให้ครอบคลุมองค์ประกอบหลักในการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

2.8.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

Maynard and Shelly (1975, p. 9) ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ และสรุปไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึก แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความสุขที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกที่มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้ เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ นอกจากนี้ยังมีผู้ศึกษาและแสดงทัศนะเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจไว้พอสรุปได้ดังนี้

Herzberg (1970, pp. 113-115, อ้างถึงใน สุนทร หลักคำ, 2547, น. 44) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานประกอบด้วย 2 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับงานซึ่งมีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น ความสำเร็จของงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน 2) ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานและมีส่วนทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสที่จะก้าวหน้าในอนาคต สถานะอาชีพ สภาพการทำงาน เป็นต้น

วิชัย เหลืองธรรมชาติ (ม.ป.ป., อ้างถึงใน สมหมาย เปียถนอม, 2551, น. 4) อธิบายว่า ความพึงพอใจ มีส่วนเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ คือ ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนอง ซึ่งมนุษย์ไม่ว่าอยู่ที่ใดย่อมมีความต้องการขั้นพื้นฐานไม่ต่างกัน

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจมีความเกี่ยวข้องกับ แรงจูงใจ และความต้องการ เนื่องจากภายในตัวบุคคลมีความต้องการ และมีความคาดหวังในหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้นจึงต้องกระทำด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วตามที่ตั้งความหวังหรือที่คาดหวังเอาไว้นั้นก็จะได้ความพึงพอใจและบรรลุตามเป้าหมาย

2.8.3 การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรม หรือพฤติกรรมด้านจิตพิสัย เป็นจุดมุ่งหมายทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอเกี่ยวกับธรรมชาติเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจ หลักการวัดประเมินผลการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย และเครื่องมือวัดมีรายละเอียดดังนี้

อพนันตรี พูลพุทธา (2558, น. 95-96) สรุปได้ ธรรมชาติของการวัดความพึงพอใจ ดังนี้

1. เป็นการวัดความรู้สึกของบุคคลจึงไม่มีผิดหรือถูก ดังนั้นเทคนิควิธีการที่นำมาใช้ ต้องสอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการวัดอย่างแท้จริง

2. เป็นการวัดทางอ้อม ในทางการวัดผลถือว่าเป็น Typical Performance คือ ให้ผู้ถูกวัด แสดงความรู้สึกออกมาว่าชอบหรือไม่ชอบ หรือรู้สึกอย่างไร อยากทำสิ่งนั้นหรือไม่ โดยการใช้สถานการณ์ จำลองเป็นเงื่อนไขในการวัดหรือเป็นสิ่งเร้าในการกระตุ้น และอาศัยการสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออกมา เช่น การพูด หรือการเขียน ซึ่งคาดว่าจะแสดงผลสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ของบุคคลแล้วจึงสรุปถึงจิตพิสัย หรือคุณลักษณะที่วัดนั้นว่าบุคคลเป็นอย่างไร

3. เป็นการวัดที่มีความคลาดเคลื่อนในการวัดเกิดขึ้นได้ง่าย เนื่องจากจากจิตพิสัยเป็นเรื่องของ อารมณ์และความรู้สึกของบุคคล ที่มีลักษณะไม่คงที่ หรือไม่คงเส้นคงวาสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ เวลา วุฒิภาวะและประสบการณ์ของผู้ถูกวัด

4. เป็นการวัดที่มักจะได้รับคำตอบของผู้ถูกวัดในลักษณะเป็นไปตามที่สังคมมุ่งหวัง ผู้ตอบ ทราบว่าสังคมต้องการหรือคาดหวัง หรือยกย่องสิ่งใด ก็มีแนวโน้มในการตอบไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ทั้งที่จริงแล้วอาจไม่ได้มีแนวโน้มว่าจะปฏิบัติเช่นนั้น

นอกจากนี้ยังได้สรุปหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยไว้ว่า ประกอบด้วยหลัก สำคัญ 4 ประการ ได้แก่

1. วัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่ต้องการวัด เนื่องจากบุคคลมีอารมณ์ ความรู้สึกเดียวกันแต่อาจแสดงออกไม่เหมือนกัน หรือบุคคลที่แสดงออกเหมือนกันอาจมาจากอารมณ์ ความรู้สึกที่ต่างกัน

2. วัดหลาย ๆ ครั้ง ด้วยเทคนิคการวัดหลายวิธี เนื่องจากความรู้สึกของบุคคลไม่คงที่ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ จึงไม่ควรวัดเพียงครั้งเดียวหรือสถานการณ์เดียว เนื่องจากบาง สถานการณ์อาจเหมาะกับวิธีการวัดอย่างหนึ่ง อีกสถานการณ์เหมาะกับวิธีการวัดอีกอย่างหนึ่ง

3. วัดผลอย่างต่อเนื่อง ด้วยวิธีการที่หลากหลายและวิธีการหรือเทคนิคที่นำมาวัดนั้น จะต้องช่วยให้ผู้ถูกวัดมีความสบายใจ ไม่เครียดและมั่นใจในการให้ข้อมูลว่าไม่มีผลใด ๆ ต่อผู้ให้ข้อมูล ซึ่งจะช่วยให้ทราบคุณลักษณะที่แท้จริงในด้านจิตใจ อันเป็นลักษณะถาวรของบุคคลนั้น ๆ

4. ใช้ผลการวัดให้ถูกต้อง เพราะการวัดด้านจิตพิสัยเป็นการวัดความรู้สึกที่ไม่มีผิดหรือถูก เหมือนด้านพุทธิพิสัย ผลการวัดจึงไม่ได้เน้นที่การตัดสินว่าผ่านหรือไม่ผ่าน แต่ข้อมูลที่ได้จาการวัด นำไปใช้เพื่อการปรับพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ หรือเป็นข้อมูลสำหรับการช่วยเหลือผู้เรียน

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจ เป็นการวัดข้อมูลที่ไม่มีผิดหรือถูกเพราะความพึงพอใจเป็นข้อมูลที่เป็นความรู้สึกซึ่งไม่คงเส้นคงวา สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ตามเวลา สถานการณ์ วุฒิภาวะ หรือประสบการณ์ของผู้เรียน จึงทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ง่ายในการวัด ดังนั้นในการวัดจึงต้องกำหนดขอบเขตของพฤติกรรมให้ชัดเจน และสร้างเครื่องมือวัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมนั้น ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นคุณลักษณะที่แท้จริงในด้านจิตใจของผู้เรียน และผลจากการวัดมักถูกนำไปใช้เพื่อการปรับพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์

จากการศึกษาสรุปได้ว่าความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกที่เป็นไปในทางบวกของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นความรู้สึกไม่สามารถมองเห็นได้ แต่สามารถวัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก โดยความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมาย สำหรับการวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความพึงพอใจ ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบของข้อคำถามให้ครอบคลุมองค์ประกอบหลักในการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

2.9 บริบทโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม

โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม เดิมเป็นโรงเรียนเทศบาล ตั้งอยู่ที่วัดโพธิ์ศรี ตำบลตลาด อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2465 โดยมี นายกว้าง สืบสารคาม เป็นครูใหญ่คนแรก ต่อมาย้ายมาอยู่บริเวณโรงเรียนการช่างมหาสารคาม (วิทยาลัยเทคนิคปัจจุบัน) ในปี พ.ศ. 2486 ได้ย้ายมาอยู่หลังศาลเจ้าพ่อหลักเมืองมหาสารคาม ซึ่งเป็นที่ราชพัสดุอยู่เดิมมีเนื้อที่ 24 ไร่ 3 งาน 80.3 ตารางวา และได้โอนให้เทศบาลเมืองมหาสารคาม ดำเนินการทั้งหมด โดยใช้ชื่อว่า “โรงเรียนเทศบาล 1 (ถนนนครสวรรค์)” ภายหลังได้โอนกลับมาเป็น โรงเรียนประชาบาล สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีนายเพชร ชำของ ผู้ตรวจการประถมศึกษา เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งครูใหญ่และเห็นว่าชื่อโรงเรียนยังไม่เหมาะสม จึงขออนุญาตเปลี่ยนชื่อโรงเรียนใหม่เป็น “โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม” ตั้งแต่วันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2495 และได้ใช้มาจนถึงปัจจุบันนี้

2.9.1 สภาพทั่วไปของสถานศึกษา

โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 1 ที่ตั้งสถานศึกษา 42 ถนนนครสวรรค์ ตำบลตลาด อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 44000

เบอร์โทรศัพท์ 043-711512

website: www.lakmuangschool.ac.th

ผู้อำนวยการ นายทองใส เทียบดอกไม้

2.9.2 ปรัชญาของโรงเรียน

วิชาการเด่น มุ่งพัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการในทุกสาขาผู้สอนและผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ในการจัดกิจกรรมการใช้สื่ออย่างมีประสิทธิภาพ

เน้นคุณธรรม เน้นความเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข

เลิศล้ำอนามัย ส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนทุกคนเป็นผู้มีสุขนิสัย สุขภาพกาย และส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดี

ร่วมใจกับชุมชน สานความสัมพันธ์ความเข้าใจ ความร่วมมือ เอื้ออำนวย ส่งเสริม สนับสนุน ชิงกันและกันให้บังเกิดผลสูงสุดต่อการจัดการศึกษา

2.9.3 วิสัยทัศน์ของโรงเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นองค์กรหลักขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทยให้ได้มาตรฐานสากล และสูงเทียบเท่าค่าเฉลี่ยของโลก ภายในปี 2563 รวมทั้งลดช่องว่างของโอกาสและคุณภาพการศึกษา

2.9.4 พันธกิจของโรงเรียน

พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาให้ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ โดยเน้นการพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและพัฒนาสู่คุณภาพระดับสากล

2.9.5 เป้าหมาย

2.9.5.1 ผู้เรียนทุกคนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ

2.9.5.2 ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับโอกาสในการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่อนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน อย่างมีคุณภาพ ทัวถึง และเสมอภาค

2.9.5.3 ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เต็มตามศักยภาพ

2.9.5.4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษามีความเข้มแข็งตามหลักธรรมาภิบาล และเป็นกลไกขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่คุณภาพระดับมาตรฐานสากล

2.9.5.5 การศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้รับการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากร มีความปลอดภัยและมั่นคง

2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.10.1 งานวิจัยในประเทศ

ยุพิน นอบน้อม (2554, น. 107-108) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะกีฬาวอลเลย์บอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาวอลเลย์บอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) กับแบบปกติ 2) ทักษะกีฬาวอลเลย์บอลของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) กับแบบปกติ 3) เจตคติต่อกีฬาวอลเลย์บอลของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) กับแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนนิคมลำนารายณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ลพบุรี เขต 2 จำนวน 2 ห้อง ทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลากห้องเรียน ห้องเรียนหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) จำนวน 22 คน อีกห้องเรียนหนึ่ง เป็นกลุ่มใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ค่าความเชื่อมั่น 0.887) 2) แบบวัดทักษะการปฏิบัติ (ค่าความเชื่อมั่น 0.923) และ 3) แบบวัดเจตคติต่อกีฬาวอลเลย์บอล (ค่าความเชื่อมั่น 0.922) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาวอลเลย์บอล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) สูงกว่าแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ทักษะกีฬาวอลเลย์บอล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) สูงกว่าแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) เจตคติต่อกีฬาวอลเลย์บอลของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) สูงกว่าแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ชัยพร พรมาธิกุล (2555) การวิจัย เรื่องการใช้แบบฝึกทักษะวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนา ทักษะพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา ภาคพายัพ เชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอลสำหรับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ เชียงใหม่ 2) ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐาน กีฬาวอลเลย์บอล และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะวิชาพลศึกษาเพื่อ พัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอล ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ เชียงใหม่ ที่เรียนวิชาพลศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน ผลการศึกษาพบว่า 1) นักศึกษามีพัฒนาการทักษะพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอลดีขึ้นโดยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ทักษะพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอล เท่ากับ 16.28 มีระดับคุณภาพ อยู่ในเกณฑ์ ต่ำ/ระดับคะแนนเท่ากับ 1 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยทักษะพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอลเท่ากับ 43.34 มีระดับคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดี/ระดับคะแนน เท่ากับ 4 2) ผลการใช้แบบฝึกทักษะวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนา ทักษะพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอล นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอลหลังเรียน ดีขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักศึกษามีความพึงพอใจการใช้แบบฝึกทักษะ วิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐาน กีฬา วอลเลย์บอล อยู่ในระดับมีความพึงพอใจมากโดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.81 นิตยา เต็งประเสริฐ (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ โดยการผสมผสาน ทักษะปฏิบัติเดวิสและการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติชุดตระบำไก่ วิชาดนตรี-นาฏศิลป์ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ผสมผสานทักษะปฏิบัติเดวิสและการเรียนรู้ แบบร่วมมือ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติท่ารำ ประกอบการแสดง ชุดตระบำไก่ วิชาดนตรีนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของผู้เรียนที่เรียนด้วยแผนการ จัดการเรียนรู้ผสมผสานทักษะปฏิบัติเดวิส และการเรียนรู้แบบร่วมมือ การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลอง รูปแบบ Static Group Comparison Design เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานทักษะ ปฏิบัติเดวิสและการเรียนรู้แบบร่วมมือ การแสดงชุดตระบำไก่ แบบประเมินทักษะปฏิบัติ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติ เปรียบเทียบ Independent Samples t-test ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รูปแบบการผสมผสาน ทักษะปฏิบัติเดวิส และการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบการแสดงชุดตระบำไก่ วิชาดนตรีนาฏศิลป์ของผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ($t = 1.84, = 0.07$)

เอนก ทอนฮามแก้ว (2557, น. 3) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะตะกร้อพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้ รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะตะกร้อพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียน การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ ตะกร้อพื้นฐาน 3) เปรียบเทียบทักษะตะกร้อพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลัง การใช้แบบฝึกทักษะตะกร้อพื้นฐาน 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะตะกร้อพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนบ้านอากาศ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) มีห้องเรียน เป็นหน่วยการสุ่ม ดำเนินการวิจัยใช้แผนการวิจัยแบบ One Group Pretest-posttest Design สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ (t-test แบบ Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะตะกร้อพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้ รูปแบบการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ 83.93/84.06 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะตะกร้อพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติ ของเดวิส สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ทักษะตะกร้อพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะตะกร้อพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการ เรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะตะกร้อ พื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิส มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 อยู่ในระดับมากที่สุด

สมปรารถนา ทองนาค (2558, น. 3-4) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐาน กีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการฝึก ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนก่อนการฝึกและหลังการฝึกด้วยชุดกิจกรรม การฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2556 โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี ซึ่งได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยใช้วิธีจับสลาก จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย ได้แก่ ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะ ปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี จำนวน 3 กิจกรรม แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรี ยนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี มีประสิทธิภาพระหว่างเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 82.50/84.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2) ผลการเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส พบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ภัสราภรณ์ มณีหมุด (2560) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA) เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตซอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA) เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตซอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA) เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตซอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA) เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตซอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA) เรื่องทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตซอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/9 โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA) 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตซอล 3) แบบวัดความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าร้อยละ (%) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และสถิติทดสอบสมมติฐาน คือ t-test (Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA) เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตซอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.67/81.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA) เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตซอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.6798 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 67.98 3) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตซอลโดยใช้การการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA) เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตซอล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.43, S.D = 0.15)

สมจิต ประทัยงาม (2560, น. 971-977) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการว่ายน้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์สามประการ คือ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการว่ายน้ำกลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80 2) เพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนทักษะการว่ายน้ำ กลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนทักษะการว่ายน้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 7 (บ้านหนองตะมะพันทาโนนทอง ธนาคารกรุงเทพ 2) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบสมมติฐาน t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการว่ายน้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยใช้รูปแบบทักษะ ปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84.65 สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลัง เรียนทักษะการว่ายน้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยใช้รูปแบบทักษะ ปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจต่อการเรียนทักษะการว่ายน้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.73$, $SD = 0.43$)

เสาวณี ก้านดอกไม้ (2560) ได้ศึกษาและพัฒนาชุดฝึกปฏิบัติทักษะเบื้องต้นกีฬาวอลเลย์บอล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560 มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาและพัฒนาชุดฝึกปฏิบัติทักษะเบื้องต้น กีฬาวอลเลย์บอล ผลการฝึกปฏิบัติทักษะเปรียบเทียบก่อนฝึกและหลังฝึกด้วยชุดฝึกปฏิบัติทักษะเบื้องต้น กีฬาวอลเลย์บอล เพื่อพัฒนาความสามารถพื้นฐานทางทักษะกีฬาวอลเลย์บอล ผลการศึกษาและพัฒนา ชุดฝึกปฏิบัติทักษะเบื้องต้นกีฬาวอลเลย์บอลพบว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการทักษะการแตะชู ลูกก่อนฝึก 52.91% หลังฝึก 85.60% ทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์) ก่อนฝึก 55.13% หลังฝึก 86.61%

พิทยา คงอิว (2561) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดวิสร่วมกับการสอน แบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติงานไฟฟ้าเพื่อการเกษตรของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาเกษตรศาสตร์วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี (ภาคใต้) การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาเกษตรศาสตร์ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน ของเดวิสร่วมกับวิธีการสอน

แบบร่วมมือ 2) เปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติงานไฟฟ้าเพื่อการเกษตรของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาเกษตรศาสตร์หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนของ เดวิส ร่วมกับวิธีการสอนแบบร่วมมือกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาเกษตรศาสตร์หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนของ เดวิส ร่วมกับวิธีการสอนแบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาเกษตรศาสตร์วิทยาลัยเกษตร และเทคโนโลยี พัทลุง ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 17 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชางานไฟฟ้าเพื่อการเกษตร โดยวิธีสอนรูปแบบการเรียนการสอนของ เดวิส ร่วมกับวิธีการสอนแบบร่วมมือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน แบบประเมินผลทักษะการปฏิบัติงาน และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพสาขาเกษตรศาสตร์สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีคะแนนทักษะการปฏิบัติงานไฟฟ้าเพื่อการเกษตรหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนของ เดวิส ร่วมกับวิธีการสอนแบบร่วมมือโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2.10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Cunningham and Garrison (1968) ได้ศึกษาค้นคว้า เรื่องแบบทดสอบวอลเลย์บอล กระบถผนังสำหรับหญิง โดยทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยวอชิงตัน ในเซนต์หลุยส์ จำนวน 111 คน ซึ่งเคยเรียนวอลเลย์บอลมาแล้ว โดยใช้ผนังเรียนที่มีขนาดกว้าง 3 ฟุต ยาว 3 ฟุต วิธีการทดสอบให้ผู้เข้ารับการทดสอบยืนที่จุดใดก็ได้เมื่อได้ยินเสียงสัญญาณ “เริ่ม” ให้โยนลูกบอล กระบถผนังบริเวณเป้าและส่งลูกกระบถผนังให้ได้มากที่สุดในเวลา 30 วินาที ทำการทดสอบ 2 ครั้ง คิดครั้งที่ดีที่สุด ผลการวิจัย พบว่า แบบทดสอบการเล่นลูกวอลเลย์บอลนี้มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .72 และความเชื่อมั่นเท่ากับ .87

French and Cooper (1973) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การสร้างแบบทดสอบความสัมฤทธิ์ผล ทางวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา โดยใช้แบบทดสอบวอลเลย์บอล 4 รายการ คือ การเล่นลูกบอลกระบถผนัง การเสิร์ฟลูกบอล การแตะชูรูลูกการส่งบอล และการรั้งลูกบอลจากตาข่าย ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนหญิงในระดับมัธยมศึกษา ระดับเกรด 9-12 สามารถเสิร์ฟและเล่นลูกบอล กระบถผนังได้ดี โดยมีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .81

Bassett, et al. (1973) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การศึกษาแบบทดสอบทักษะทางวอลเลย์บอล (Studies in Testing Volleyball Skills) ทำการทดสอบกับนักเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยใช้แบบทดสอบทักษะทางวอลเลย์บอล 2 รายการ คือ การเสิร์ฟลูกบอลและการตีบอลกระทบผนัง ผลการศึกษาพบว่า

- 1) แบบทดสอบทักษะทางกรเสิร์ฟมีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .79 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89
- 2) แบบทดสอบทักษะการตีบอลกระทบผนังมีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .51 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .84

Mathews (1978) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชายระดับอุดมศึกษาของ Brady ซึ่งแบบทดสอบนี้จัดมุ่งหมายเพื่อจัดแบ่งพวกสำหรับนำไปปรับปรุงการสอนวัดทักษะและเป็นข้อมูลในการจัดอันดับแบบทดสอบมี 1 รายการ คือ การส่งลูกบอลกระทบผนังในเวลาหนึ่งโดยใช้ผนังหรือกำแพงคอนกรีตเรียบขีดเส้นบนผนังกว้าง 5 ฟุต สูงจากพื้น 11.5 ฟุต เพื่อทดสอบความสามารถรับและส่งลูกให้ผู้รับการทดสอบยืนที่จุดใดจุดหนึ่งเมื่อได้รับสัญญาณ “เริ่ม” ให้ผู้รับการทดสอบเล่นลูกบอลภายใน 1 นาที ภายในเขตที่กำหนดให้ทำ การทดสอบ 2 ครั้ง และคิดคะแนนครั้งที่ได้คะแนนมากที่สุด ผลการศึกษา พบว่า แบบทดสอบของ Brady มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .86 ซึ่งหาได้จากผู้เชี่ยวชาญ 4 คน และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92 ซึ่งหาได้โดยวิธีทดสอบซ้ำ (Test-Retest) จากกลุ่มตัวอย่าง 280 คน

Beasley (1979) ได้ศึกษาผลการฝึกทักษะภาคปฏิบัติซึ่งรูปแบบการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิสในกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเฉพาะวิชาที่เน้นการปฏิบัติจริงและวิธีการติดต่อการทำปฏิบัติการทดลองเคมีของนักเรียนวิชาเคมีพื้นฐานเพื่อศึกษาผลการฝึกทักษะด้วยการปฏิบัติด้วยทักษะการทดลองอย่างเดียว จากการศึกษาพบว่า ทักษะภาคปฏิบัติของนักศึกษาที่ได้รับการฝึกทักษะแบบต่าง ๆ กัน 2 กลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติและนักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะด้วยการปฏิบัติทดลองแตกต่างจากกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่าการฝึกทักษะด้วยการปฏิบัติทดลองทำให้มีเทคนิคการทดลองถูกต้องแม่นยำ

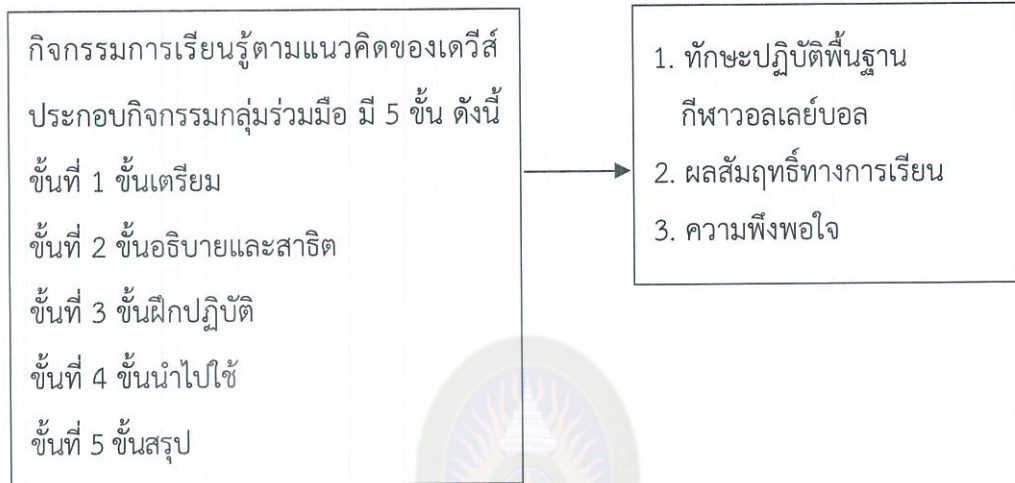
Gilliam (2002, 1243 - A) ได้ศึกษาผลกระทบของวิธีการสอนด้วยการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่มีต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมการเรียนรายวิชา 12 ปัจจัย ด้านผลการเรียนและความเป็นเลิศโดยรวมของการสอนและรายวิชา วิธีการศึกษาใช้แบบประมาณค่านักศึกษาของศูนย์ IDEA วัดตัวแปรเหล่านี้ใช้แบบสอบถามใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (ศูนย์การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้, 1991) เพื่อระบุรายวิชาที่บูรณาการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และรายวิชาที่ไม่บูรณาการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อเปรียบเทียบตัวแปรต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาทุกคนที่ลงทะเบียนเรียนในทุกรายวิชาที่นับหน่วยกิตการเรียนตามตารางปกติ ทำการเก็บรวบรวมการประมาณค่านักศึกษา จำนวนกว่า 3,000 บาท เพื่อการวิเคราะห์รูปแบบ ตัวแทนเชิงกิ่งทดลอง (นักศึกษาในรายวิชาที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้) กับกลุ่มเปรียบเทียบ (นักศึกษาในรายวิชาที่ไม่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้) นำมาเปรียบเทียบกันด้านปัจจัยสภาพแวดล้อมการเรียนรายวิชา ด้านผลการเรียนและด้านความเป็นเลิศโดยรวมของการสอนและรายวิชา ผลการศึกษาพบว่า

นักศึกษาในรายวิชาที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ประมาณค่ารายวิชา และการสอนสูงกว่าในรายวิชาที่ไม่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญ จำนวน 10 ใน 12 ปัจจัยสภาพแวดล้อมการเรียนรายวิชาและผลการเรียน ผลกระทบของการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่มีต่อความเป็นเลิศโดยรวมของการสอนและรายวิชาที่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน แต่อยู่เพียงขอบ ๆ เท่านั้น ข้อค้นพบจากผลกระทบของปัจจัยสภาพแวดล้อมการเรียนรายวิชาที่มีต่อผลการเรียนและความเป็นเลิศของการสอนและรายวิชา มีนัยสำคัญอย่างยิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สหสัมพันธ์และวิธีดำเนินการทางสถิติแบบพหุคูณ การศึกษานี้มีความสำคัญทั้งเพราะความคลุ้มคลั่งและขอบเขตการศึกษาในการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ในวิทยาลัยชุมชนและเพราะความการสอบสวน ปัจจัยสภาพแวดล้อมการเรียนรายวิชาที่ส่งผลกระทบต่อการประมาณค่าผลการเรียนของนักศึกษาและความเป็นเลิศโดยรวมของการสอนและรายวิชา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่าการเรียนวิชาพลศึกษา (กีฬาวอลเลย์บอล) เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ช่วยให้ผู้เรียนมีไหวพริบดี และมีวิธีแก้ปัญหาอย่างเฉียบพลัน รวมถึงการพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลที่ดี สามารถที่จะดำเนินการในลักษณะของแบบฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี ซึ่งข้อดีของแบบฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลที่พัฒนาขึ้นเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ได้เรียนร่วมกัน มีทั้งการฝึกทักษะปฏิบัติแบบคนเดียว แบบสองคน และแบบกลุ่ม โดยการส่งเสริมให้มีกิจกรรมกลุ่มในลักษณะต่าง ๆ ที่หลากหลาย ส่งเสริมให้นักเรียน กล้าคิดกล้าทำ กล้าแสดงออก สามารถแก้ปัญหาด้วยสติปัญญา มีความสามัคคี ได้ลงมือปฏิบัติจริงในทุกขั้นตอนของกิจกรรม นำไปสู่การเรียนรู้ทักษะกระบวนการที่ถูกต้องและสามารถปฏิบัติทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล และสามารถนำความรู้ด้านทักษะกระบวนการต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ในการแข่งขันได้

2.11 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาฮอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เขียนกรอบแนวคิดการวิจัยได้ ดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 340 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/7 จำนวน 43 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3.2 เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

3.2.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 14 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 14 ชั่วโมง

3.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ชนิดเลือกตอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ 20 คะแนน

3.2.3 แบบวัดทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลแบบบูรบริค จำนวน 5 แบบทดสอบ แบบทดสอบละ 5 คะแนน รวม 25 คะแนน

3.2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ เป็นแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ

3.3.1.1 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทฤษฎี หลักการและแนวคิด ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ

3.3.1.2 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

3.3.1.3 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เรื่อง กีฬาวอลเลย์บอล เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ

3.3.1.4 กำหนดเนื้อหาที่จะนำมาสอน ได้แก่ เนื้อหาในบทเรียนตามแบบเรียน เรื่อง ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความยากง่ายเหมาะสม กับระดับความสามารถของนักเรียน

3.3.1.5 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อกำหนดวิธีการประเมินผล และเครื่องมือ ในการประเมินผล

3.3.1.6 สรุป วิเคราะห์ และออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีสาระการเรียนรู้ เนื้อหา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กิจกรรมการเรียน สื่อการสอน เกณฑ์การประเมินผล

3.3.1.7 นำข้อมูลมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 14 แผน 14 ชั่วโมง ดังนี้

ตารางที่ 3.1 การกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ และเวลา (ชั่วโมง)

ลำดับที่	ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	ประวัติความเป็นมากีฬาวอลเลย์บอล	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	กฎ กติกา กีฬาวอลเลย์บอล	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	การเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์)	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	การเล่นลูกสองมือบน (เซต)	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	การตบลูกวอลเลย์บอล	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9	การเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอล	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11	การสกัดกัน (ป้องกันการตบ)	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13	การเล่นทีม	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14		
รวม		14

3.3.1.8 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 14 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนการจัดการกิจกรรม ดังนี้ ชั้นที่ 1 ชั้นเตรียม ชั้นที่ 2 ชั้นอธิบายและสาธิต ชั้นที่ 3 ชั้นฝึกปฏิบัติ ชั้นที่ 4 ชั้นนำไปใช้ ชั้นที่ 5 ชั้น สรุปและวัดประเมินผล

3.3.1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวิส ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ มาปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม ของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

3.3.1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวิส ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ดังนี้

1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ ปร.ด.(หลักสูตรและการเรียนการสอน) อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาการวิจัย

2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ กศ.ด.(วิจัยและประเมินผลการศึกษา)
อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ผู้เชี่ยวชาญการวัดและประเมินผล

3) อาจารย์ ดร.เตือนใจ แสงไกร ค.ด.(หลักสูตรและการเรียนการสอน)
ครูเชี่ยวชาญโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาการวิจัย

4) คุณครูกำชัย สารมาคม ค.ม.(การบริหารการศึกษา) ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

5) คุณครูกัญชลิ ศรีวิชาชัย ศษ.ม.(วัดผล/ประเมินผลการศึกษา) ครูเชี่ยวชาญ
โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

3.3.1.11 สร้างแบบประเมินแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ครอบคลุมองค์ประกอบ
ได้แก่ คู่มือครู เนื้อหา แผนการสอน แบบประเมินแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert ซึ่งมี 5 ระดับ โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ดังนี้

เกณฑ์การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ มี 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้ความหมายของค่าเฉลี่ย กำหนดตามเกณฑ์ของ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 แปลผลว่า มีความเหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 แปลผลว่า มีความเหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 แปลผลว่า มีความเหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 แปลผลว่า มีความเหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 แปลผลว่า มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

3.3.1.12 นำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาออลเลย์บอลตามแนวคิด
ของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ มาแก้ไขส่วนที่บกพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.3.1.13 นำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกีฬาออลเลย์บอลตามแนวคิด
ของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์
เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3.3.2 การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะปฏิบัติกีฬาวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับ ดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อศึกษาจุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา

3.3.2.2 วิเคราะห์เนื้อหา สาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์ เรื่อง ทักษะปฏิบัติกีฬาวอลเลย์บอลเพื่อวางแผนการออกข้อสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด ดังนี้

ตารางที่ 3.2 การกำหนดจำนวนแบบทดสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	
		ออก	ใช้จริง
ประวัติความเป็นมากีฬา วอลเลย์บอล	อธิบายประวัติความเป็นมากีฬา วอลเลย์บอล ในประเทศไทยและต่างประเทศ	5	4
กฎ กติกา กีฬา วอลเลย์บอล	อธิบายกฎ กติกา วอลเลย์บอลเบื้องต้น	5	3
การเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์)	อธิบายและปฏิบัติทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์) เบื้องต้น	9	8
การส่งลูกวอลเลย์บอล (เซ็ท)	อธิบายและปฏิบัติทักษะการเล่นลูกสองมือบน (เซ็ท) เบื้องต้น	9	8
การตบลูกวอลเลย์บอล	อธิบายและปฏิบัติทักษะการตบลูกวอลเลย์บอล เบื้องต้น	10	9
การเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอล	อธิบายและปฏิบัติทักษะการเสิร์ฟลูก วอลเลย์บอลเบื้องต้น	5	3
การสกัดกั้น (ป้องกันการตบ)	อธิบายและปฏิบัติทักษะการสกัดกั้น (ป้องกันการตบ) ลูกวอลเลย์บอลเบื้องต้น	4	3
การเล่นทีม	อธิบายและปฏิบัติการเล่นทีมโดยเป็นทีมฝ่ายรุก และทีมฝ่ายรับ	3	2
รวม		50	40

3.3.3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 50 ข้อ ซึ่งต้องการ 40 ข้อ

3.3.3.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบ ลักษณะการใช้คำถามตัวเลือก ภาษาที่ใช้ และตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่า ข้อสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้แบบประเมิน ความสอดคล้อง IOC ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

- คะแนน +1 สำหรับข้อคำถามที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- คะแนน -1 สำหรับข้อคำถามที่ไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.3.5 นำผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม แล้วนำผล ความคิดเห็นที่ได้จากการประเมินมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ การเรียนรู้ แล้วตัดเอาข้อสอบที่มีความสอดคล้องตามเนื้อหาที่มีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.60 ขึ้นไป

3.3.3.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 40 ข้อ ไปทดลองใช้โดยทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/5 จำนวน 42 คน

3.3.3.7 นำผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ได้มาวิเคราะห์หาคุณภาพรายข้อทั้งฉบับ โดยคำนวณหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

3.3.3.8 นำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์แบบทดสอบรายข้อ เพื่อหาความยากง่าย

3.3.3.9 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผ่านการตรวจสอบค่าอำนาจจำแนกมาวิเคราะห์ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับแบบอิงเกณฑ์ที่อาศัยแนวคิดการวัดความสอดคล้องภายในของ แบบทดสอบ

3.3.3.10 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ฉบับสมบูรณ์ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ แล้วเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3.3.3 การหาคุณภาพการวัดทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบวัดทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียน ระดับประถมศึกษาของ หนูจร มะลิมาตย์ (2553) มาปรับปรุงเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อความสอดคล้อง และเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย 5 รายการ ดังนี้

3.3.3.1 แบบวัดทักษะปฏิบัติพื้นฐานการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเตอร์) คือการทดสอบ ทักษะปฏิบัติพื้นฐานในการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเตอร์) ลูกวอลเลย์บอลในลักษณะท่าทางที่ถูกต้อง โดย 1) หายมือทั้งสองข้าง 2) เอามือหนึ่งไปวางซ้อนทับอีกมือหนึ่ง 3) รวบมือให้นิ้วหัวแม่มือชิดติดกัน 4) ใช้มือใดมือหนึ่งกำหมัด 5) ใช้อีกมือหนึ่งโอบหมัด 6) ให้นิ้วหัวแม่มือทั้งสองชิดติดกันกำมือ

7) กำมือทั้งสองข้าง 8) นำมือทั้งสองข้างมาชิดกัน 9) ให้นิ้วหัวแม่มือทั้งสองข้างเสมอกัน ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ตารางที่ 3.3 เกณฑ์การประเมินทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (อินเดอร์)

ระดับความสามารถ	จำนวนครั้ง	คะแนน	หมายเหตุ
ดีมาก	5 ขึ้นไป	5	
ดี	4	4	
ปานกลาง	3	3	
ต่ำ	2	2	
ต่ำมาก	1	1	

3.3.3.2 แบบวัดทักษะปฏิบัติพื้นฐานการเล่นลูกสองมือบน (เซ็ต) คือ การทดสอบทักษะปฏิบัติพื้นฐานในการเล่นลูกสองมือบน (เซ็ต) ในลักษณะท่าทางที่ถูกต้อง โดย 1) ยกมือทั้งสองขึ้นประมาณหน้าผาก มือทั้งสองห่างจากใบหน้าประมาณ 1 กำมือ (10 เซนติเมตร) 2) กางนิ้วออกกางข้อศอกออกเล็กน้อย ข้อศอกอยู่ระดับเสมอไหล่หรือสูงกว่าเล็กน้อย กางนิ้วออกนิ้วงอเป็น 3) เคลื่อนที่ไปที่ลูกบอลจะตกให้ลูกบอลอยู่เหนือศีรษะบริเวณหน้าผาก 4) ย่อเข้า ยกมือให้จุดสัมผัสบอลกับนิ้วมือห่างจากหน้าผาก 20 เซนติเมตร ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ตารางที่ 3.4 เกณฑ์การประเมินทักษะการเล่นลูกสองมือบน (เซ็ต)

ระดับความสามารถ	จำนวนครั้ง	คะแนน	หมายเหตุ
ดีมาก	5 ขึ้นไป	5	
ดี	4	4	
ปานกลาง	3	3	
ต่ำ	2	2	
ต่ำมาก	1	1	

3.3.3.3 แบบวัดทักษะปฏิบัติพื้นฐานการตบลูกวอลเลย์บอล คือ การทดสอบทักษะปฏิบัติพื้นฐานในการตบลูกวอลเลย์บอล ในลักษณะท่าทางที่ถูกต้อง โดย 1) การวิ่งเคลื่อนที่เข้าหาจุด 2) เตรียมกระโดดห่างจากจุดที่ลูกบอลตกประมาณ 1 ฟุต 3) กระโดดเหวี่ยงแขนทั้งสองไปข้างหลัง นำหน้าเท้าไปข้างหลัง เข่างอ 4) เหวี่ยงแขนทั้งสองขึ้นข้างหน้า พร้อมกับสับเท้าทั้งสองกระโดดลอยตัว

ขึ้นตรง ๆ 5) แขนขวาเงือไปข้างหลัง งอแขนเล็กน้อย แขนมือ ตามองดูบอลตลอดเวลา 6) จังหวะที่จะตบให้กดไหล่ซ้ายลง พร้อมกับตบลูกบอลให้แรงส่งจากข้อมือ ศอก ไหล่ และลำตัว 7) ลงสู่พื้นด้วยเท้าทั้งสอง ในลักษณะย่อตัว ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ตารางที่ 3.5 เกณฑ์การประเมินทักษะการตบลูกวอลเลย์บอล

ระดับความสามารถ	จำนวนครั้ง	คะแนน	หมายเหตุ
ดีมาก	5 ขึ้นไป	5	
ดี	4	4	
ปานกลาง	3	3	
ต่ำ	2	2	
ต่ำมาก	1	1	

3.3.3.4 แบบวัดทักษะการเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอล คือ การทดสอบทักษะปฏิบัติพื้นฐานในการเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอล การเสิร์ฟโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ 1) การเสิร์ฟลูกมือล่าง 2) การเสิร์ฟลูกมือบน ในลักษณะท่าทางที่ถูกต้อง โดย 1) ตำแหน่งการยืน 2) การโยนลูกบอล 3) การเหวี่ยงแขน 4) จุดที่มีมือกระทบลูกบอล ท่าทางในการเสิร์ฟ ก่อนที่ผู้เล่นจะเริ่มทำการเสิร์ฟ ต้องรู้ตัวเองว่าตนเองถนัดเสิร์ฟท่าทางแบบใดตามที่ได้ฝึกฝนมา ถ้าเคยฝึกฝน หรือถนัดเสิร์ฟลูกท่าทางแบบใดต้องเสิร์ฟลูกตามแบบนั้นตลอดการแข่งขัน เพราะการเปลี่ยนท่าทางการเสิร์ฟบ่อย ๆ ย่อมทำให้ประสิทธิภาพการเสิร์ฟเสียไป ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ตารางที่ 3.6 เกณฑ์การประเมินทักษะการเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอล

ระดับความสามารถ	จำนวนครั้ง	คะแนน	หมายเหตุ
ดีมาก	5 ขึ้นไป	5	
ดี	4	4	
ปานกลาง	3	3	
ต่ำ	2	2	
ต่ำมาก	1	1	

3.3.3.5 แบบวัดทักษะการสกัดกั้น (ป้องกันการตบ) คือ การทดสอบทักษะปฏิบัติพื้นฐานในการสกัดกั้น (ป้องกันการตบ) โดย 1) ยืนแยกเท้าออกประมาณ 1 ช่วงไหล่ 2) มือทั้งสองยกขึ้นกางฝ่ามือออก 3) งอเข่าเล็กน้อย 4) ศีรษะตั้งตรงมองไปข้างหน้า 5) กระโดดขึ้นเพื่อสกัดกั้นลูกตบของฝ่ายตรงข้าม ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ตารางที่ 3.7 เกณฑ์การประเมินทักษะการสกัดกั้น (ป้องกันการตบ)

ระดับความสามารถ	จำนวนครั้ง	คะแนน	หมายเหตุ
ดีมาก	5 ขึ้นไป	5	
ดี	4	4	
ปานกลาง	3	3	
ต่ำ	2	2	
ต่ำมาก	1	1	

เกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพการให้คะแนนวัดทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาบอลเลย์บอล

คะแนน 5 ขึ้นไป	หมายถึง ดีมาก	คิดเป็นร้อยละ 81-100
คะแนน 4	หมายถึง ดี	คิดเป็นร้อยละ 61-80
คะแนน 3	หมายถึง ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ 41-60
คะแนน 2	หมายถึง ปรับปรุง	คิดเป็นร้อยละ 21-40
คะแนน 1	หมายถึง ปรับปรุง	คิดเป็นร้อยละ 0-20

3.3.3.6 นำแบบวัดทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาบอลเลย์บอลไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านความเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษา สถิติ การวัด และการประเมินผล จำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษาการวิจัย 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านความเหมาะสมด้านการวัดและประเมินผล 2 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบแบบทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาบอลเลย์บอล โดยการหาค่า IOC ซึ่งต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.06 ขึ้นไป โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้อง IOC ซึ่งมีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

เห็นว่าแบบทดสอบสอดคล้อง ให้คะแนน + 1

ไม่แน่ใจแบบทดสอบสอดคล้อง ให้คะแนน 0

เห็นว่าแบบทดสอบไม่สอดคล้อง ให้คะแนน - 1

คะแนน +1 สำหรับข้อคำถามที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่าความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน -1 สำหรับข้อคำถามที่ไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.3.7 นำผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ที่ได้จากการประเมินมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของแบบทดสอบ แล้วตัดเอาข้อสอบที่มีความสอดคล้องตามเนื้อหาที่มีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.06 ขึ้นไป พบว่า ดัชนีความสอดคล้อง IOC ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ได้แบบวัดทักษะที่มีความสอดคล้องจำนวน 5 แบบทดสอบ แล้วมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 เพื่อนำไปใช้ต่อไป

3.3.3.8 นำแบบวัดทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญไปใช้ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายต่อไปนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3.3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.3.4.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ และวิธีการสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลประเภทแบบสอบถามจากเอกสาร หนังสือ ตำรา ที่เกี่ยวข้อง

3.3.4.2 กำหนดตัวชี้วัดความพึงพอใจเพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดรายการสอบถามของแบบสอบถามและออกแบบโครงสร้างแบบสอบถามตามชนิดของแบบสอบถามความพึงพอใจที่เลือกใช้

3.3.4.3 กำหนดรายการสอบถามและสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนเรื่อง ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดเป็น 5 ระดับ ดังนี้

กำหนดเกณฑ์ให้คะแนนความพึงพอใจ ดังนี้

มีความพึงพอใจมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

มีความพึงพอใจมาก ให้ 4 คะแนน

มีความพึงพอใจปานกลาง ให้ 3 คะแนน

มีความพึงพอใจน้อย ให้ 2 คะแนน

มีความพึงพอใจน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

กำหนดเกณฑ์แปลผลความพึงพอใจ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 99-100)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 แปลผล ความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 แปลผล ความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 แปลผล ความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 แปลผล ความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 แปลผล ความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.3.4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างรายการสอบถามกับนิยามความพึงพอใจ โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

เห็นว่าแบบทดสอบสอดคล้อง ให้คะแนน + 1

ไม่แน่ใจแบบทดสอบสอดคล้อง ให้คะแนน 0

เห็นว่าแบบทดสอบไม่สอดคล้อง ให้คะแนน - 1

คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบถามสอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ

คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบถามสอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ

คะแนน - 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อไม่สอบถามสอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ

คำนวณค่า IOC (Index of Item Congruency) ของรายการสอบถามรายข้อแล้วคัดเลือก รายการสอบถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60-1.00 เพื่อนำไปใช้ต่อไป

3.3.4.5 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้นำกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ โดยใช้แผนการเรียนรู้ทั้งหมด 14 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 14 ชั่วโมง

3.4.2 ทดสอบระหว่างเรียนกับกลุ่มเป้าหมายด้วยแบบวัดทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอล จำนวน 5 ฉบับ โดยใช้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อเก็บบันทึกคะแนน

3.4.3 หลังสิ้นสุดการเรียนการสอน 14 ชั่วโมง จึงทำการวัดทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอลหลังเรียน (Post-test) กับกลุ่มเป้าหมาย และทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ 1 ฉบับ จำนวน 40 ข้อ โดยใช้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อเก็บบันทึกคะแนน

3.4.4 ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจโดยการทำแบบสอบถามแบบ Rating Scale 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

3.4.5 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองกับนักเรียนไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อสรุปผลการทดลองตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์โดยโปรแกรมสำเร็จรูปโดยดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

3.5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐาน

กีฬาบอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวิสประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ ที่มีประสิทธิภาพ (80/80)

3.5.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรม

การเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาบอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวิสประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

3.5.3 วิเคราะห์ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาบอลเลย์บอลหลังเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

3.5.4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาบอลเลย์บอล นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ โดยใช้ $\bar{X}$ และ S.D. แล้วเทียบกับเกณฑ์ความพึงพอใจ

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

3.6.1 สถิติพื้นฐาน

3.6.1.1 ร้อยละ (Percentage) (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 321) ดังนี้

$$P = \frac{f}{N} \times 100 \quad (3-1)$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.6.1.2 หาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 323) ดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum x_i}{n} \quad (3-2)$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 x_i แทน คะแนนของคนที่ i
 n แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

3.6.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 325) ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x_i - \bar{x})^2}{n-1}} \quad (3-3)$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 x_i แทน คะแนนของคนที่ i
 n แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

3.6.2 สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.6.2.1 สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยหนึ่งกลุ่มกับเกณฑ์ ใช้สถิติ t-test (One Samples) (ปิยะธิดา ปัญญา, 2562, น. 96) ดังนี้

$$t = \frac{\bar{x} - \mu_0}{s / \sqrt{n}} \quad \text{เมื่อ } df = n - 1 \quad (3-4)$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติทดสอบที่
 $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 μ_0 แทน ค่าคงที่หรือเกณฑ์ที่ต้องการเปรียบเทียบ
 s แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.6.2.2 การหาประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ตาเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, น. 153) ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{\frac{A}{N}} \times 100 \quad (3-5)$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียน
 A แทน คะแนนเต็มของทุกชุดรวมกัน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum X}{\frac{B}{N}} \times 100 \quad (3-6)$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมของการทดสอบหลังเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.6.2.3 การหาค่าความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) เป็นการวิเคราะห์และหาความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยสูตรค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 269) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-7)$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา
 หรือระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์
 R แทน คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.6.2.4 การหาค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายข้อ
คำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 97)

$$p = \frac{R}{N} \quad (3-8)$$

เมื่อ p แทน ค่าความยากของแบบทดสอบ
 R แทน จำนวนนักเรียนตอบถูกทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.6.2.5 การหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ (B) ตามวิธีของเบรนนัน (Brennan) ใช้สูตร
(บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 105) ดังนี้

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2} \quad (3-9)$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก
 U แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
 L แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
 N_1 แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์
 N_2 แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

3.6.2.6 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
โดยใช้วิธีของโลเวท (Lovett Method) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 112) ดังนี้

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2} \quad (3-10)$$

เมื่อ r_{cc} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 K แทน จำนวนข้อสอบ
 X_i แทน คะแนนสอบแต่ละคน
 C แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ
 $\sum$ แทน ผลรวม

3.6.2.7 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความพึงพอใจและแบบวัดภาคปฏิบัติ โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Item Total Correlation) (สมนึก ภัททิยธนี, 2551, น. 94) ดังนี้

$$r_{xy} = \frac{N \sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{[N \sum x^2 - (\sum x)^2][N \sum y^2 - (\sum y)^2]}} \quad (3-11)$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่าง x กับ y
	$\sum x$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนชุด x
	$\sum y$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนชุด y
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของกำลังสองของคะแนนชุด x
	$\sum y^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของกำลังสองของคะแนนชุด y
	$\sum xy$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่าง x กับ y แต่ละคู่
	N	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่ม

3.6.2.8 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจ โดยใช้วิธีของ Cronbach เรียกว่า สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) (สมนึก ภัททิยธนี, 2551, น. 95) ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} = \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\} \quad (3-12)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	k	แทน	จำนวนข้อสอบของแบบประเมิน
	$\sum s_i^2$	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ หรือการทำแบบฝึกปฏิบัติระหว่างเรียน (คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ย)
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ หรือการทำแบบทดสอบหลังเรียน (คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ย)

4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษานำเสนอเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ของกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กำหนดเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร (E_1/E_2)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ โดยใช้ $\bar{X}$, S.D ร้อยละ และค่า t-test (One Sample)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลหลังเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือโดยหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะ ปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ $\bar{X}$, S.D และ ร้อยละ แล้วเทียบกับเกณฑ์ความพึงพอใจ

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติ พื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์คะแนนระหว่างเรียนและหลังเรียน จำนวน 14 แผน ของกิจกรรม การเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ประสิทธิภาพ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
คะแนนทดสอบระหว่างเรียน (E_1)	42	140	113.95	3.42	81.39
คะแนนทดสอบหลังเรียน (E_2)	42	20	16.78	1.26	83.88

∴ ค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) = $81.39/83.88$ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

จากตารางที่ 4.1 สรุปได้ว่า ผลการวิเคราะห์คะแนนระหว่างเรียนและหลังเรียนของกิจกรรม การเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรม กลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 42 คน คะแนนทดสอบระหว่างเรียน คะแนนเต็ม 140 คะแนน คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบ ระหว่างเรียนของนักเรียนทั้งหมดเท่ากับ 113.95 คิดเป็นร้อยละ 81.39 คะแนน คะแนนทดสอบหลังเรียน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด 16.78 คะแนน

คิดเป็นร้อยละ 83.88 แสดงว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวิสประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.39/83.88 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวิสประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติ ของการทดสอบเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละ 80 กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	% of Mean	t	Sig (1-tailed)
หลังเรียน	42	20	16.78	1.26	83.88	3.99*	0.0001

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4.2 สรุปได้ว่า เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวิสประกอบกิจกรรม กลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การทดสอบหลังเรียนของนักเรียนจำนวน 42 คน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 16.78 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.88 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบ หลังเรียนของนักเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 การศึกษาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอลหลังเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ ดังตาราง 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงคะแนนหลังเรียนทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอล นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ โดยเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละ 80

N = 42	หลังเรียน					
	การอันเตอร์ (5)	การเซต (5)	การตบ (5)	การเสิร์ฟ (5)	การสกัดกั้น (5)	รวม (25)
รวม	176	174	172	169	175	866
เฉลี่ย	4.19	4.14	4.10	4.02	4.17	20.62
ร้อยละ	83.81	82.86	81.90	80.48	83.33	82.48

จากตารางที่ 4.3 สรุปได้ว่า จากการศึกษาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลหลังเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ โดยรวมพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 42 คน การทดสอบหลังเรียน คะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 20.62 คิดเป็นร้อยละ 82.48 ซึ่งจำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้ การอันเดอร์ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.81 การเซต นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.86 การตบ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.90 การเสิร์ฟ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.48 การสกัดกั้น นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.33 โดยคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 20.62 คิดเป็นร้อยละ 82.48

ตารางที่ 4.4 แสดงระดับคุณภาพคิดเป็นร้อยละของคะแนนหลังเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ

ร้อยละ	ระดับคุณภาพ	คะแนนคิดเป็นร้อยละ					
		การอันเดอร์	การเซต	การตบ	การเสิร์ฟ	การสกัดกั้น	รวม
81.00–100.00	ดีมาก						
61.00–80.99	ดี						
41.00–60.99	ปานกลาง	83.81	82.86	81.90	80.48	83.33	82.48
21.00–40.99	ต่ำ						
00.00–20.99	ต่ำมาก						

จากตารางที่ 4.4 สรุปได้ว่า จากการศึกษาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ โดยรวมพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 42 คน มีคะแนน การอันเดอร์ คิดเป็นร้อยละ 83.81 อยู่ในระดับดีมาก มีคะแนนการเซต คิดเป็นร้อยละ 82.86 อยู่ในระดับดีมาก มีคะแนนการตบ คิดเป็นร้อยละ 81.90 อยู่ในระดับดีมาก มีคะแนนการเสิร์ฟ คิดเป็นร้อยละ 80.48 อยู่ในระดับดี มีคะแนนการสกัดกั้น คิดเป็นร้อยละ 83.33 อยู่ในระดับดีมาก รวมคะแนนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 82.48 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก

ตอนที่ 4 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติพื้นฐาน กีฬาวอลเลย์บอลระหว่างเรียนและหลังเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ

ตารางที่ 4.5 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกีฬาวอลเลย์บอล ระหว่างเรียนและหลังเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ผลการวิเคราะห์
1	ครูมีการเตรียมการสอน	4.52	0.740	มากที่สุด
2	การจัดบรรยากาศในการเรียนการสอน	4.26	0.734	มาก
3	เนื้อหาที่สอนทันสมัยนำไปใช้ได้จริง	4.24	0.692	มาก
4	ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	4.21	0.782	มาก
5	กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนการสอน	4.21	0.750	มาก
6	ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และรายบุคคล	4.21	0.782	มาก
7	ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และร่วมกันอภิปราย	4.05	0.661	มาก
8	กิจกรรมการเรียนสนุกและน่าสนใจ	4.29	0.708	มาก
9	ครูให้โอกาสนักเรียนซักถามปัญหา	4.26	0.767	มาก
10	ครูใช้วิธีการสอนและใช้สื่ออย่างหลากหลาย	4.05	0.825	มาก
11	ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน	4.07	0.778	มาก
12	ครูให้ความสนใจแก่นักเรียนอย่างทั่วถึงขณะสอน	4.00	0.733	มาก
13	ครูจัดกิจกรรมให้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายนอก ห้องเรียน	4.31	0.749	มาก
14	ครูตั้งใจสอน ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการทำกิจกรรม	4.02	0.780	มาก
15	ครูมีบุคลิกภาพ การแต่งกายและการพูดจาเหมาะสม	4.12	0.739	มาก
16	ครูเข้าสอนและออกตรงเวลา	4.05	0.825	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ผลการวิเคราะห์
17	ครูตั้งใจสอน ให้คำแนะนำนักเรียนในการทำกิจกรรม	4.07	0.778	มาก
18	นักเรียนนำความรู้จากวิชานี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.02	0.749	มาก
19	นักเรียนชอบเรียนวิชานี้	4.52	0.594	มากที่สุด
20	นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข	4.05	0.795	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.18	0.748	มาก

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติพื้นฐาน กีฬาวอลเลย์บอลระหว่างเรียนและหลังเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดของเดวิส ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือโดยรวมมีระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.18, S.D. = 0.748) พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจด้านบรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำ กิจกรรมระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.52, S.D. = 0.740) ด้านการจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจและรู้จักเพื่อนมากขึ้น ระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.52, S.D. = 0.594) และด้านการจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย ($\bar{X}$ = 4.31, S.D. = 0.749)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยการทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. สรุป
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

5.1.1 กิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าประสิทธิภาพ $(E_1 / E_2) = 81.39/83.88$

5.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 16.78 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.88 แสดงว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

5.1.3 ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียน มีคะแนนการอันเดอร์ คิดเป็นร้อยละ 83.81 อยู่ในระดับดีมาก มีคะแนนการเซต คิดเป็นร้อยละ 82.86 อยู่ในระดับดีมาก มีคะแนนการตบ คิดเป็นร้อยละ 81.90 อยู่ในระดับดีมาก มีคะแนนการเสิร์ฟ คิดเป็นร้อยละ 80.48 อยู่ในระดับดี มีคะแนนการสกัดกั้น คิดเป็นร้อยละ 83.33 อยู่ในระดับดีมาก คะแนนรวมทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 82.48 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก แสดงว่านักเรียนมีผลคะแนนทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล การเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

5.1.4 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมมีระดับมาก ($\bar{X} = 4.18, S.D. = 0.748$)

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กำหนดเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร (E_1 / E_2) ซึ่งผลการวิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เท่ากับ 81.39/83.88 หมายความว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากอาจเป็นเพราะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยค้นคว้าสร้างขึ้นเลือกใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะซึ่งเป็นรูปแบบที่ผู้วิจัยเลือกมาใช้ร่วมทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอล ในขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ผู้วิจัยจะอธิบายและสาธิตให้นักเรียนเห็นภาพรวม อธิบายวิธีการเล่นอย่างไร ให้นักเรียนสังเกตการสาธิตทักษะการเล่นและทำความเข้าใจตามที่ครูอธิบาย และสาธิตได้ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยผู้วิจัยอธิบายและสาธิตทักษะการเล่น ให้นักเรียนดูทีละขั้นตอนอย่างช้า ๆ จากนั้นให้นักเรียนฝึกทักษะตามครูทีละขั้นตอนพร้อมกัน ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มย่อย ๆ เพื่อฝึกทักษะย่อยนักเรียน มีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทักษะการเล่นวอลเลย์ มีการพึงพาอาศัยกันครูทำหน้าที่ควบคุมดูแล และให้คำแนะนำแก่นักเรียน ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ในขั้นนี้หลังจากผู้วิจัยเดินสังเกตทักษะ ของผู้เรียนแล้ว ผู้วิจัยก็จะบอกเทคนิคของทักษะพื้นฐานนั้น ๆ ให้นักเรียน ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยง ทักษะย่อย ๆ โดยจะให้ผู้เรียนฝึกหลาย ๆ ครั้งตั้งแต่ต้นจนจบ ฝึกซ้ำ ๆ จนสามารถปฏิบัติทักษะ ได้อย่างสมบูรณ์เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ จนสามารถนำไปใช้ พัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ผ่านการตรวจ และการให้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัย อีกทั้งยังได้ผ่านการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ สร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบทั้งการศึกษาและการวิเคราะห์ หลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับการสร้างกิจกรรม การเรียนรู้จนเข้าใจ จากนั้นจึงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจและให้คำแนะนำ แล้วจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและนำข้อเสนอแนะ มาปรับปรุงแก้ไข โดยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้จะแบ่งกิจกรรมฝึกปฏิบัติออกเป็นทักษะย่อย ๆ เมื่อนักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะย่อยเหล่านั้นได้แล้วนักเรียนจะมีความภาคภูมิใจ มีกำลังใจในการฝึกปฏิบัติ

และจะทำให้สามารถปฏิบัติตามในขั้นต่อไปได้ ส่งผลให้นักเรียนผ่านทุกจุดประสงค์การเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สมจิต ประทัยงาม (2560, น. 971-977) การพัฒนาทักษะการว่ายน้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาโดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิสสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทักษะการว่ายน้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84.65 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 เนื่องจากการกำหนดเกณฑ์ 80/80 เป็นสิ่งที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีผลการเรียนทั้งระหว่างเรียนและหลังเรียนค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม ย่อมชี้ถึงการมีประสิทธิภาพสูงเกี่ยวกับการกำหนดเกณฑ์

5.2.2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาบอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวิสประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้ของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาบอลเลย์บอลตามแนวคิดของเดวิสประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ การทดสอบหลังเรียนของนักเรียนจำนวน 42 คนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 16.78 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.88 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ตั้งไว้เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสรุปว่าเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากการเลือกใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิสประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและได้รับความรู้และเทคนิคจากครูผู้สอนโดยตรงและได้แลกเปลี่ยนทักษะกันภายในกลุ่มทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาเพิ่มขึ้น นักเรียนเกิดการเรียนรู้นักเรียนมีความสุขสนุกสนาน นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุพิน นอบน้อม (2554, น. 107-108) การพัฒนาทักษะกีฬาบอลเลย์บอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาบอลเลย์บอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) สูงกว่าแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ สมปรารถนา ทองนาค (2558, น. 3-4) การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ผลการเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส พบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2.3. การศึกษาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนจำนวน 42 คน การทดสอบหลังเรียน คะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 20.62 คิดเป็นร้อยละ 82.48 ซึ่งจำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้ การันเตอร์ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.81 อยู่ในระดับดีมาก การเซต นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.86 อยู่ในระดับดีมาก การตบ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.90 อยู่ในระดับดีมาก การเสิร์ฟ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.48 อยู่ในระดับดี การสกัดกั้น นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.33 อยู่ในระดับดีมาก คะแนนเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 20.62 คิดเป็นร้อยละ 82.48 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก แสดงว่านักเรียนมีทักษะการปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลที่ดีขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนการทดสอบหลังเรียนทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล การันเตอร์ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.81 เป็นการทดสอบที่มีคะแนนมากที่สุด อาจเนื่องมาจากการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน ให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของกลุ่มทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้รวมทั้งการเป็นกำลังใจให้แก่กันและกัน ด้านการเสิร์ฟ การทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 คิดเป็นร้อยละ 80.48 ซึ่งเป็นการทดสอบที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด อาจเนื่องมาจากการเสิร์ฟต้องใช้พลังกำลังมากนักเรียนบางคนอาจจะไม่ถนัดในการใช้กำลังจากช่วงหัวไหล่ ทั้งนี้สรุปได้ว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวณี ก้านดอกไม้ (2560, น. 16-17) ศึกษาและพัฒนาชุดฝึกปฏิบัติทักษะเบื้องต้นกีฬาวอลเลย์บอลระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560 พบว่าผลการศึกษาและพัฒนาชุดฝึกปฏิบัติทักษะเบื้องต้นกีฬาวอลเลย์บอล พบว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการทักษะการเตะชูลูก ก่อนฝึกร้อยละ 52.91 หลังฝึก ร้อยละ 85.60 ทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเตอร์) ก่อนฝึกร้อยละ 55.13 หลังฝึกร้อยละ 86.61

5.2.4. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมมีระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.748) พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจด้านบรรยากาศของการเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.740) และด้านการจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจและรู้จักเพื่อนมากขึ้นระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.594) อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้กิจกรรมการเรียนรู้และทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ ซึ่งทำให้ได้ปฏิบัติจริงและเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรม

ที่เป็นไปอย่างช้า ๆ มีการสาธิตจากครูผู้สอน นักเรียนได้ฝึกฝนเอง ฝึกฝนจนเกิดความชำนาญและได้รวมกลุ่มกับเพื่อน ๆ แลกเปลี่ยนทักษะและช่วยกันฝึกฝนจนสามารถปฏิบัติตามเป้าหมายได้ นักเรียนเกิดความภูมิใจในตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมจิต ประทัยงาม (2560, น. 971-977) การพัฒนาทักษะการว่ายน้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาโดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทักษะการว่ายน้ำกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิสสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ความพึงพอใจต่อการเรียนทักษะการว่ายน้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาโดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.73, SD = 0.43)

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 จากกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาบอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวิสประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ครูผู้สอนควรชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับจุดประสงค์และขั้นตอนในการเรียนรู้และอุปกรณ์ที่ต้องเตรียม เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจและจัดหาอุปกรณ์การเรียนเพิ่มเติม

5.3.1.2 ครูผู้สอนต้องเรียบเรียงเนื้อหาและจัดลำดับการสาธิตให้กระชับและชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้อย่างรวดเร็ว

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรศึกษาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การพัฒนากิจกรรมตามแนวคิดเดวิส ประกิจกรรมกลุ่มร่วมมือกับกีฬาประเภทอื่น ๆ เช่น ฟุตบอล ตะกร้อ เป็นต้น

5.3.2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดเดวิสกับเรื่องอื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ในการเรียนรู้ด้วยตนเองในชีวิตประจำวัน

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กรมวิชาการ. (2544). *เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมวิชาการ. (2545). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมวิชาการ. (2546). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กนกพร แสงสว่าง. (2540). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทำงาน ร่วมกันในรายวิชา ส 305 โลกของเรา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ที่สอนโดยการ เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอร์กับการสอนปกติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร การศึกษา)*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กาญจนา ไชยพันธ์. (2549). *กระบวนการกลุ่ม*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จันทร์ตา ดันติพงศานุรักษ์. (2555). *การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ*. *วารสารวิชาการ*, 3(12), 36-55.
- ชนากานต์ เลิศพยัคฆรัตน์. (2545). *ผลของการเรียนร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์และชนิดของ การเสริมแรงที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร การศึกษา)*. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชนินทร์ ยุกตะนันท์ และคณะ. (2547). *วอลเลย์บอล*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- ชัยพร ปรมาทิกุล. (2555). การใช้แบบฝึกทักษะวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬาบอลเลย์บอล สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปี ที่1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ เชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ เชียงใหม่.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2547). การประเมินผลสื่อประสม ในเอกสารชุดวิชาสื่อการสอนระดับมัธยมศึกษา. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ทิตนา แคมมณี. (2545). กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: นิชนอดเวอร์ไทซ์กรุ๊ป.
- ทิตนา แคมมณี. (2550). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (ฉบับปรับปรุง) (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2553). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา เต็งประเสริฐ. (2557). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยการผสมผสานทักษะปฏิบัติเดวิส และการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติชุดระบำไก่ วิชาดนตรี-นาฏศิลป์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2552). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2529). วิธีวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ. (2545). หนังสือส่งเสริมความรู้สำหรับครูและนักเรียน เรื่อง บอลเลย์บอล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ประภาพร สุขพล. (2544). การพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง งานประดิษฐ์จากข้าวโพด โดยใช้โครงงาน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประสาธน์ เถลิง. (2554). วิจัยการเรียนการสอน. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปิยะธิดา ปัญญา. (2562). สถิติสำหรับการวิจัย. มหาสารคาม: ดกสิลาการพิมพ์.
- เผชญิ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. (2545). ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.). วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 8, 30-36.
- เผชญิ กิจระการ. (2544). การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E₁/E₂). วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 5(11), 44-51.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภาน. (2542). พฤติกรรมกลุ่ม. กรุงเทพฯ: วิสุทธ์พัฒนา.

- พรพิมล พรพิรชนม์. (2550). *การจัดกระบวนการเรียนรู้*. สงขลา: เหมการพิมพ์สงขลา.
- พิชิต ภูติจันทร์. (2546). *วอลเลย์บอล (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์.
- พิทยา คงอิว. (2561). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดวิสส์ร่วมกับการสอนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติงานไฟฟ้าเพื่อการเกษตรของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาเกษตรศาสตร์วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี (ภาคใต้) (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ไพศาล วรรคำ. (2562). *การวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 10)*. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- ยุพิน นอบน้อย. (2554). *การพัฒนาทักษะกีฬา วอลเลย์บอล กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ภัสราภรณ์ มะนิหมุด. (2560). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA) เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วิชัย เหลืองธรรมชาติ. (2554). *ความพึงพอใจในการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมใหม่ของประชากรหมู่บ้านอพยพโครงการเขื่อนรัชชประภาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). *นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design*. กรุงเทพฯ: ช้างทอง.
- วิรุฬ พรรณเทวี. (2542). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการบริหารบุคลากรที่ปฏิบัติงานในเทศบาลตำบลของจังหวัดนครปฐม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2547). *เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและนิเทศ*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2541). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ลิฟ.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: แอลดี.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545). *เทคนิคและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2544*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สมจิต ประทัยงาม. (2560). *การพัฒนาทักษะการว่ายน้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิสส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. ศรีสะเกษ: มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.

- สมปรารถนา ทองนาค. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). ภาพลื่นรุ้: ประสานการพิมพ์.
- สมยศ นาวิการ. (2543). การบริหารและพฤติกรรมองค์การ *Management and organizational behavior* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- สมศักดิ์ ภูวิภาวดารรณ. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แสงศิลป์.
- สมหมาย บำรุง. (2545). การพัฒนาชุดสื่อประสม กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่อง จังหวัดร้อยเอ็ด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). ผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ: อี เค บุคส์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2549). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวณี ก้านดอกไม้. (2560). ศึกษาและพัฒนาชุดฝึกปฏิบัติทักษะเบื้องต้นกีฬาวอลเลย์บอล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560. กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา: โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2538). คู่มือการใช้เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สามเจริญพานิช.
- สำลี รักสุทธีและคณะ. (2544). เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้และเขียนแผนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- หนูจร มะลิมาตย์. (2553). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA) เรื่องทักษะพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์. (2546). วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- อรพรรณ พรสีมา. (2540). การเรียนรู้และร่วมใจในทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- อภิชาติ อ่อนส้อย และปรีชา ศิริรัตน์ไพบูลย์. (2557). วอลเลย์บอล (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: เต็มรักการพิมพ์.

- อพันธ์ พูลพุทธา. (2558). *เอกสารประกอบการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อุทัย สงวนพงศ์. (2534). *คู่มือวอลเลย์บอล* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์.
- อุทัย สงวนพงศ์. (2544). *วอลเลย์บอล* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ. (2550). *สุขศึกษาและพลศึกษา 5* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- เอนก ทอนฮามแก้ว. (2557). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะตะกร้อพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- Bassett, G. R. and Lock, M. (1973). *Research Quarterly: Studies in Testing Volleyball Skill*. Philadelphia: Lea and Febiger.
- Cunningham, P. and Garrison, J. (1968, October). High Wall Volley Test Women's Volleyball, *Research Quarterly*, 39, 480-490.
- Beasley, W. F. (1979). The effect of Physical and Mental Practice of Psychomotor Skills on Chemistry Student Laboratory Performance. *Dissertation Abstracts International*, 39(9), 5428-A.
- French, F. L. and Cooper, B. I. (1973, May). Achievement Test in Volleyball for High School Girls. *The Research Quarterly*, 8, 150-157.
- Gilliam, J. H. (2002). The Impact of Cooperative Learning and Course Learning Environment Factors on Learning Outcomes and Overall Excellence in the Community College Classroom. *Dissertation Abstracts International*, 63(4), 1243-A.
- Mathews, D. K. (1978). *Measurement in Physical Education*. Philadelphia: W. B. Saunders Company.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

เครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 การเล่นกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ

เรื่อง ทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์)

เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬาไทย

พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

2. สาระสำคัญ

การเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์) เป็นทักษะเบื้องต้นที่สำคัญในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล ซึ่งมักจะใช้ในการเล่นเกมรับ ไม่ว่าจะเป็นการรับลูกเสิร์ฟ หรือการรับลูกตบจากฝ่ายตรงข้าม การเล่นลูกสองมือล่างเป็นทักษะการเล่นที่นิยมใช้ในการเล่นวอลเลย์บอลทั่วไป ผู้เล่นต้องใช้ประสาทสัมผัสระหว่างตากับแขน ขา มือ และเท้า ประสานสัมพันธ์กันได้อย่างดีจึงจะทำให้การส่งผ่านลูกวอลเลย์บอลเป็นไปอย่างสมบูรณ์ มีน้ำหนักและทิศทางตามต้องการ

3. สาระการเรียนรู้

1. การเคลื่อนไหวเบื้องต้นของกีฬาวอลเลย์บอล
2. การยืนเตรียมพร้อมในการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์)
3. ลักษณะการจับมือแบบต่างๆ ในการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์)
4. ทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์)

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายทักษะการเคลื่อนไหวและทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์) ได้ (K)
2. นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจในการฝึกทักษะการเคลื่อนไหวและทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์) (P)
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวและทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์) ให้กับเพื่อนนักเรียนที่คู่กันได้ (A)

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ (5 นาที)

1. ให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาเพื่อนอบอุ่นร่างกาย (warm – up) ด้วยการปฏิบัติทำยืดเหยียดกล้ามเนื้อหรือท่ากายบริหาร หรือปฏิบัติกิจกรรมทางกายตามที่เคยได้ศึกษาผ่านมา เพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติกิจกรรม

2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับกีฬาบอลเลย์บอลว่ามีวิธีการเล่นอย่างไร และนักเรียนเคยเรียนมาบ้างหรือไม่ นักเรียนช่วยกันตอบครูเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อยังเข้าสู่เรื่องที่จะเรียน

3. ครูอธิบายและสาธิตทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์) ให้นักเรียนสังเกตการสาธิตทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์) แล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย (15 นาที)

1. นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง ทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์) ให้เข้าใจ

2. ครูอธิบายและสาธิตทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์) ให้นักเรียนดูทีละขั้นตอนอย่างช้า ๆ จากนั้นให้นักเรียนฝึกทักษะตามครูทีละขั้นตอนพร้อมกัน

2.1 ขั้นตอนของการยืนเตรียมพร้อม

2.1.1 เท้า ยืนให้เท้าห่างกันประมาณ 1 ช่วงไหล่ เท้าทั้งสองขนานกันหรือจะยืนแบบเท้าหน้าเท้าตามก็ได้

2.1.2 งอเข่าและให้เข่าเข้าหากันเล็กน้อย ยกสนเท้าขึ้นเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่บนปลายเท้า

2.1.3 แขนทั้งสองแขนยกขึ้นและงอเล็กน้อย หุบข้อศอกเข้าหากัน ข้อมืออยู่เหนือเข่าเล็กน้อย นิ้วแยกออกตามธรรมชาติ

2.1.4 ตามองลูกบอล

2.2 ขั้นตอนการประสานมือ

2.2.1 การประสานมือโดยวิธีซ่อนมือ

2.2.2 การประสานมือโดยวิธีโอบหมัด

2.2.3 การประสานมือโดยวิธีต่อหมัด

2.2.4 การประสานมือโดยวิธีเหยียดนิ้ว

2.3 จุดกระทบของลูกวอลเลย์บอลกับแขน

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย (25 นาที)

ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน แบ่งกลุ่มแบบละความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน แล้วเริ่มฝึกทักษะย่อยด้วยตนเอง โดยครูทำหน้าที่ควบคุมดูแล และให้คำแนะนำแก่นักเรียน

การฝึกทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์)

1. ยืนท่าเตรียมพร้อม ยืนให้เท้าห่างกันประมาณ 1 ช่วงไหล่ เท้าทั้งสองขนานกัน หรือจะยืนแบบเท้าหน้าเท้าตามก็ได้

2. ถือลูกวอลเลย์บอลด้วยมือทั้งสองข้าง

3. โยนลูกวอลเลย์บอลขึ้นแล้วประสานมือทั้งสองข้างเข้าหากันเพื่อที่จะเริ่มการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์)

4. ปฏิบัติซ้ำ ๆ จนกระทั่งเกิดความชำนาญ

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ (5 นาที)

การเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์) จุดกระทบของลูกบอลกับแขนอยู่บริเวณตั้งแต่ข้อมือขึ้นมาจนถึงกึ่งกลางของกระดูกท่อนแขนล่างทั้งสองข้าง

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ (10 นาที)

1. ให้นักเรียนจับคู่กัน/ลูกบอล 1 ลูก ยืนห่างกันพอประมาณและปฏิบัติดังนี้

1.1 ให้นักเรียนโยนลูกวอลเลย์บอล แล้วเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์) ไปหาคู่ตัวเอง สลับกัน

1.2 ให้นักเรียนโยนลูกวอลเลย์บอลให้เพื่อนเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์) ได้มาที่เดียวแล้วสลับกันโยนและตีโต้กลับ

2. ให้นักเรียนทั้งคู่ตีโต้กันอย่างต่อเนื่อง 1 โยน ให้ได้มากที่สุด

6. สื่อแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกวอลเลย์บอล

2. ใบความรู้ เรื่อง ทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์)

3. ลานอเนกประสงค์ หรือโรงฝึกพลศึกษา

7. การวัดผลและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์ การประเมินผล
นักเรียนเข้าใจและอธิบาย ทักษะการเคลื่อนไหวและ ทักษะการเล่นลูกสองมือ ล่าง (อันเดอร์) ได้ (K)	การทดสอบย่อย	แบบทดสอบย่อย	
นักเรียนมีความสนใจและ ตั้งใจในการฝึกทักษะการ เคลื่อนไหวและทักษะการ เล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์) (P)	มีความสนใจและ ตั้งใจฝึก	แบบสังเกตพฤติกรรม ของผู้เรียน	ร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
นักเรียนสามารถปฏิบัติ ทักษะการเคลื่อนไหวและ ทักษะการเล่นลูกสองมือ ล่าง (อันเดอร์) ให้กับเพื่อน นักเรียนที่คู่กันได้ (A)	สังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม	แบบสังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม	ร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

8. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

9. ข้อเสนอแนะขกกกกิจองฝ่ายวิชาการ/ ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

10. ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร/ ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

11. บันทึกผลหลังการสอน

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)..... ผู้วิจัย

(นางสาวอรพรรณ ตุ่นมี)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ใบความรู้

เรื่อง การเล่นลูกสองมือล่าง (อันเตอร์)

การเล่นลูกสองมือล่าง (อันเตอร์) คือ การใช้แขนท่อนล่างทั้งสองแขนเล่นลูกวอลเลย์บอลพร้อม ๆ กัน เพื่อส่งลูกวอลเลย์บอล หรือบังคับลูกวอลเลย์บอลให้ลอยขึ้นสู่อากาศไปในทิศทางตามที่ต้องการ โดยผู้เล่นประสานมือเพื่อช่วยยึดแขนทั้งสองให้อยู่คู่ขนานระดับเดียวกัน

การเล่นลูกสองมือล่าง (อันเตอร์) ถือว่าเป็นทักษะพื้นฐานของการเล่นวอลเลย์บอลผู้ที่ฝึกเล่นใหม่ ๆ จะเล่นได้ดีด้นั้นขึ้นอยู่กับวิธีการฝึกทักษะพื้นฐานที่ถูกต้องตามลำดับขั้นของการฝึกทักษะขั้นพื้นฐานจะทำให้ทักษะในการเล่นพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งทักษะพื้นฐานของการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเตอร์) มีดังนี้

การยืนเตรียมพร้อมเพื่อเล่นลูกสองมือล่าง (อันเตอร์)

1. เท้า ยืนให้เท้าห่างกันประมาณ 1 ช่วงไหล่ เท้าทั้งสองขนานกันหรือจะยืนแบบเท้าหน้าเท้าตามก็ได้
2. งอเข่าและให้เข่าเข้าหากันเล็กน้อย ยกส้นเท้าขึ้นเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่บนปลายเท้า
3. แขนทั้งสองแขนยกขึ้นและงอเล็กน้อย หุบข้อศอกเข้าหากัน ข้อมืออยู่เหนือเข่า

การประสานมือเพื่อเล่นลูกสองมือล่าง (อันเตอร์)

1. การประสานมือโดยวิธีซ่อนมือ
2. การประสานมือโดยวิธีโอบหมัด

3. การประสานมือโดยวิธีต่อหมัด
4. การประสานมือโดยวิธีเหยียดนิ้ว

จุดกระทบของลูกวอลเลย์บอลกับแขน

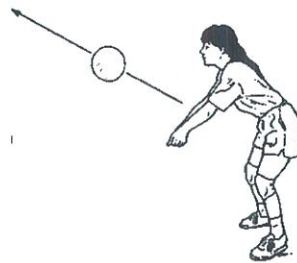
การเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์) จุดกระทบของลูกบอลกับแขนอยู่บริเวณตั้งแต่ข้อมือขึ้นมาจนถึงกึ่งกลางของกระดูกท่อนแขนล่างทั้งสองข้าง

การออกแรงเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์)

ก่อนที่ลูกวอลเลย์บอลจะตกลงมาผู้เล่นจะต้องเคลื่อนที่เข้าหาลูกบอล สายตามองลูกบอลในขณะเดียวกันให้เหยียดแขนไปด้านหน้าลำตัว พยายามให้ลูกวอลเลย์บอลสัมผัสหรือกระทบแขนท่อนล่างพร้อมๆ กันทั้งสองแขน เมื่อลูกบอลกระทบแขนให้ยกหัวให้ขึ้นเล็กน้อยเพื่อเป็นการบังคับทิศทางของลูกบอล ในขณะเดียวกันก็ให้เหยียดขาทั้งสองข้างขึ้นพร้อมๆ กันเพื่อเป็นการส่งแรงจากขา และลำตัวลำตัว แรงในการส่งจะมากหรือน้อยผู้เล่นต้องคาดคะเนความแรงของลูกวอลเลย์บอลที่พุ่งมากับแรงที่ส่งออกไปเพื่อให้ผู้อื่นเล่นได้ต่อไป

1. ลูกวอลเลย์บอลตั้งขึ้นในแนวตั้ง
2. ลูกวอลเลย์บอลกระทบคอนออกไปด้านหน้า

แบบทดสอบย่อย เรื่อง การเล่นเกมสองมือล่าง (อันเดอร์)

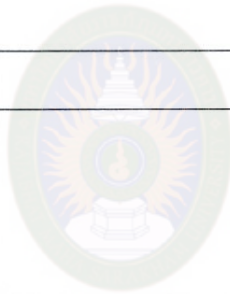
คำชี้แจง

1. แบบทดสอบมีจำนวนทั้งหมด 10 ข้อ 10 คะแนน
2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย (X) ทับตัวเลือกถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

<p>1. เพราะเหตุใดถึงมีการอบอุ่นร่างกายก่อนการเล่นกีฬา</p> <p>ก. เพื่อลดความตึงต้านในการแข่งขัน</p> <p>ข. เพื่อรอให้ผู้แข่งขันมาครบทุกคน</p> <p>ค. เพื่อเตรียมความพร้อมของร่างกาย</p> <p>ง. เพื่อรอให้กรรมการมาถึงสนาม</p>	<p>ง. รวบรวมมือให้นิ้วหัวแม่มือชิดติดกัน</p>
<p>2. ในการเล่นกีฬาบอลผู้เล่นห้ามใช้ส่วนใดของร่างกายมากที่สุด</p> <p>ก. เท้า</p> <p>ข. มือ</p> <p>ค. ศีรษะ</p> <p>ง. ลำตัว</p>	<p>7. การเล่นเกมสองมือล่าง ถ้าต้องการให้ลูกวอลเลย์บอลมีความแรงจะปฏิบัติอย่างไร</p> <p>ก. ก้าวเท้าตามขณะที่ตีลูกวอลเลย์บอลไปแล้ว</p> <p>ข. ยืดลำตัวมาก ๆ</p> <p>ค. เขยียดลำตัวและเข้าพร้อมกัน</p> <p>ง. เหวี่ยงแขนมาก</p>
<p>3. การเล่นเกมสองมือล่างนิยมเรียกชื่ออีกชื่อหนึ่งว่าอะไร</p> <p>ก. ลูกโอเวอร์</p> <p>ข. ลูกอันเดอร์</p> <p>ค. ลูกล่าง</p> <p>ง. ลูกทุกข้อ</p>	<p>8. การตั้งลูกบอลขึ้นตรง ๆ แขนทั้งสองข้างมีลักษณะอย่างไร</p> <p>ก. แขนเหยียดตั้งลดต่ำลงด้านหน้า</p> <p>ข. แขนเหยียดตั้งยกสูงขึ้นเหนือระดับไหล่</p> <p>ค. แขนเหยียดออกงอศอกเล็กน้อย</p> <p>ง. แขนเหยียดตั้งขนานกับพื้น</p>
<p>4. การเล่นเกมสองมือล่างใช้ส่วนใดของแขนปะทะกับลูกวอลเลย์บอล</p> <p>ก. บริเวณด้านนอกของแขนท่อนล่างทั้งสอง</p> <p>ข. บริเวณด้านในของแขนท่อนบนทั้งสอง</p> <p>ค. บริเวณด้านนอกของแขนท่อนบนทั้งสอง</p> <p>ง. บริเวณด้านในของแขนท่อนล่างทั้งสอง</p>	<p>9. การเล่นเกมสองมือล่าง ลำตัวจะอยู่ในลักษณะใด</p> <p>ก. โน้มไปทางด้านหน้าลักษณะยืดลำตัวขึ้น</p> <p>ข. เอนไปทางด้านหลังลักษณะยืดลำตัวขึ้น</p> <p>ค. ลำตัวตรงยืดขึ้น</p> <p>ง. โน้มไปทางด้านข้างลักษณะยืดลำตัวขึ้น</p>
<p>5. การประสานมือเล่นเกมสองมือล่างมีวิธีที่จะทำให้มือทั้งสองข้างแนบชิดกันที่ลักษณะ</p> <p>ก. 2 ลักษณะ</p> <p>ข. 3 ลักษณะ</p> <p>ค. 4 ลักษณะ</p> <p>ง. 5 ลักษณะ</p>	<p>10. ข้อใดไม่ใช่ท่าในการอันเดอร์ลูกวอลเลย์บอล</p> <p>ก. ยกเส้นเท้าขึ้นเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่ที่ปลายเท้าทั้งสองข้าง</p> <p>ข. ยืนเท้าหน้าเท้าตามห่างกันประมาณ 1 ช่วงไหล่</p> <p>ค. คนหนึ่งนั่งแยกขา ขาเหยียดตั้งประสานมืออยู่ในท่าที่ถูกต้อง แขนเหยียดตั้ง</p> <p>ง. ย่อเข่าลงให้เข้าเลยปลายเท้าเล็กน้อย</p>
<p>6. ข้อใดไม่ใช่วิธีการประสานมือโดยการซ้อนมือ</p> <p>ก. ใช้มือใดมือหนึ่งกำหัด</p> <p>ข. หายมือทั้งสองข้าง</p> <p>ค. เอามือหนึ่งไปวางซ้อนทับอีกมือหนึ่ง</p>	<p>ง. ย่อเข่าลงให้เข้าเลยปลายเท้าเล็กน้อย ก้มตัวให้หัวไหล่อยู่ในแนวระดับของเข่า</p>

เฉลยแบบทดสอบย่อย

ข้อที่	คำตอบ
1	ค
2	ก
3	ข
4	ง
5	ข
6	ก
7	ค
8	ง
9	ก
10	ค

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรม					สรุป	
		ความตั้งใจในการเรียน (3)	ความสนใจและการซักถาม (3)	การทำงานตรงต่อเวลา (3)	การตอบคำถาม (3)	การมีส่วนร่วมในกิจกรรม (3)	รวม (15)	ผ่าน/ไม่ผ่าน
28.								
29.								
30.								
31.								
32.								
33.								
34.								
35.								
36.								
37.								
38.								
39.								
40.								
41.								
42.								

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมผู้เรียน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	ปานกลาง (2)	ควรปรับปรุง (1)
1. ความตั้งใจในการเรียน 1.1 ไม่คุยและเล่นกัน 1.2 มีสมาธิจดจ่อ 1.3 จดบันทึก	ปฏิบัติได้ทั้ง 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ
2. ความสนใจและการซักถาม 2.1 ถามในหัวข้อที่ไม่เข้าใจ 2.2 บันทึกคำถามและคำตอบ 2.3 กล้าแสดงออก	ปฏิบัติได้ทั้ง 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ
3. การทำงานตรงต่อเวลา 3.1 ทำงานเสร็จทันเวลา 3.2 ทำงานถูกต้องและชัดเจน 3.3 ทำงานเป็นระเบียบ เรียบร้อย	ปฏิบัติได้ทั้ง 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ
4. การตอบคำถาม 4.1 มีส่วนร่วมในการตอบ คำถาม 4.2 ตอบคำถามตรงตาม ประเด็น 4.3 ตอบคำถามถูกต้อง	ปฏิบัติได้ทั้ง 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ
5. การมีส่วนร่วมในกิจกรรม 5.1 ให้ความร่วมมือ 5.2 ให้การช่วยเหลือ 5.3 มีความกระตือรือร้น	ปฏิบัติได้ทั้ง 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินกำหนดไว้
ดังนี้

3	หมายถึง	ดี
2	หมายถึง	ปานกลาง
1	หมายถึง	ควร

การแปลความหมายคะแนน

คะแนน	12 – 15	คะแนน	หมายถึง	ดี
คะแนน	8 – 11	คะแนน	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนน	5 – 7	คะแนน	หมายถึง	ควรปรับปรุง

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2/2563

สมาชิกของกลุ่ม

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....

ลำดับที่	พฤติกรรม	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	ร่วมกับเพื่อนด้วยความเต็มใจ			
2.	มีการปรึกษาหารือและมีการวางแผนร่วมกันก่อนทำงาน			
3.	มีความกระตือรือร้นในการทำงาน			
4.	รับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย			
5.	ใช้เวลาทำงานอย่างเหมาะสม			
รวม				

บันทึกเพิ่มเติม

.....
 .....
 .....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ผลงานหรือพฤติกรรมสมบูรณ์ชัดเจน	= ดี	ให้ 3 คะแนน
ผลงานหรือพฤติกรรมมีข้อบกพร่องบางส่วน	= พอใช้	ให้ 2 คะแนน
ผลงานหรือพฤติกรรมมีข้อบกพร่องเป็นส่วนใหญ่	= ปรับปรุง	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12 - 15	ดี
8 - 11	พอใช้
ต่ำกว่า 8	ปรับปรุง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้และให้คะแนนแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนของแบบประเมิน

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
		5	4	3	2	1
1	หน่วยการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ เหมาะสมและมีรายละเอียดที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน					
2	แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องสัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้					
3	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนร้อยรัดสัมพันธ์กัน					
4	การเขียนสาระสำคัญในแผนถูกต้อง					
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ					
6	จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการและเจตคติ					
7	จุดประสงค์การเรียนรู้เรียงลำดับพฤติกรรมจากง่ายไปยาก					
8	กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมกับคาบเวลา					
9	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ					
10	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และระดับชั้นของนักเรียน					
11	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง					
12	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิดของนักเรียน					
13	กิจกรรมเน้นให้นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง					
14	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องแทรกคุณธรรมและค่านิยมที่ดีงาม					
15	วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความหลากหลาย					
16	วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ					
17	นักเรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง					
18	นักเรียนทำชิ้นงานที่ได้ใช้ความรู้ ความคิดมากกว่าการทำตามที่ครูกำหนด					
19	มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					

ระดับคุณภาพของผลงาน

5	หมายถึง	คุณภาพในระดับดีเยี่ยม	4	หมายถึง	คุณภาพในระดับดีมาก
3	หมายถึง	คุณภาพในระดับดี	2	หมายถึง	คุณภาพในระดับพอใช้
1	หมายถึง	คุณภาพในระดับปรับปรุง			

ข้อเสนอแนะ

ด้านเนื้อหาสาระ

.....

.....

.....

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ด้านการวัดและประเมินผล

.....

.....

.....

ด้านอื่น ๆ (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

...../...../.....

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง ความรู้ทั่วไปกีฬาวอลเลย์บอล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

- คำชี้แจง
1. แบบทดสอบมีจำนวนทั้งหมด 40 ข้อ 20 คะแนน ใช้เวลา 50 นาที
  2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว แล้วทำเครื่องหมาย (X) ลงในกระดาษคำตอบที่กำหนดให้ เช่น ถ้านักเรียนเลือกตอบตัวเลือก ค ให้นักเรียนปฏิบัติดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1			X	

3. เขียนชื่อ - สกุล ระดับชั้น เลขที่ ที่ด้านบนกระดาษคำตอบ
4. อย่าขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบ
5. หากมีข้อสงสัยให้สอบถามกรรมการคุมสอบโดยตรง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง ความรู้ทั่วไปกีฬาวอลเลย์บอล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

<p>1. กีฬาวอลเลย์บอลเกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศใด</p> <p>ก. อินโดนีเซีย ข. ฟิlipปินส์</p> <p>ค. สหรัฐอเมริกา ง. เกาหลี</p> <p>2. ผู้คิดค้นกีฬาวอลเลย์บอลคือใคร</p> <p>ก. นายพอล ลิปป์ ข. นายเจ พิสเซอร์</p> <p>ค. นายซาคสเทท ง. นายมอร์แมน</p> <p>3. สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ มีชื่อย่อว่าอย่างไร</p> <p>ก. I.F.V.B ข. B.I.F.V</p> <p>ค. F.I.V.B ง. I.V.B.F</p> <p>4. โรงเรียนแห่งแรกของประเทศไทยที่มีการเรียนการสอนวิชาวอลเลย์บอล คือโรงเรียนใด</p> <p>ก. โรงเรียนพลศึกษา</p> <p>ข. โรงเรียนพหลานามัย</p> <p>ค. โรงเรียนพลศึกษากลาง</p> <p>ง. โรงเรียนฝึกหัดครูพหลานามัย</p> <p>5. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับกติกากีฬา วอลเลย์บอล</p> <p>ก. สนามเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้าง 10 ยาว 20 เมตร</p> <p>ข. แถบข้างเป็นแถบสีขาว 2 เส้นกว้าง 5 เซนติเมตร ยาว 50 เซนติเมตร</p> <p>ค. หมายเลขที่ติดเสื้อได้คือเบอร์ 1 - 18 เท่านั้น</p> <p>ง. เสออากาศเป็นแท่งกลมนิยมใช้สีขาว-ดำ</p> <p>6. ข้อใดไม่ใช่กติกาในการเล่นวอลเลย์บอล</p> <p>ก. ผู้เล่นใช้อวัยวะทุกส่วนในการเล่นบอลได้</p> <p>ข. ผู้เล่นคนเดียวจะเล่นบอลติดกัน 2 ครั้งไม่ได้</p> <p>ค. ผู้เล่นแต่ละทีมต้องไม่ล้ำเส้นแบ่งแดนกัน</p> <p>ง. ผู้เล่นแต่ละทีมต้องไม่ถูกตัวผู้เล่นอีกฝ่าย</p>	<p>7. ในการเล่นวอลเลย์บอลผู้เล่นต้องใช้ส่วนใดของร่างกายมากที่สุด</p> <p>ก. เท้า ข. มือ</p> <p>ค. ศีรษะ ง. ลำตัว</p> <p>8. ข้อใดไม่ใช่วิธีการเล่นลูกสองมือล่าง</p> <p>ก. สไลด์เท้ารับลูก</p> <p>ข. การยืนต้องมีเท้านำเท้าตาม</p> <p>ค. ประสานมือทั้งสองติดกัน</p> <p>ง. มือจะต้องสัมผัสบอลระดับเข่าเท่านั้น</p> <p>9. การเล่นลูกสองมือล่างควรให้บอลกระทบมือระดับใด</p> <p>ก. ระดับเข่า ข. ระดับหน้าผาก</p> <p>ค. ระดับอก ง. ระดับเอว</p> <p>10. ข้อใดไม่ใช่ทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง</p> <p>ก. ใช้แขนทั้งสองตีลูกบอลพร้อม ๆ กัน</p> <p>ข. ยืนเต็มเท้าเพื่อการทรงตัวที่ดี</p> <p>ค. มือทั้งสองประสานกัน</p> <p>ง. การยืนที่มีเท้านำเท้าตาม</p> <p>11. การเล่นลูกสองมือล่างลูกบอลจะถูกบริเวณใดของแขน จึงจะถูกต้องที่สุด</p> <p>ก. แขนท่อนล่าง เหนือข้อมือ 5 เซนติเมตร</p> <p>ข. แขนท่อนล่าง เหนือข้อมือ 10 เซนติเมตร</p> <p>ค. แขนท่อนล่าง เหนือข้อมือ 12 เซนติเมตร</p> <p>ง. แขนท่อนล่าง เหนือข้อมือ 15 เซนติเมตร</p> <p>12. ข้อใดเป็นทักษะพื้นฐานที่เข้มงวดที่สุดในการเล่นวอลเลย์บอล</p> <p>ก. การเสิร์ฟ ข. การตบ</p> <p>ค. การเล่นลูกสองมือล่าง</p> <p>ง. การเล่นลูกสองมือบน</p>
---	--

13. ข้อใดไม่ใช่โอกาสที่จะเล่นลูกสองมือล่าง
- เพื่อส่งลูกบอลให้ตัวเล่นลูกสองมือบนตั้งตบ
  - เพื่อส่งบอลข้ามตาข่ายไปฝ่ายตรงข้าม
  - เพื่อตีบอลครั้งที่ 2 สำหรับตบ
  - เพื่อใช้ในการเสิร์ฟบอล
14. การเล่นลูกสองมือล่าง ถ้าลูกสัมผัสข้อมือวิธีลูกบอลจะเป็นอย่างไร
- ทำให้ลูกแรง เปลี่ยนทิศทางการเล่น
  - ทำให้ลูกเบา คนต่อไปจะเล่นต่อง่าย
  - ทำให้ลูกแรง วิธีลูกบอลดี
  - ทำให้ลูกเบาและเปลี่ยนทิศทางการเล่น
15. ในขณะที่การแข่งขันฝ่ายตรงข้ามตบลูกบอลอย่างแรง อีกฝ่ายหนึ่งควรรับลูกบอลลักษณะใด
- แรงมากก็แรงไป
  - ยกแขนขึ้นตีตามความถนัดตนเอง
  - รับลูกเกร็งข้อศอกแล้วผ่อนข้อมือ
  - ปล่อยลูกให้ตกพื้น
16. ผู้ที่ทำหน้าที่เล่นลูกสองมือบนส่วนใหญ่จะเล่นลูกครั้งที่เท่าไร
- ลูกที่ 1
  - ลูกที่ 2
  - ลูกที่ 3
  - ข้อ ก. และ ค. ถูก
17. นักเรียนคิดว่าตำแหน่งที่เหมาะสมจะเล่นลูกสองมือบนได้ดีที่สุด คือตำแหน่งใด
- ตำแหน่งกลางหลัง
  - ตำแหน่งกลางหน้า
  - ตำแหน่งหน้าซ้าย
  - ตำแหน่งหน้าขวา
18. เป้าหมายสำคัญของการเล่นลูกสองมือบนเพื่ออะไร
- ส่งลูกบอลให้เพื่อนเล่นลูกสองมือล่าง
  - เพื่อให้เพื่อนในทีมตบลูกบอล
  - เพื่อความแม่นยำในการเล่นลูกไปฝั่งตรงข้าม
  - เพื่อส่งลูกบอลหลอกคู่ต่อสู้
19. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องในการยืนเล่นลูกสองมือบน
- ยืนเท้าทั้งสองแยกห่างกัน 1 ช่วงไหล่
  - ยืนถ่ายน้ำหนักตัวไปมาเพื่อสะดวกในการเล่น
  - ยืนเต็มเท้าเพื่อการทรงตัวที่ดีและเคลื่อนที่
  - ยืนให้มือเท้าหน้าเท้าตาม
20. การวางมือเล่นลูกสองมือบน ควรปฏิบัติอย่างไร
- วางเหนือหน้าผาก ห่างจากลูกบอล 10 เซนติเมตร
  - วางเหนือหน้าผาก ห่างจากลูกบอล 20 เซนติเมตร
  - วางระดับศีรษะ ห่างจากลูกบอล 10 เซนติเมตร
  - วางยึดสุดแขนของตนเอง
21. ลูกที่เกิดจากการเล่นลูกสองมือบนจะเป็นลักษณะอย่างไร
- ลูกที่แรงและเร็ว
  - ลูกจะโค้งและช้า
  - เป็นลูกที่บังคับทิศทางไม่ได้
  - เป็นลูกที่ควบคุมทิศทางได้ง่าย
22. การเล่นลูกสองมือบนนิ้วในข้อใดที่ช่วยควบคุมทิศทางของลูกบอล
- นิ้วนาง
  - นิ้วชี้
  - นิ้วกลาง
  - นิ้วหัวแม่มือ
23. ข้อใดกล่าวถูกต้องในเรื่องเล่นลูกสองมือบน
- การเล่นลูกสองมือบนใช้นิ้ว 2 นิ้ว คือนิ้วชี้และนิ้วกลาง
  - การเล่นลูกสองมือบนนิ้วที่สำคัญที่สุด คือนิ้วชี้
  - นิ้วกลางช่วยควบคุมทิศทางของลูกบอล
  - การเล่นลูกสองมือบนต้องใช้แรงส่งจากแขนและข้อมือ
24. การเสิร์ฟลูกมือล่าง ผู้เล่นจะใช้มือสัมผัสลูกที่อยู่ระดับใด
- ระดับเอว
  - สูงกว่าไหล่
  - ศีรษะ
  - เหนือศีรษะ

25. ในการเสิร์ฟลูกมือล่างถ้าคนถนัดมือซ้ายจะต้องวางเท้าในลักษณะใด
- เท้าชิดติดกัน
  - เท้าทั้งสองข้างเสมอกัน
  - เท้าขวาก้าวออกไปข้างหน้า
  - เท้าซ้ายก้าวออกไปข้างหน้า
26. ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งเสิร์ฟ เมื่อลูกเสียวจะเลื่อนไปยืนในตำแหน่งใดต่อไป
- กลางหน้า
  - หน้าขวา
  - หลังซ้าย
  - กลางหลัง
27. ลูกที่ฝ่ายตรงข้ามเสิร์ฟพามา เรานิยมใช้ทักษะข้อใดมากที่สุดในการรับลูกบอล
- การตบ
  - การเล่นลูกสองมือล่าง
  - การเล่นลูกสองมือบน
  - การสกัดกั้น
28. การเสิร์ฟข้อใดถือว่าเป็นลูกดี
- นุชโยนบอลและเสิร์ฟออกจากมือ บอลถูกตาข่ายและบอลลงแดนตรงข้าม
  - นิตโยนบอลและเสิร์ฟออกจากมือ บอลถูกตาข่ายและบอลลงแดนตนเอง
  - น้อยโยนบอลและเสิร์ฟเท้าเหยียบเส้นหลังก่อนบอลออกจากมือ
  - นินยืนตำแหน่งกลางหลังแล้วเสิร์ฟลูกบอลลงในแดนตรงข้าม
29. ในการเสิร์ฟผู้เล่นต้องเสิร์ฟภายในกี่วินาทีหลังจากได้สัญญาณนกหวีด
- 5 วินาที
  - 7 วินาที
  - 8 วินาที
  - 10 วินาที
30. ตำแหน่งการยืนเสิร์ฟข้อใดกล่าวถูกต้องที่สุด
- สามารถยืนเหยียบเส้นหลังได้
  - ยืนเสิร์ฟได้ในกรอบ 3 เมตรเท่านั้น
  - ยืนหลังเส้น และออกนอกกรอบสนามได้
  - ยืนหลังเส้น แต่ออกนอกกรอบสนามไม่ได้
31. การฝึกหัดเสิร์ฟบอลไม่จำเป็นต้องใช้พื้นฐานข้อใด
- การโยนบอล
  - การเหวี่ยงแขน
  - จุดที่มีมือกระทบลูกบอล
  - การยืนในตำแหน่งเสิร์ฟ
32. เมื่อเริ่มทำการแข่งขันตำแหน่งที่เสิร์ฟคนแรกคือตำแหน่งใด
- หน้าขวา
  - หลังขวา
  - กลางหลัง
  - กลางหน้า
33. ถ้าเราใช้การสกัดกั้นสองคน ควรเป็นตำแหน่งใด
- หน้าซ้าย - หลังขวา
  - หน้าขวา - กลางหลัง
  - หน้าซ้าย - กลางหน้า
  - กลางหลัง - กลางหน้า
34. การตบลูกที่ได้ผลดีขึ้นอยู่กับผู้เล่นข้อใด
- ผู้เสิร์ฟ
  - ผู้ที่รับลูกคนแรก
  - ผู้จัดการทีม
  - ผู้เล่นที่อยู่หน้าซ้ายเสมอ
35. ทำยืนเตรียมความพร้อม ในการสกัดกั้นควรยกมือทั้งสองระดับใด
- ระดับไหล่
  - ระดับอก
  - ระดับศีรษะ
  - ยกเหนือศีรษะ

36. สถานการณ์ในข้อใด เป็นการตบลูกวอลเลย์บอล
ได้ดีที่สุด

- ก. ด.ช.ใจดีใช้ข้อมือในการตีลูก
- ข. ด.ช.ใจเย็นใช้หลังมือในการตีลูก
- ค. ด.ช.ใจร้อนใช้ฝ่ามือในการตีลูก
- ง. ด.ช.ใจถึงใช้ปลายนิ้วมือในการตีลูก

37. ตำแหน่งในข้อใดที่สามารถตบลูกบอลได้ดี
ที่สุดคือ

- ก. ตำแหน่งหน้าซ้าย - หน้าขวา
- ข. ตำแหน่งหน้าขวา - กลางหลัง
- ค. ตำแหน่งกลางหลัง - หน้าซ้าย
- ง. ตำแหน่งหลังขวา - หลังซ้าย

38. การสกดกันเป็นหน้าที่ของผู้เล่นตำแหน่งใด

- ก. ผู้เล่นสามคนแดนหน้า
- ข. ผู้เล่นสามคนแดนหลัง
- ค. ผู้ที่เป็นหัวหน้าทีม
- ง. ผู้เสิร์ฟ

39. ผู้เล่นตำแหน่งที่ 3 ยืนที่จุดใด

- ก. จุดเสิร์ฟ
- ข. หน้าขวา
- ค. กลางซ้าย
- ง. กลางหน้า

40. กีฬาวอลเลย์บอลใช้ผู้เล่นฝ่ายละกี่คน

- ก. 5 คน
- ข. 6 คน
- ค. 7 คน
- ง. 8 คน

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง ความรู้ทั่วไปกีฬาวอลเลย์บอล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	คำตอบ	ข้อที่	คำตอบ
1	ค	21	ง
2	ง	22	ก
3	ค	23	ง
4	ง	24	ก
5	ค	25	ค
6	ค	26	ง
7	ข	27	ข
8	ง	28	ก
9	ง	29	ค
10	ข	30	ง
11	ข	31	ง
12	ค	32	ข
13	ง	33	ค
14	ก	34	ข
15	ค	35	ก
16	ข	36	ค
17	ข	37	ก
18	ข	38	ก
19	ค	39	ง
20	ก	40	ข

แบบประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและให้คะแนนความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินดังต่อไปนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความข้อนั้นมีความสอดคล้องกับระดับคำถามตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด
0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความข้อนั้นมีความสอดคล้องกับระดับคำถามตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด
-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความข้อนั้นมีความสอดคล้องกับระดับคำถามตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด

ข้อสอบ	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. กีฬาวอลเลย์บอลเกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศใด ก. อินโดนีเซีย ข. ฟิลิปปีนส์ ค. สหรัฐอเมริกา ง. เกาหลี	+1	0	-1	
2. ผู้คิดค้นกีฬาวอลเลย์บอลคือใคร ก. นายพอล ลิปป์ค ข. นายเจ พิสเซอร์ ค. นายชาคสเทท ง. นายมอร์แมน				
3. สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ มีชื่อย่อว่าอย่างไร ก. I.F.V.B ข. B.I.F.V ค. F.I.V.B ง. I.V.B.F				
4. โรงเรียนแห่งแรกของประเทศไทยที่มีการเรียนการสอนวิชาวอลเลย์บอล คือโรงเรียนใด ก. โรงเรียนพลศึกษา ข. โรงเรียนพลาณามัย ค. โรงเรียนพลศึกษากลาง ง. โรงเรียนฝึกหัดครูพลาณามัย				
5. การเล่นกีฬาวอลเลย์บอลต้องอาศัยคุณธรรมข้อใด ก. ความอดทน ข. ความรอบคอบ ค. ความกล้าหาญ ง. ความสามัคคี				

ข้อสอบ	คะแนนความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>17. การเล่นเกมสองมือล่าง ถ้าลูกสัมผัสข้อมือวิถีลูกบอลจะเป็นอย่างไร</p> <p>ก. ทำให้ลูกแรง เปลี่ยนทิศทางการเล่น</p> <p>ข. ทำให้ลูกเบา คนต่อไปจะเล่นต่อง่าย</p> <p>ค. ทำให้ลูกแรง วิถีลูกบอลดี</p> <p>ง. ทำให้ลูกเบาและเปลี่ยนทิศทางการเล่น</p>				
<p>18. ในขณะที่ทำการแข่งขันฝ่ายตรงข้ามตบลูกบอลอย่างแรง อีกฝ่ายหนึ่งควรรับลูกบอลลักษณะใด</p> <p>ก. แรงมากก็แรงไป</p> <p>ข. ยกแขนขึ้นตีตามความถนัดตนเอง</p> <p>ค. รับลูกเกร็งข้อศอกแล้วผ่อนข้อมือ</p> <p>ง. ปล่อยลูกให้ตกพื้น</p>				
<p>19. ข้อใดไม่ใช่ที่มาของแรงที่นักกีฬาจะเล่นเกมสองมือบน</p> <p>ก. นิ้วมือทุกนิ้ว ข. ข้อมือ</p> <p>ค. หัวเข่า ง. แขนท่อนล่าง</p>				
<p>20. ผู้ที่ทำหน้าที่เล่นเกมสองมือบนส่วนใหญ่จะเล่นเกมครั้งที่เท่าไร</p> <p>ก. ลูกที่ 1 ข. ลูกที่ 2</p> <p>ค. ลูกที่ 3 ง. ข้อ ก. และ ค. ลูก</p>				
<p>21. นักเรียนคิดว่าตำแหน่งที่เหมาะสมจะเล่นเกมสองมือบนได้ดีที่สุด คือตำแหน่งใด</p> <p>ก. ตำแหน่งกลางหลัง ข. ตำแหน่งกลางหน้า</p> <p>ค. ตำแหน่งหน้าซ้าย ง. ตำแหน่งหน้าขวา</p>				
<p>22. เป้าหมายสำคัญของการเล่นเกมสองมือบนเพื่ออะไร</p> <p>ก. ส่งลูกบอลให้เพื่อนเล่นเกมสองมือล่าง</p> <p>ข. เพื่อให้เพื่อนในทีมตบลูกบอล</p> <p>ค. เพื่อความแม่นยำ ในการเล่นเกมไปฝั่งตรงข้าม</p> <p>ง. เพื่อส่งลูกบอลหลอกคู่ต่อสู้</p>				

ข้อสอบ	คะแนนความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
38. เมื่อเริ่มทำการแข่งขันตำแหน่งที่เสิร์ฟคนแรกคือ ตำแหน่งใด ก. หน้าขวา ข. หลังขวา ค. กลางหลัง ง. กลางหน้า	+1	0	-1	
39. ถ้าเราใช้การสกัดกันสองคน ควรเป็นตำแหน่งใด ก. หน้าซ้าย – หลังขวา ข. หน้าขวา - กลางหลัง ค. หน้าซ้าย – กลางหน้า ง. กลางหลัง – กลางหน้า				
40. ข้อใดไม่เกี่ยวข้องกับการตบลูกบอลที่ได้ผลดีและมี ประสิทธิภาพ ก. ความสูงของลูกบอล ข. ความเร็วของลูกบอล ค. ความแรงของลูกบอล ง. ความอ่อนตัวของนักกีฬา				
41. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องตามหลักการสกัดกัน ก. ยืนแยกเท้าออกประมาณ 1 ช่วงไหล่ ข. มือทั้งสองยกขึ้นกางฝ่ามือออก ค. งอเข่าเล็กน้อยเพื่อสปริงข้อเท้า ง. ศีรษะตั้งตรง มองหันไปด้านหลัง				
42. การตบลูกที่ได้ผลดีขึ้นอยู่กับผู้เล่นข้อใด ก. ผู้เสิร์ฟ ข. ผู้ที่รับลูกคนแรก ค. ผู้จัดการทีม ง. ผู้เล่นที่อยู่หน้าซ้ายเสมอ				
43. ทำความพร้อม ในการสกัดกันควรยกมือทั้งสอง ระดับใด ก. ระดับไหล่ ข. ระดับอก ค. ระดับศีรษะ ง. ยกเหนือศีรษะ				

ข้อสอบ	คะแนนความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
44. สถานการณ์ในข้อใด เป็นการตบลูกวอลเลย์บอลได้ดีที่สุด ก. ด.ช.ใจดีใช้ข้อมือในการตีลูก ข. ด.ช.ใจเย็นใช้หลังมือในการตีลูก ค. ด.ช.ใจร้อนใช้ฝ่ามือในการตีลูก ง. ด.ช.ใจถึงใช้ปลายนิ้วมือในการตีลูก	+1	0	-1	
45. ตำแหน่งในข้อใดที่สามารถตบลูกบอลได้ดีที่สุดคือ ก. ตำแหน่งหน้าซ้าย - หน้าขวา ข. ตำแหน่งหน้าขวา - กลางหลัง ค. ตำแหน่งกลางหลัง - หน้าซ้าย ง. ตำแหน่งหลังขวา - หลังซ้าย				
46. ในการเล่นแข่งขัน ถ้าทีม ก เสรีฟมาแล้วทีม ข ตั้งลูกให้เพื่อนตบลูกบอลลงในแดนของตนเอง ผลการตัดสินนักเรียนคิดว่าเป็นอย่างไร ก. ฝ่าย ข ได้คะแนน 1 คะแนน ข. ฝ่าย ก ได้คะแนน 1 คะแนน ค. ให้ฝ่าย ก เสรีฟใหม่ ง. เปลี่ยนให้ ฝ่าย ข เสรีฟ				
47. ลูกที่นักกีฬาสามารถตบลูกได้ดีจะได้มาจากตำแหน่งใด ก. ผู้เสิร์ฟฝ่ายตรงข้าม ข. ผู้เล่นกลางหน้า ค. ผู้เล่นหลังซ้าย ง. ผู้เล่นลูกสองมือบน				
48. การสกัดกันเป็นหน้าที่ของผู้เล่นตำแหน่งใด ก. ผู้เล่นสามคนแดนหน้า ข. ผู้เล่นสามคนแดนหลัง ค. ผู้ที่เป็นหัวหน้าทีม ง. ผู้เสิร์ฟ				

ข้อสอบ	คะแนนความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
49. ผู้เล่นตำแหน่งที่ 3 ยืนที่จุดใด ก. จุดเสิร์ฟ ข. หน้าขวา ค. กลางซ้าย ง. กลางหน้า				
50. กีฬาวอลเลย์บอลใช้ผู้เล่นฝ่ายละกี่คน ก. 5 คน ข. 6 คน ค. 7 คน ง. 8 คน				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

...../...../.....

แบบวัดทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2/2563 มีดังต่อไปนี้

1. แบบวัดทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์)
2. แบบวัดทักษะการเล่นลูกสองมือบน (เซ็ต)
3. แบบวัดทักษะการเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอล
4. แบบวัดทักษะการตบลูกวอลเลย์บอล
5. แบบวัดทักษะการสกัดกั้น (ป้องกันการตบ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบวัดทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์)

ทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์)

วัตถุประสงค์

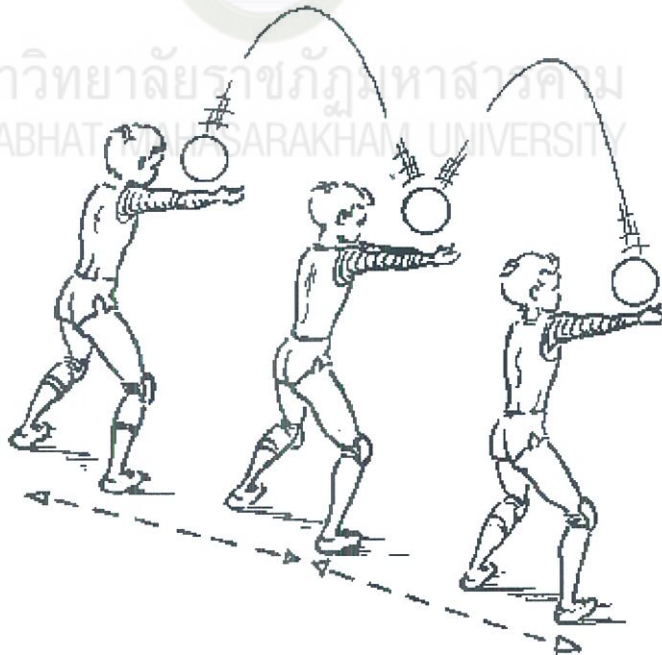
เพื่อวัดความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์)

อุปกรณ์

ลูกวอลเลย์บอล

วิธีทดสอบ

ให้ผู้รับการทดสอบพร้อมด้วยลูกวอลเลย์บอลยืนเป็นแถวหน้ากระดาน 2 แถว ๆ ละเท่า ๆ กัน แต่ละคนในแถวยืนห่างกัน 2 ช่วงแขน เมื่อได้ยินเสียงสัญญาณ “เริ่ม” ให้ผู้รับการทดสอบเริ่มอันเดอร์ลูกวอลเลย์บอล

ภาพที่ 1 การเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์)

การให้คะแนน

คิดคะแนนจากจำนวนครั้งที่ทดสอบได้

เกณฑ์การประเมินทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (อินเดอร์)

ระดับความสามารถ	จำนวนครั้ง	คะแนน	หมายเหตุ
ดีมาก	5 ขึ้นไป	5	
ดี	4	4	
ปานกลาง	3	3	
ต่ำ	2	2	
ต่ำมาก	1	1	

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบวัดทักษะการเล่นลูกสองมือบน (เซ็ต)

ทักษะการเล่นลูกสองมือบน (เซ็ต)

วัตถุประสงค์

เพื่อวัดความสามารถในการเล่นลูกสองมือบน (เซ็ต)

อุปกรณ์

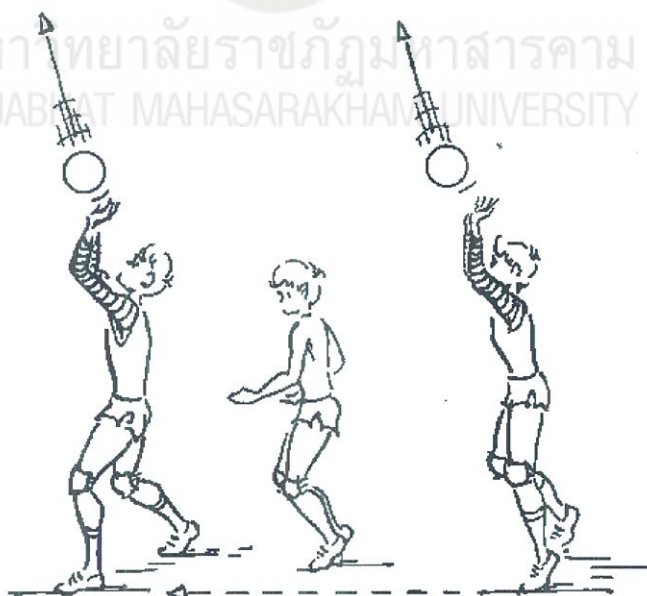
ลูกวอลเลย์บอล

วิธีทดสอบ

ให้ผู้รับการทดสอบพร้อมด้วยลูกวอลเลย์บอลยืนเป็นแถวหน้ากระดาน 2 แถว ๆ ละเท่า ๆ กัน แต่ละคนในแถวยืนห่างกัน 2 ช่วงแขน เมื่อได้ยินเสียงสัญญาณ “เริ่ม” ให้ผู้รับการทดสอบเริ่มอันเดอร์ลูกวอลเลย์บอล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาพที่ 2 การเล่นลูกสองมือบน (เซ็ต)

การให้คะแนน

คิดคะแนนจากจำนวนครั้งที่ทดสอบได้

เกณฑ์การประเมินทักษะการเล่นลูกสองมือบน (เซ็ต)

ระดับความสามารถ	จำนวนครั้ง	คะแนน	หมายเหตุ
ดีมาก	5 ขึ้นไป	5	
ดี	4	4	
ปานกลาง	3	3	
ต่ำ	2	2	
ต่ำมาก	1	1	

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบวัดทักษะการเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอล

ทักษะการเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอล

วัตถุประสงค์

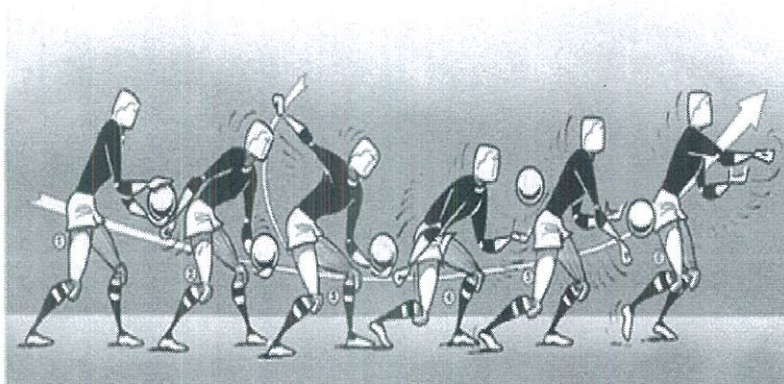
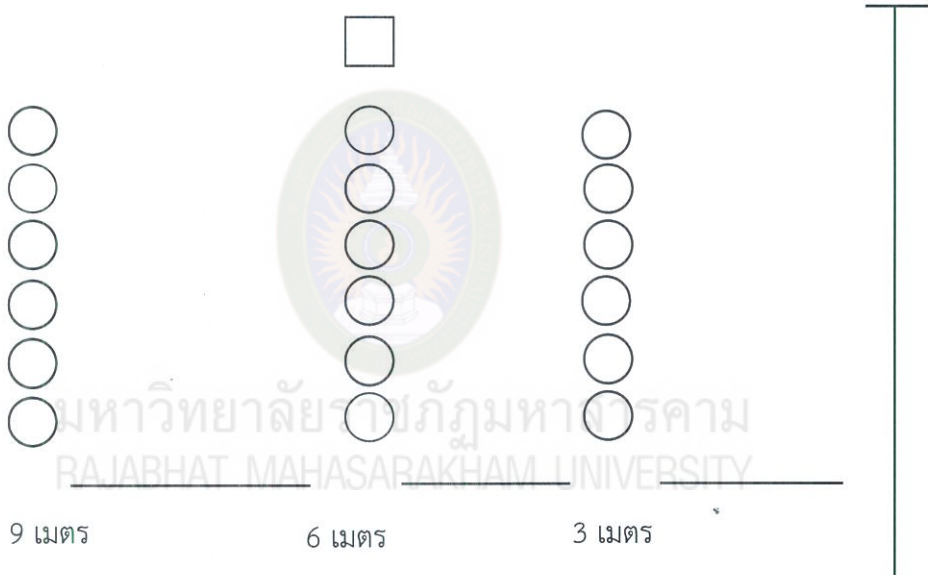
เพื่อวัดความสามารถในการเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอล

อุปกรณ์

ลูกวอลเลย์บอล

วิธีทดสอบ

ให้ผู้รับการทดสอบยืนหันหน้าหาดาข่ายหน้ากระดานสองแถว ยืนห่างจากตาข่าย 3 เมตร แล้วเสิร์ฟลูกมือล่างให้ข้ามตาข่าย จากนั้นยืนห่างจากตาข่าย 6 เมตร, 9 เมตร ตามลำดับ แล้วเสิร์ฟลูกมือล่างข้ามตาข่าย

ภาพที่ 3 การเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอล

การให้คะแนน

คิดคะแนนจากจำนวนครั้งที่ทดสอบได้

เกณฑ์การประเมินทักษะการตบลูกวอลเลย์บอล

ระดับความสามารถ	จำนวนครั้ง	คะแนน	หมายเหตุ
ดีมาก	5 ขึ้นไป	5	
ดี	4	4	
ปานกลาง	3	3	
ต่ำ	2	2	
ต่ำมาก	1	1	

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบวัดทักษะการตบลูกวอลเลย์บอล

ทักษะการตบลูกวอลเลย์บอล

วัตถุประสงค์

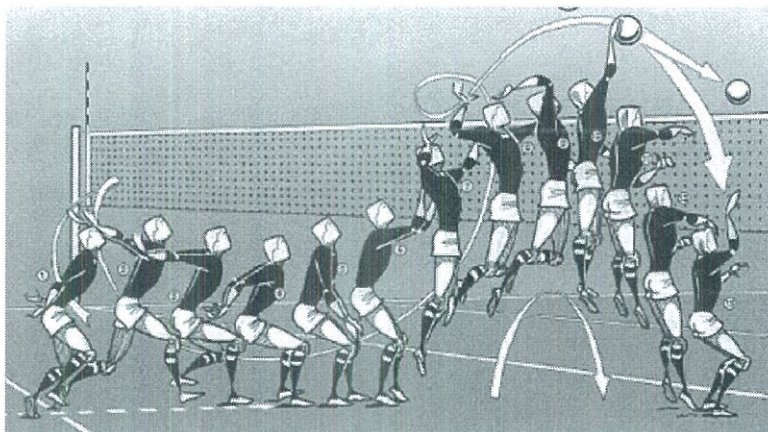
เพื่อวัดความสามารถในการตบลูกวอลเลย์บอล

อุปกรณ์

ลูกวอลเลย์บอล

วิธีทดสอบ

ให้ผู้รับการทดสอบยืนหน้ากระดานหันหน้าหาตาข่าย ห่างจากตาข่าย 3 เมตร จากนั้นฝึกการกระโดดขึ้นตบลูกบอลหน้าตาข่ายโดยไม่มีลูกบอล (ทำมือเปล่า) แล้วให้ผู้รับการทดสอบยืนห่างตาข่าย 3 เมตร ให้เพื่อนโยนหรือเซตลูกบอลขึ้นหน้าตาข่าย วิ่งกระโดดตบลูกบอลกลางอากาศให้ข้ามตาข่าย สลับกันตบกับเพื่อนซ้ำๆ

ภาพที่ 4 การตบลูกวอลเลย์บอล

การให้คะแนน

คิดคะแนนจากจำนวนครั้งที่ทดสอบได้

เกณฑ์การประเมินทักษะการเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอล

ระดับความสามารถ	จำนวนครั้ง	คะแนน	หมายเหตุ
ดีมาก	5 ขึ้นไป	5	
ดี	4	4	
ปานกลาง	3	3	
ต่ำ	2	2	
ต่ำมาก	1	1	

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบวัดทักษะการสกัดกัน (ป้องกันการตบ)

ทักษะการสกัดกัน (ป้องกันการตบ)

วัตถุประสงค์

เพื่อวัดความสามารถในการสกัดกันลูกวอลเลย์บอล

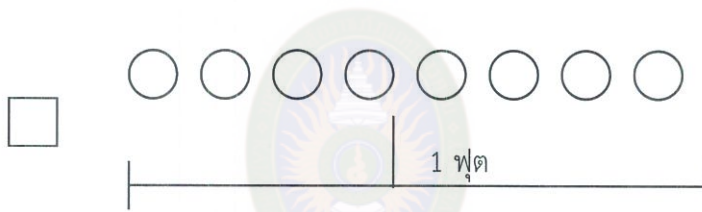
อุปกรณ์

ลูกวอลเลย์บอล

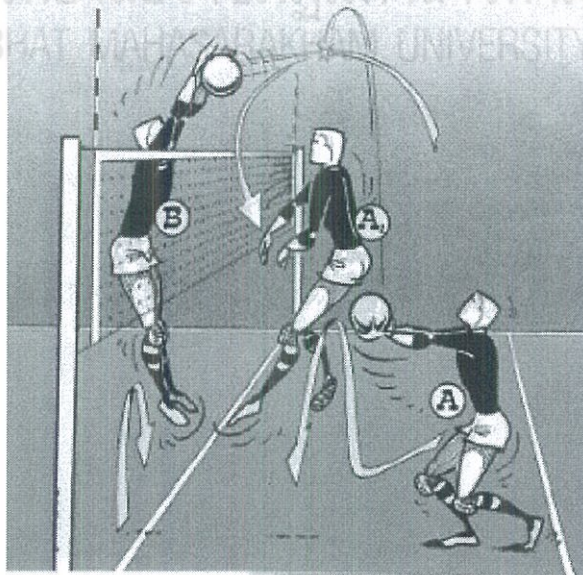
วิธีทดสอบ

ให้ผู้รับการทดสอบยืนหน้ากระดานห่างจากตาข่าย 1 ฟุต จากนั้นฝึกการยืนที่เตรียมพร้อม และฝึกการสกัดกันอยู่กับที่ แล้วให้ผู้รับการทดสอบจับคู่อยู่ตรงข้ามกันห่างจากตาข่าย 1 ฟุต ฝึกการสกัดกันโดยเคลื่อนที่แบบสไลด์

แบบฝึกที่ 1 ให้นักเรียนยืนหน้ากระดานห่างจากตาข่าย 1 ฟุต (ดังแผนภูมิ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASarakham UNIVERSITY

ภาพที่ 5 การสกัดกัน (ป้องกันการตบ)

การให้คะแนน

คิดคะแนนจากจำนวนครั้งที่ทดสอบได้

เกณฑ์การประเมินทักษะการสัปดาห์ (ป้องกันการตบ)

ระดับความสามารถ	จำนวนครั้ง	คะแนน	หมายเหตุ
ดีมาก	5 ขึ้นไป	5	
ดี	4	4	
ปานกลาง	3	3	
ต่ำ	2	2	
ต่ำมาก	1	1	

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินความสอดคล้องแบบวัดทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดประเมินแบบวัดทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลและให้คะแนนความสอดคล้องของแบบวัดทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนของแบบประเมิน ดังต่อไปนี้

- +1 เมื่อ แน่ใจว่าแบบวัดทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลมีความสอดคล้องเหมาะสม
 0 เมื่อ ไม่แน่ใจว่าแบบวัดทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลมีความสอดคล้องเหมาะสม
 -1 เมื่อ แน่ใจว่าแบบวัดทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลมีความสอดคล้องเหมาะสม

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	มีความสอดคล้องกับแผนการประเมินผลการเรียนรู้				
2	มีรูปแบบขั้นตอนตามแบบทดสอบทักษะกีฬาที่ถูกต้อง				
3	มีวัตถุประสงค์ของการวัดที่ชัดเจน				
4	สามารถวัดทักษะปฏิบัติพื้นฐานที่สำคัญของกีฬาวอลเลย์บอลและตรงตามเนื้อหา				
5	การอธิบายรายละเอียดและวิธีการปฏิบัติถูกต้องชัดเจน				
6	วัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่ที่มีความเหมาะสม				
7	มีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5				
8	เวลาที่ใช้ในการทดสอบมีความเหมาะสม				
9	มีเกณฑ์การให้คะแนนที่เหมาะสม				
10	สามารถนำไปใช้ในการทดสอบทักษะปฏิบัติพื้นฐานที่สำคัญของกีฬาวอลเลย์บอลของนักเรียนได้จริง				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
 .....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

...../...../.....

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล

ตามแนวคิดของเดวิสส์ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนประเมินความพึงพอใจโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความพึงพอใจ
ของนักเรียน ต่อคุณภาพการสอนของครู

- ระดับ 5 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจมากที่สุด
 ระดับ 4 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจมาก
 ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจน้อย
 ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	ครูมีการเตรียมการสอน					
2	การจัดบรรยากาศในการเรียนการสอน					
3	เนื้อหาที่สอนทันสมัยนำไปใช้ได้จริง					
4	ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน					
5	กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน					
6	ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และรายบุคคล					
7	ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และร่วมกันอภิปราย					
8	กิจกรรมการเรียนสนุกและน่าสนใจ					
9	ครูให้โอกาสนักเรียนซักถามปัญหา					
10	ครูใช้วิธีการสอนและใช้สื่ออย่างหลากหลาย					
11	ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน					
12	ครูให้ความสนใจแก่นักเรียนอย่างทั่วถึงขณะสอน					
13	ครูจัดกิจกรรมให้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน					
14	ครูตั้งใจสอน ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการทำกิจกรรม					
15	ครูมีบุคลิกภาพ การแต่งกายและการพูดจาเหมาะสม					

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
16	ครูเข้าสอนและออกตรงเวลา					
17	ครูตั้งใจสอน ให้คำแนะนำนักเรียนในการทำกิจกรรม					
18	นักเรียนนำความรู้จากวิชานี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
19	นักเรียนชอบเรียนวิชานี้					
20	นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข					

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินความสอดคล้องแบบสอบถามความพึงพอใจ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบสอบถามความพึงพอใจและให้คะแนนคะแนนความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนแบบประเมิน ดังต่อไปนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความมีความเหมาะสม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความมีความเหมาะสม

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่มีความเหมาะสม

ข้อที่	ข้อความ	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ครูมีการเตรียมการสอน				
2	การจัดบรรยากาศในการเรียนการสอน				
3	เนื้อหาที่สอนทันสมัยนำไปใช้ได้จริง				
4	ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน				
5	กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน				
6	ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และรายบุคคล				
7	ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และร่วมกันอภิปราย				
8	กิจกรรมการเรียนสนุกและน่าสนใจ				
9	ครูให้โอกาสนักเรียนซักถามปัญหา				
10	ครูใช้วิธีการสอนและใช้สื่ออย่างหลากหลาย				
11	ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน				
12	ครูให้ความสนใจแก่นักเรียนอย่างทั่วถึงขณะสอน				
13	ครูจัดกิจกรรมให้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน				
14	ครูตั้งใจสอน ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการทำกิจกรรม				
15	ครูมีบุคลิกภาพ การแต่งกายและการพูดจาเหมาะสม				

ข้อที่	ข้อความ	คะแนนความ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง			
		+1	0	-1	
16	ครูเข้าสอนและออกตรงเวลา				
17	ครูตั้งใจสอน ให้คำแนะนำนักเรียนในการทำกิจกรรม				
18	นักเรียนนำความรู้จากวิชานี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้				
19	นักเรียนชอบเรียนวิชานี้				
20	นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (.....)
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
 ...../...../.....

ภาคผนวก ข

วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ข.1 ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
		1	2	3	4	5			
1	หน่วยการเรียนรู้มีความสมบูรณ์เหมาะสมและมีรายละเอียดที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน	3	5	4	3	4	3.80	0.84	มาก
2	แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องสัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้	4	4	5	3	5	4.20	0.84	มาก
3	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนร้อยรัดสัมพันธ์กัน	4	3	4	5	5	4.20	0.84	มาก
4	การเขียนสาระสำคัญในแผนถูกต้อง	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	4	5	3	5	4	4.20	0.84	มาก
6	จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการและเจตคติ	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
7	จุดประสงค์การเรียนรู้เรียงลำดับพฤติกรรมจากง่ายไปยาก	4	4	5	3	4	4.00	0.71	มาก
8	กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมกับคาบเวลา	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
9	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ	4	5	3	5	4	4.20	0.84	มาก
10	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และระดับชั้นของนักเรียน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
11	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง	3	5	4	5	4	4.20	0.84	มาก
12	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิดของนักเรียน	3	4	4	5	4	4.00	0.71	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
		1	2	3	4	5			
13	กิจกรรมเน้นให้นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
14	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องแทรกคุณธรรมและค่านิยมที่พึงงาม	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
15	วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความหลากหลาย	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
16	วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ	5	5	3	5	4	4.40	0.89	มาก
17	นักเรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
18	นักเรียนทำชิ้นงานที่ได้ใช้ความรู้ ความคิดมากกว่าการทำตามที่ครูกำหนด	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
19	มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
รวม							4.32	0.67	มาก

ตารางที่ ข.2 แสดงค่า IOC ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จากผู้เชี่ยวชาญของเกณฑ์คะแนน

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
1	1	1	1	0	1	0.8	ใช้ได้
2	1	0	0	1	1	0.6	ใช้ได้
3	1	1	1	-1	1	0.6	ใช้ได้
4	1	1	0	-1	1	0.4	ตัดทิ้ง
5	1	0	0	1	1	0.6	ใช้ได้
6	0	-1	0	1	1	0.2	ตัดทิ้ง
7	1	0	1	1	1	0.8	ใช้ได้
8	0	-1	1	0	1	0.2	ตัดทิ้ง
9	1	1	1	0	1	0.8	ใช้ได้
10	1	1	-1	1	1	0.6	ใช้ได้
11	1	1	0	-1	1	0.4	ตัดทิ้ง
12	1	1	1	0	0	0.6	ใช้ได้
13	1	1	1	0	1	0.8	ใช้ได้
14	1	0	1	1	1	0.8	ใช้ได้
15	1	1	-1	-1	1	0.2	ตัดทิ้ง
16	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
17	1	0	0	1	1	0.6	ใช้ได้
18	0	1	0	1	1	0.6	ใช้ได้
19	1	0	-1	0	1	0.2	ตัดทิ้ง
20	0	1	1	0	1	0.6	ใช้ได้
21	1	1	-1	0	1	0.4	ตัดทิ้ง
22	1	1	1	0	1	0.8	ใช้ได้
23	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
24	1	1	-1	1	0	0.4	ตัดทิ้ง
25	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
26	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ข.2 (ต่อ)

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
27	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
28	0	1	-1	0	1	0.2	ตัดทิ้ง
29	1	1	1	0	-1	0.4	ตัดทิ้ง
30	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
31	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
32	0	1	1	0	1	0.6	ใช้ได้
33	1	1	1	0	-1	0.4	ตัดทิ้ง
34	0	1	1	0	1	0.6	ใช้ได้
35	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
36	0	1	1	0	1	0.6	ใช้ได้
37	1	1	1	0	1	0.8	ใช้ได้
38	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
39	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
40	0	1	1	0	1	0.6	ใช้ได้
41	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
42	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
43	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
44	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
45	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
46	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
47	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
48	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
49	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
50	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้

ตารางที่ ข.3 แสดงค่าความยากง่าย อำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	อำนาจจำแนก (r)
1	0.80	0.4828
2	0.60	0.3184
3	0.80	0.4828
4	0.67	0.3869
5	0.73	0.1324
6	0.83	0.5523
7	0.77	0.0904
8	0.67	0.3694
9	0.73	0.5794
10	0.83	0.5523
11	0.83	0.5523
12	0.73	0.4562
13	0.80	0.4517
14	0.80	0.5871
15	0.77	0.5256
16	0.80	0.5871
17	0.83	0.5523
18	0.77	0.5058
19	0.83	0.5523
20	0.83	0.5523
21	0.67	0.3694
22	0.83	0.5523
23	0.83	0.5523
24	0.83	0.5523
25	0.77	0.5752
26	0.77	0.5752
27	0.73	0.5034
28	0.77	0.3881

(ต่อ)

ตารางที่ ข.3 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	อำนาจจำแนก (r)
29	0.77	0.5752
30	0.77	0.5752
31	0.73	0.4751
32	0.73	0.3906
33	0.70	0.4506
34	0.70	0.4415
35	0.80	0.5348
36	0.77	0.4861
37	0.77	0.4763
38	0.70	0.3601
39	0.73	0.2883
40	0.77	0.3298

จากตารางแสดงค่าความยากง่าย อำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.92

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ข.4 แสดงความสอดคล้องระหว่างเกณฑ์ระดับคุณภาพและเกณฑ์การให้คะแนนนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

รายการ	จำนวนครั้ง	คะแนน	ระดับ ความ สามารถ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					IOC	ระดับความ เหมาะสม
				1	2	3	4	5		
การ อันเดอร์	5 ครั้งขึ้นไป	5	ดีมาก	0	1	1	1	1	1.6	เหมาะสม
	4 ครั้ง	4	ดี	1	1	0	1	1	1.4	เหมาะสม
	3 ครั้ง	3	ปานกลาง	1	0	1	0	1	1.0	เหมาะสม
	2 ครั้ง	2	ต่ำ	1	1	1	0	1	1.0	เหมาะสม
	1 ครั้ง	1	ต่ำมาก	1	1	0	1	1	0.8	เหมาะสม
การเซ็ค	5 ครั้งขึ้นไป	5	ดีมาก	1	1	1	1	1	1.8	เหมาะสม
	4 ครั้ง	4	ดี	1	1	1	1	1	1.6	เหมาะสม
	3 ครั้ง	3	ปานกลาง	1	1	1	1	0	1.4	เหมาะสม
	2 ครั้ง	2	ต่ำ	0	1	1	1	1	1.0	เหมาะสม
	1 ครั้ง	1	ต่ำมาก	1	1	1	1	1	1.0	เหมาะสม
การตบ	5 ครั้งขึ้นไป	5	ดีมาก	1	0	1	1	1	1.6	เหมาะสม
	4 ครั้ง	4	ดี	1	1	1	1	1	1.6	เหมาะสม
	3 ครั้ง	3	ปานกลาง	1	1	0	0	1	1.0	เหมาะสม
	2 ครั้ง	2	ต่ำ	1	1	1	1	1	1.2	เหมาะสม
	1 ครั้ง	1	ต่ำมาก	1	1	1	1	1	1.0	เหมาะสม
การเสิร์ฟ	5 ครั้งขึ้นไป	5	ดีมาก	0	1	1	1	1	1.6	เหมาะสม
	4 ครั้ง	4	ดี	1	1	1	1	1	1.6	เหมาะสม
	3 ครั้ง	3	ปานกลาง	1	1	0	1	1	1.2	เหมาะสม
	2 ครั้ง	2	ต่ำ	1	1	1	1	1	1.2	เหมาะสม
	1 ครั้ง	1	ต่ำมาก	1	1	1	1	0	1.0	เหมาะสม

(ต่อ)

ตารางที่ ข.4 (ต่อ)

รายการ	จำนวนครั้ง	คะแนน	ระดับ ความ สามารถ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					IOC	ระดับความ เหมาะสม
				1	2	3	4	5		
การสกัด ก๊น	5 ครั้งขึ้นไป	5	ดีมาก	0	1	1	1	1	1.6	เหมาะสม
	4 ครั้ง	4	ดี	1	1	0	1	1	1.4	เหมาะสม
	3 ครั้ง	3	ปานกลาง	1	0	1	0	1	1.0	เหมาะสม
	2 ครั้ง	2	ต่ำ	1	1	1	0	1	1.0	เหมาะสม
	1 ครั้ง	1	ต่ำมาก	1	1	0	1	1	0.8	เหมาะสม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ข.5 แสดงค่า IOC ของเกณฑ์ระดับคุณภาพ

ร้อยละ	ระดับคุณภาพ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ระดับความเหมาะสม
		5	4	3	2	1		
81-100	ดีมาก	1	1	1	1	1	1	เหมาะสม
61-80	ดี	1	1	0	1	1	0.8	เหมาะสม
41-60	ปานกลาง	1	0	1	1	1	0.8	เหมาะสม
21-40	ต่ำ	1	1	1	1	1	1	เหมาะสม
0-20	ต่ำมาก	1	0	1	1	1	0.8	เหมาะสม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ข.6 แสดงความสอดคล้องแบบสอบถามความพึงพอใจ

ข้อ	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ระดับความ เหมาะสม
		1	2	3	4	5		
1	ครูมีการเตรียมการสอน	1	1	1	1	1	1	เหมาะสม
2	การจัดบรรยากาศในการเรียนการสอน	1	0	1	1	1	0.8	เหมาะสม
3	เนื้อหาที่สอนทันสมัยนำไปใช้ได้จริง	1	1	1	1	0	0.8	เหมาะสม
4	ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	1	1	1	1	1	1	เหมาะสม
5	กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน	1	1	1	1	1	1	เหมาะสม
6	ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และรายบุคคล	1	0	1	1	0	0.6	เหมาะสม
7	ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และร่วมกันอภิปราย	1	1	1	1	1	1	เหมาะสม
8	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการคิดและตัดสินใจ	1	1	1	1	1	1	เหมาะสม
9	กิจกรรมการเรียนรู้สนุกและน่าสนใจ	1	1	1	1	1	1	เหมาะสม
10	ครูให้โอกาสนักเรียนซักถามปัญหา	1	1	1	0	1	0.8	เหมาะสม
11	ครูใช้วิธีการสอนและใช้สื่ออย่างหลากหลาย	1	1	1	1	1	1	เหมาะสม
12	ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน	1	0	1	1	1	0.8	เหมาะสม
13	ครูให้ความสนใจแก่นักเรียนอย่างทั่วถึงขณะสอน	1	1	1	1	0	0.8	เหมาะสม
14	ครูตั้งใจสอน ให้คำแนะนำ ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการทำกิจกรรม	1	1	1	0	1	0.8	เหมาะสม
15	ครูมีบุคลิกภาพ การแต่งกายและการพูดจาเหมาะสม	1	1	1	1	1	1	เหมาะสม
16	ครูเข้าสอนและออกตรงเวลา	1	0	0	1	1	0.6	เหมาะสม

(ต่อ)

ตารางที่ ข.6 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ระดับความ เหมาะสม
17	ครูตั้งใจสอน ให้คำแนะนำนักเรียนใน การทำกิจกรรม	1	1	1	1	0	0.8	เหมาะสม
18	นักเรียนนำความรู้จากวิชานี้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	1	1	1	0	1	0.8	เหมาะสม
19	นักเรียนชอบเรียนวิชานี้	1	1	1	1	1	1	เหมาะสม
20	นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข	1	1	1	1	1	1	เหมาะสม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.1 แสดงคะแนนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานที่ชาวอแลย์บอลตามแนวคิดของเดวีส์ประกอบกิจกรรม
กลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่														รวม (140)	หลังเรียน (20)
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14		
1	8	7	8	8	7	9	8	7	7	9	9	7	8	10	112	17.5
2	8	8	8	7	7	9	7	7	8	8	8	8	9	9	111	18.5
3	9	7	8	8	9	8	8	9	8	9	9	9	8	8	118	16.5
4	8	8	6	8	6	7	8	6	8	10	9	9	10	8	111	18.5
5	6	8	9	8	7	8	8	7	8	8	8	8	9	8	110	16.5
6	8	7	8	9	8	9	9	8	9	8	9	8	8	8	115	16.5
7	9	8	8	6	10	10	6	7	10	9	10	8	8	7	116	17
8	6	9	8	8	8	8	8	8	8	8	9	9	9	8	114	17
9	8	9	8	8	9	9	8	8	9	7	8	7	10	9	118	18.5
10	8	9	9	9	7	8	8	10	9	8	9	8	9	8	119	16
11	8	9	6	8	8	10	8	8	9	9	8	8	9	8	116	18

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่														รวม (140)	หลังเรียน (20)
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14		
12	8	8	8	8	7	7	8	9	7	8	8	8	8	10	111	17
13	9	8	8	9	8	7	8	10	8	9	9	10	8	8	119	16
14	8	8	8	8	9	8	9	8	9	10	9	9	7	8	118	15
15	8	8	8	8	8	8	8	8	6	6	7	8	8	8	108	15.5
16	8	8	8	6	7	9	8	8	7	8	8	9	9	10	113	15
17	8	5	6	8	8	9	8	8	8	7	9	9	8	8	109	14
18	8	8	10	8	7	9	8	9	9	10	8	10	8	8	120	15
19	8	9	8	8	8	6	8	9	8	9	10	7	6	8	112	19
20	8	7	8	10	7	8	10	8	7	7	8	8	9	7	112	15
21	9	8	8	8	9	9	8	7	7	8	6	9	7	9	112	17.5
22	8	7	7	8	9	8	8	9	8	8	8	7	8	10	113	16.5
23	9	8	7	8	8	9	8	8	8	7	9	8	8	7	112	15
24	8	6	9	7	9	8	7	8	8	7	9	9	9	6	110	15.5
25	10	7	8	8	9	7	8	7	8	8	7	7	8	9	111	16

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่														รวม (140)	หลังเรียน (20)
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14		
26	8	7	8	10	8	7	8	9	7	9	8	8	7	9	113	16
27	8	9	8	9	9	8	9	6	9	7	9	9	10	8	118	18
28	8	9	8	8	8	8	8	8	9	10	8	8	8	8	116	16
29	8	8	8	8	9	8	8	9	8	8	7	8	9	8	114	16.6
30	10	8	8	8	8	8	8	7	9	7	7	7	9	6	110	16.5
31	8	9	8	8	6	9	9	8	8	9	8	7	8	10	115	15
32	8	8	6	8	8	8	8	9	10	9	7	7	9	8	113	17.5
33	9	10	8	7	7	9	7	8	8	8	7	9	7	7	111	18
34	8	7	8	8	7	9	8	9	9	9	8	8	8	9	115	18
35	8	9	9	9	9	8	9	8	8	8	9	9	9	8	120	17.5
36	8	8	9	8	9	7	6	7	9	8	7	7	8	8	109	16.5
37	8	8	8	9	10	6	๘	9	7	8	8	9	7	8	113	18
38	8	8	10	8	9	8	8	10	10	7	7	9	8	8	118	17
39	9	8	9	8	9	7	8	7	7	8	7	7	7	8	109	17

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่														รวม (140)	หลังเรียน (20)
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14		
40	8	9	8	9	9	8	9	8	8	9	8	8	8	9	118	18.5
41	8	8	8	10	9	9	10	9	7	8	7	7	8	9	117	17
42	8	9	10	8	9	8	8	10	8	7	9	8	7	8	117	19
รวม	342	337	338	342	342	342	339	343	342	345	342	341	345	346	4786	704.6
เฉลี่ย	8.14	8.02	8.05	8.14	8.14	8.14	8.07	8.17	8.14	8.21	8.14	8.12	8.21	8.24	113.95	16.78
S.D.	0.75	0.95	0.94	0.84	1.00	0.93	0.78	1.03	0.93	0.98	0.93	0.89	0.90	0.96	3.42	1.26
ร้อยละ	81.43	80.24	80.48	81.43	81.43	81.43	80.71	81.67	81.43	82.14	81.43	81.19	82.14	82.38	81.39	83.88

ตารางที่ ค.2 คะแนนการทดสอบปฏิบัติหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยด้วยกิจกรรมการเรียนรู้
การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาบอลเลย์บอลตามแนวคิดของเดวิสประกอบกิจกรรม
กลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เลขที่	หลังเรียน					รวม
	การอันเดอร์	การเซต	การตบ	การเสิร์ฟ	การสกัดกัน	
1	4	5	4	4	4	21
2	5	4	4	4	5	22
3	4	5	4	4	5	22
4	4	4	5	4	5	22
5	5	4	4	4	4	21
6	4	4	3	5	4	20
7	4	5	4	4	4	21
8	4	5	4	4	4	21
9	4	4	4	5	4	21
10	5	4	4	5	4	22
11	4	4	5	4	4	21
12	4	4	4	4	5	21
13	4	5	4	4	4	21
14	4	4	5	4	5	22
15	5	4	4	4	5	22
16	5	4	4	4	4	21
17	4	3	4	4	4	19
18	4	4	4	4	5	21
19	4	4	3	4	4	19
20	5	4	4	4	4	21
21	4	5	4	4	4	21
22	4	4	4	4	4	20
23	3	4	4	4	5	20

(ต่อ)

ตารางที่ ค.2 (ต่อ)

เลขที่	หลังเรียน					รวม
	การอ่านเตอร์	การเซ็ต	การตบ	การเสิร์ฟ	การสั๊กกัน	
24	5	4	4	4	4	21
25	4	4	3	3	4	18
26	4	2	4	4	4	18
27	4	4	5	4	4	21
28	4	4	4	5	5	22
29	4	4	5	4	4	21
30	4	4	4	4	4	20
31	4	4	4	5	4	21
32	4	5	4	4	4	21
33	4	4	4	3	4	19
34	4	4	5	4	4	21
35	4	4	4	4	4	20
36	4	4	4	3	4	19
37	5	4	4	3	4	20
38	4	4	5	5	4	22
39	4	5	4	3	4	20
40	5	4	3	4	2	18
41	4	4	5	4	4	21
42	4	5	4	4	4	21
รวม	176	174	172	169	175	866
เฉลี่ย	4.19	4.14	4.10	4.02	4.17	20.62
ร้อยละ	83.81	82.86	81.90	80.48	83.33	82.48

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๗๔๑๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๔๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม

ด้วย นางสาวอรพรรณ ตุ่นมี รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๒๐๑๒๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะปฏิบัติกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวิส ประกอบกิจกรรมกลุ่ม
ร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตาม
วัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือ
วิจัยและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕/๕ เพื่อนำข้อมูลไปทำการ
วิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภัทรชัย จันทชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีสาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๗๙๑๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม

ด้วย นางสาวอรพรรณ ตุ่นมี รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๒๐๑๒๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะปฏิบัติกีฬาออลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวิส ประกอบกิจกรรมกลุ่ม
ร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตาม
วัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าใช้เครื่องมือวิจัยและ
เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕/๗ เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้
บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทขุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
 ที่ ลสบ ว ๑๕๖ /๒๕๖๓ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์

ด้วย นางสาวอรพรรณ ตุ่นมี รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๒๐๑๒๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะปฏิบัติกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวิส ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทร์ชุม)
 คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
ที่ ลสบ ว ๑๔๕ /๒๕๖๓ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ

ด้วย นางสาวอรพรรณ ตุ่นมี รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๒๐๑๒๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะปฏิบัติกีฬาบอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทร์ชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๖/ว ๗๙๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.เดือนใจ แสงไกร

ด้วย นางสาวอรพรรณ ตุ่นมี รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๒๐๑๒๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะปฏิบัติกีฬาบอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวิส ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทร์ขุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๗๙๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายกำชัย สารมาคม

ด้วย นางสาวอรพรรณ ตุ่นมี รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๒๐๑๒๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะปฏิบัติกีฬาวอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวิส ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทขุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๗๔๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางกัญชลิ ศรีราชชัย

ด้วย นางสาวอรพรรณ ตุ่นมี รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๒๐๑๒๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะปฏิบัติกีฬาบอลเลย์บอล ตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

อรพรรณ ตุ่นมี, ประยงค์ หัตถพรหม และภูษิต บุญทองเถิง. (2564). การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐาน
กีฬาวอลเลย์บอลตามแนวคิดของเดวิส ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 2 และนานาชาติ ครั้งที่ 1*
(น. 774-788). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล นางสาวอรพรรณ ตุ่นมี
วัน เดือน ปีเกิด 14 ธันวาคม 2533
ที่อยู่ปัจจุบัน 164 หมู่ 14 บ้านดงหนองหลวง ตำบลเขมราฐ อำเภอเขมราฐ
จังหวัดอุบลราชธานี 34170

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2556 ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม

พ.ศ. 2564 ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY